

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 67

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 25 de març de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5713/25**, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures contra la saturació... 3699
- 2) **RGE núm. 5708/25**, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a especulació amb l'habitatge... 3700
- 3) **RGE núm. 5986/25**, presentada, en substitució de la RGE núm. 5715/25, pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a difusió del Congrés del PSIB per part de la televisió pública de les Illes Balears (IB3)... 3702
- 4) **RGE núm. 5714/25**, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dret de tanteig i retracte que preveu la Llei d'habitatge... 3703
- 5) **RGE núm. 5711/25**, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transmissions d'habitatges entre grans tenidors... 3705
- 6) **RGE núm. 5716/25**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre sanitari de Formentera... 3706
-
-

- 7) **RGE núm. 5717/25**, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatges de protecció pública. 3707
- 8) **RGE núm. 5719/25**, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació sobre el compliment dels deures de la Sra. Riera. 3709
- 9) **RGE núm. 5705/25**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a carta del GOB i altres entitats. 3710
- 10) **RGE núm. 5706/25**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a voluntat expressada a les urnes les passades eleccions. 3711
- 11) **RGE núm. 5718/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions amb partits polítics. 3713
- 12) **RGE núm. 5720/25**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a col·lectiu d'educadors 0-3. (**Ajornada**). 3699
- 13) **RGE núm. 5980/25**, presentada, en substitució de la RGE núm. 5721/25, per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a edificació en solars urbans. 3714
- 14) **RGE núm. 5722/25**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pacte Verd Europeu. 3715
- 15) **RGE núm. 5473/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a assetjament a col·legis de les Illes Balears. 3717
- 16) **RGE núm. 5710/25**, del diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a accés a l'habitatge. 3718
- 17) **RGE núm. 5709/25**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a pacte pressupostari entre PP i VOX. 3720
- 18) **RGE núm. 5707/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a negociació per als pressuposts. 3721
- 19) **RGE núm. 5723/25**, del diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a agenda. 3723
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3463/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria de retrocessos en polítiques climàtiques. 3725
- III. MOCIÓ RGE núm. 5604/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de turisme del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2899/25. 3730
- IV. Compareixença de la consellera de Salut, Sra. Manuela García i Romero**, per tal d'informar sobre el compliment dels acords de la Resolució derivada de la Moció RGE núm. 5992/24, relativa a política de salut mental del Govern de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5379/25, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca). 3736
- V. Debats de presa en consideració de les proposicions de llei següents:**
- 1) **RGE núm. 5641/24**, del Grup Parlamentari Socialista, de declaració de zones de mercat residencial tensionades a les Illes Balears. 3741
- 2) **RGE núm. 14178/24**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de prioritat dels residents en l'accés a un habitatge a les Illes Balears. 3758

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, buenos días, señoras y señores diputados. Vayan tomando asiento, por favor.

(Remor de veus)

Vamos a empezar, que hay faena...

(Remor de veus)

Antes de pasar al primer punto del orden del día y por el escrito **RGE núm. 6012/25**, presentado por el Govern...

(Remor de veus)

... -un poco de silencio, por favor-...

I.12) Pregunta RGE núm. 5720/25, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a col·lectiu d'educadores 0-3.

... les informo que la pregunta RGE núm. 5720/25, de Amanda Fernández, queda aplazada para el próximo pleno, por ausencia del conseller.

Pasamos al primer punto del orden del día, que corresponde a las preguntas de respuesta oral ante el Pleno.

I.1) Pregunta RGE núm. 5713/25, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures contra la saturació.

La primera pregunta es la RGE núm. 5713/25, que formula Marco Antonio Guerrero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. *Gracias, presidente*. Bon dia, Sr. Bauzá. Vostè i el seu govern varen intentar vendre una sèrie de mesures contra la saturació, i dic "intentar" i "vendre" perquè, per un costat, les mesures són insuficients i, per altra, encara hem de veure quantes i quines s'acaben aprovant. Li record que no tenen majoria parlamentària. És per això que el PP ha de decidir si vol aprovar mesures valentes contra la saturació o no.

I per aquesta raó, com a eivissenc, li vull preguntar: responen les mesures contra la saturació presentades a les problemàtiques d'Eivissa?

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Govern de les Illes Balears fa feina per donar resposta a les necessitats de totes les illes. La competència de la conselleria, bàsicament normativa, per tant, ... és imprescindible comptar amb la col·laboració dels consells insulars, no tan sols la col·laboració, sinó també els suggeriments, la reflexió i l'experiència de cadascun d'ells.

Som un territori divers, amb unes realitats i problemàtiques turístiques diferents, però amb un objectiu comú, basat en la contenció turística i amb el convenciment que tots hem arribat a un límit.

Sr. Guerrero, el Consell d'Eivissa ha aportat molt a aquestes propostes i és un exemple a seguir i la seva voluntat... sobretot per la seva voluntat de corregir conductes que s'han donat tant de turisme il·legal com d'altres, no?

Per tant, la voluntat d'aquest govern és escoltar tots els consells i així ho feim.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guerrero, té la paraula.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí. Doncs, Sr. Bauzá, si vostè que parla de col·laboració, si la seva proposta estrella del Govern resulta que és una qüestió que és prohibir el lloguer turístic en plurifamiliars i ja estava prohibit a Eivissa, no entenem aquesta col·laboració...

(Alguns aplaudiments)

... perquè la situació és encara pitjor. La setmana passada, PP i VOX vàreu retallar la proposició de llei presentada pel Grup MÉS per Menorca per prevenir festes il·legals a habitatges turístics, una prohibició... una proposició de llei que els seus mateixos companys al Consell d'Eivissa, i aquí tenim el president Marí, varen dir que els semblava curta. Ara, en canvi, vostès, ignorant els seus mateixos companys, la retallen, rebaixen sancions i també rebutgen les nostres esmenes que pretenien acabar amb les festes il·legals a espais naturals i platges.

Vostè que parla de col·laboració, tenia constància el Consell d'Eivissa de com vostès han retallat aquesta capacitat per lluitar contra les festes il·legals? Tenia constància el Consell d'Eivissa de com han rebutjat vostès la possibilitat de retirar la llicència turística als propietaris que permeten aquestes festes il·legals? Està d'acord el Consell d'Eivissa amb aquestes retallades en la llei presentada? Perquè, si aquesta rebaixa de sancions l'hagués aprovat un govern que no fos del seu partit, estic convençut que el PP d'Eivissa hagués posat en

marxa la seva maquinària victimista i hagués muntat rodes de premsa, recollides de firmes, fins i tot alguna carpa informativa.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Bauzá, Eivissa necessita mesures contra la saturació i eines contra el descontrol, si no, amb les festes il·legals, vostès tendran el mateix resultat que varen tenir amb els pisos precintats: zero festes il·legals aturades.

Senyors i senyores del PP, vostès han de triar. Han de triar lluitar contra la saturació o no. Han de triar posar límits o descontrol. En definitiva, vostès han de triar entre convivència o VOX.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies. Sr. Diputat, les solucions proposades surten de la necessitat de donar compliment al contingut de les bases de l'Agència de transició. Són una sèrie de canvis normatius encaminats a la contenció i a la sostenibilitat turística, referents a control de l'oferta, a establiment de mesures per perseguir de manera més eficient l'oferta il·legal, a millorar la qualitat en l'oferta turística, a la fiscalitat i al benestar de les persones treballadores dins l'àmbit turístic, algunes d'elles temporals, fins que en el marc de les seves competències cada consell digui quin és el seu sostre.

Però d'altres, com tots sabem, són de caràcter definitiu: la millora de la qualitat turística, la fiscalitat i, sobretot, la punta de llança que és el Consell d'Eivissa en la lluita contra l'oferta il·legal, que són qüestions vitals.

I li pos dos exemples: un projecte que ens vàrem presentar a la Fira Turística de Berlín perquè els altres consells poguessin agafar mostres, basat en tecnologia, per perseguir l'oferta turística il·legal, i d'aquí pocs dies es constitueix la primera mesa contra l'intrusisme, on serem presents els ajuntaments, consell i Govern.

Per tant,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

... crec que hi ha un camí ben fixat.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 5708/25, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a especulació amb l'habitatge.

Pasamos a la segunda pregunta, RGE núm. 5708/25, que formula Ferran Rosa, del Grupo MÉS per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Molt bon dia, Sr. Mateo. Tenir on viure a Mallorca és el principal problema que tenim els mallorquins, i encara ho és més d'ençà que vostès governen perquè els preus dels lloguers han pujat quasi un 30% i els de compravenda un 25%. I això, Sr. Mateo, no és oferta i demanda, això és aprofitar-se de la necessitat dels altres per treure'n fins el darrer cèntim.

Siguem clars, Sr. Conseller, si els preus pugen a Mallorca és perquè n'hi ha que especulen amb l'habitatge i perquè el Govern de Marga Prohens, en lloc de posar-hi remei, hi posa l'estora vermella.

I el cas més clar l'hem vist aquesta setmana a Sa Pobla. Vostès tenen un registre d'habitatges buits i de grans propietaris, però com que es neguen a fer absolutament cap feina de control sobre els especuladors ha de ser un diputat de l'oposició qui descobreixi que el primer propietari en habitatges buits de Balears ha venut una illa sencera de cases a una altra empresa, que aquesta empresa els compra a un preu ridícul per vendre'ls a preu d'or, un *pelotazo* en tota regla.

I el drama, Sr. Mateo, aquí és doble, perquè no és només que faci més feina tota l'oposició que el Govern de Prohens per controlar els especuladors, sinó que és que una setmana després vostès han estat incapaços de dir-nos si pensen comprar els habitatges de Sa Pobla, si pensen fer que 21 habitatges de Sa Pobla estiguin en lloguer social o no.

Per això li he de demanar, Sr. Mateo, si pensen fer res per frenar l'especulació.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Rosa, por favor, no me hable del precio de alquiler porque el precio del alquiler subió durante sus ocho años un 60% y el de compra un 90%. Por lo tanto, no hable de subidas de precios...

(Alguns aplaudiments)

... que ustedes a esto sí que lo tienen muy claro.

Usted sabe que este gobierno lleva a cabo distintas medidas y programas para dar respuesta a la situación de falta de oferta de vivienda que vivimos hoy, y que no es más que el resultado de sus políticas fracasadas en esta materia, y en ningún caso las nuestras, nuestras políticas buscan la especulación.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies. Sr. Mateo, en una setmana no és vostè ni tan sols capaç de dir-nos si pensen comprar o no els pisos de Sa Pobla. En una setmana ni tan sols és capaç de dir-nos si pensen revisar d'ofici els pisos dels grans tenidors que estan en el registre d'habitatges buits?

És que el que no pot ser és que un diputat de l'oposició tengui el temps...

(Remor de veus i exclamacions diverses)

... i els recursos per revisar els pisos dels grans propietaris, però vostès i el seu govern no facin aquesta feina.

(Alguns aplaudiments)

No em diguin que fan polítiques per frenar l'especulació perquè no en fan, perquè tota la seva política d'habitatge se centra precisament a fomentar l'especulació i a regar de beneficis el sector immobiliari.

Que tens un solar per a equipaments?, idò, ara hi podràs fer cases. Que tens un habitatge buit i el vols vendre o llogar a preu d'or? Idò Marga Prohens et subvenciona. Que tens un solar per fer-hi HPO, però tu volies vendre'l més car? Idò ara el podràs vendre un 30% més car. Que tenies sòl vacant i l'has deixat sense desenvolupar durant dècades esperant que pugui el preu? Idò tu ets el més llest de tots, perquè ara podràs construir un 45% més i vendre'l molt més car.

Sr. Mateo, deixin de regar l'especulació i posin-se a fer feina per baixar els preus del lloguer.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchísimas gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Rosa, no solo este gobierno, para empezar, ¿eh?, sino el resto de administraciones luchamos para que no haya especulación con la vivienda. De hecho, lo acaba de comentar el conseller de Turismo hace apenas unos minutos. Ahora más que nunca se persigue el alquiler turístico ilegal para que esas viviendas puedan destinarse además, entre otras cosas, al alquiler residencial.

Los consejos han incrementado las sanciones y las inspecciones para evitar lo que ustedes dejaron que proliferara, o sea, no solo aumentaron con ustedes 115.000 plazas, sino que además no cuidaron, no vigilaron y no persiguieron la oferta ilegal. Somos muy conscientes de que necesitamos más vivienda a precios asequibles.

En cuanto a Sa Pobla, mire, el Govern analiza esta operación, desde luego que la analiza, con el objeto de saber si es o no posible que se pueda ejercer el derecho de tanteo y retracto. Ya le adelanto también que el Govern en esta legislatura ha comprado ya 35 viviendas por tanteo y retracto, y comprará más -comprará más- siempre que se den los requisitos que establece la ley, porque son requisitos reglados.

En el caso de las 21 viviendas de Sa Pobla, por el momento y con la información con la que contamos y de la que disponemos, no estaría dentro de los supuestos que prevé la ley para realizar una compra por tanteo y retracto.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Y, Sr. Rosa, le aseguro que no es una cuestión de voluntad política, es una cuestión de si la ley lo permite o no lo permite, una ley de vivienda de 2018 precisamente aprobada por el pacto.

Y la situación, vuelvo a repetir, la compraventa ha de ser entre grandes tenedores. El vendedor es un gran tenedor, pero el comprador no es un gran tenedor...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no es un gran tenedor y, por lo tanto, al no ser una compraventa entre dos grandes tenedores no debía notificarse y el IBAVI no tenía por qué darse por enterado de esta operación...

(Alguns aplaudiments)

... que quede muy claro, que quede muy claro.

Y, además, otro de los supuestos es la venta del dominio de la totalidad de un inmueble que tenga más de una vivienda siempre que haya al menos uno arrendado, y en este caso se han vendido 21 de las 22 y uno ya es propiedad de un particular...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Por lo tanto, ¿seguiremos estudiando?, por supuesto, y seguiremos comprobando, seguiremos recabando información, trabajando, cumpliendo la ley y siempre pensando en los ciudadanos de Baleares.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 5986/25, presentada, en substitució de la RGE núm. 5715/25, pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a difusió del Congrés del PSIB per part de la televisió pública de les Illes Balears (IB3).

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5986/25, que formula Ares Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Estarellas. El passat cap de setmana es va celebrar el Congrés del Partit Socialista de les Illes Balears. Ahir, el diari *Última Hora* destacava la discreta cobertura per part d'IB3, deien: "La notícia del president Pedro Sánchez no arribà fins al minut vint de l'Informatiu", i afegeix: "I el diumenge, amb la nova executiva, no va merèixer ni un sumari", açò deien.

Hi ha qualque instrucció -li deman- pel qual el Congrés del Partit Socialista de les Illes Balears hagi tengut un espai quasi inexistent en els informatius de la televisió pública?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Fernández. Bé, abans de contestar-li, m'agradaria dir, ja que demana per IB3, enviar el meu condol a familiars, amics i companys de Fernando (...), operador de càmera del plató d'IB3, que aquest cap de setmana ha mort fruit d'una malaltia.

Sr. Fernández, en relació amb la seva pregunta, per descomptat que no, no sabem a què estaven vostès acostumats, jo començ a sospitar des de fa moltes setmanes de control, les seves ingerències devien ser constants, perquè aquest govern ni

aquesta consellera no ha donat cap instrucció als informatius i molt manco per la celebració del congrés del PSIB...

(Remor de veus)

... i aprofit per donar l'enhorabona a la Sra. Armengol per la seva renovació com a secretària general.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Molt amable per la seva enhorabona, Sra. Consellera. Jo li explicaré què són les ingerències, ara li ho mostraré.

La cobertura d'IB3 per a aquest cap de setmana, un exemple clar: informatius vespre, és l'onzena notícia, l'onzena, minut i mig. Em vol fer creure que no hi ha cap instrucció, Sra. Consellera?

Em vol fer creure...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci, por favor.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

... que la resta de mitjans de comunicació privats s'han posat d'acord per tenir el mateix criteri periodístic?, perquè deu ser un fenomen extraordinari, perquè dos dels mitjans privats de premsa escrita amb criteris periodístics -entenc- distints obrin en portada els dos dies amb aquesta portada, per exemple, o tenim aquesta, per exemple, o també el dilluns, també portada...

És clar, i resulta que els dos mitjans amb un criteri periodístic -entenc- diferent, coincideixen tots dos que una de les notícies del dia és precisament el congrés del principal partit de l'oposició, on participa el president del Govern, Pedro Sánchez, i on es reelegeix, efectivament, com a secretària general la tercera autoritat de l'Estat, mal que els pesi encara.

(Alguns aplaudiments)

I resulta que per a IB3 això no mereix cap informació de rellevància.

(Remor de veus)

I vostès deien: ingerències. Ingerències, Sra. Consellera, escolti'm, ha estat sempre així?...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci, por favor.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

... ha estat sempre així? Què varen fer quan vostès estaven a l'oposició, quan vostès eren el principal partit de l'oposició? Idò ens anam a juliol de l'any 2021 on Marga Prohens va ser triada presidenta del Partit Popular. Com ho va tractar IB3? Tot el cap de setmana, migdia i vespre cobertura informativa del seu congrés. I el mateix dia...

(Alguns aplaudiments)

... l'onzena notícia? No, no, no, va obrir els informatius, segona notícia després de la incidència de la COVID...

(Alguns aplaudiments)

... una peça de cinc minuts. Sra. Consellera, no em torni a dir que vostès no saben res, perquè és evident la ingerència que fan a IB3. És evident que vostès han ficat mà als informatius. Aquesta portada, Sra. Estarellas, és periodísticament raonable. El que vostès han fet amb IB3, vostès dient la informació d'informatius, la direcció provisional d'IB3 o vostès mateixos, és una vergonya i manipulació, Sra. Estarellas.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Jo, Sr. Fernández, li agrairia que hagués presentat la seva candidatura com a director d'IB3, amb tanta passió, tant de control dels minuts i un ...

(Alguns aplaudiments)

... tan exhaustiu. Escolti, miri, jo no sé si vostè pensa que fent aquesta pregunta ataca aquest govern. Jo crec que el que fa és atacar els periodistes de l'Ens de radiotelevisió pública de les Illes Balears. Jo no em sent gens atacada per aquesta pregunta ni per com han tractat informativament el seu congrés. Jo puc tenir, com vostè té, l'opinió particular que mereixia o no mereixia aquest congrés ... ser tractat a ens públic. Vostè té la seva opinió, jo sé..., a mi em pot mostrar tot això, però jo d'enfora no hi vegi gens...

(Algunes rialles)

... per tant, no sé ni què em mostra. Bé, idò, vostè, que en sap tant del que ha de sortir a premsa escrita o ha de sortir a premsa, ràdio i televisió, jo li encoman que es presenti vostè de candidat a director.

Miri, ja li dic, jo no estic acostumada, no segueix ni cronometr els minuts que surt o deixa de sortir aquest govern, però arran de la seva pregunta, ho vaig mirar. Resulta que durant tot aquest cap de setmana han tengut vostès set minuts d'audiència seva al seu congrés. Tampoc no els deu bastar, jo

ho entenc, que cada un intenta que el seu és molt més important dins la graella informativa que qualsevol altra cosa.

Miri, vostè em pot seguir demanant aquí cada setmana i jo li contestaré el mateix. Vostès tenen una comissió de control a IB3 on vostès poden formular totes les preguntes que pertanyin. Ara, indicacions, ni nostres ni seves, perquè vostès volen que nosaltres..., vostè pretén que no emetem ni cap tipus d'ingerència a la programació, però vostès ho fan constantment, perquè vostè troba que havia d'haver sortit de portada al d'això d'informatiu...

(Alguns aplaudiments)

... vostè troba que havia d'haver estat la primera notícia que obrís un informatiu. És a dir, vostè amb els multicriteris periodistes que té volen fer el que ja estaven acostumats a fer, que és donar ordres directes a IB3.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 5714/25, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dret de tanteig i retracte que preveu la Llei d'habitatge.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5714/25, que formula Carol Marquès, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. A les Illes Balears tenim la sort de comptar amb una llei d'habitatge innovadora i pionera que va aprovar l'anterior govern i que aporta diferents eines com és la possibilitat d'exercir el dret de tanteig i retracte per ampliar de manera immediata el parc públic d'habitatges protegits i posar-los a disposició dels joves i famílies d'aquestes illes que més ho necessiten i millorar la greu situació d'habitatge que patim. Sr. Mateo, considera que està aplicant el dret de tanteig i retracte amb prou contundència?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Marquès, como usted sabe, este gobierno estudia y pone en marcha todas las medidas, todas, que sean posibles para poder aumentar la oferta de vivienda a precios asequibles para residentes en nuestras islas y, desde luego, también lo hace ejercitando el derecho de tanteo y retracto, eso sí, cuando se dan las condiciones que marca la ley. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, president. De veritat, Sr. Mateo? La primera acció del seu govern va ser tirar enrere l'operació de tanteig i retracte dels 88 habitatges de Metrovacesa. Varen trobar que eren massa bons per als residents d'aquests illes. Varen triar assegurar el negoci al fons voltor. Varen triar dedicar-los a segones residències d'estrangers. Després els vàrem demanar que l'exercissin als edificis de Maó i Alaior, 103 habitatges. I la seva resposta: "no". I ara tenen l'edifici de Sa Pobla, 21 habitatge a un preu per davall del seu valor. Però en lloc d'iniciar ràpidament el procediment de tanteig i retracte, continuen amb les excuses i diuen que ho faran si la normativa ho permet. I açò ho afirma després d'haver modificat 73 lleis amb un decret per saltar-se tota la normativa que els feia nosa? ...

(Alguns aplaudiments)

... que fins i tot legalitzen habitatges en sòl rústic que no haurien d'haver existit mai? Però a l'hora d'exercir el dret de tanteig i retracte per adquirir més habitatges d'una forma immediata, millor no fer res, seguir amb les excuses, no sigui que espenyin el negoci als especuladors.

La realitat és ben clara, en quinze mesos li varen notificar 237 procediments en què podia exercir el dret de tanteig i retracte, i només en varen executar 27; de 237, 27. Ha decidit prescindir de 210 operacions, que podrien ser fàcilment milers d'habitatges, per deixar-los al mercat lliure de l'especulació, habitatges que podrien estar ara mateix ocupats pels joves i les famílies d'aquestes illes que més ho necessiten. Però açò no els interessa. Vostès sempre trien primer els poderosos, trien l'especulació per davant del dret constitucional de totes les persones a tenir un habitatge digne i trien fer fora de casa seva, del seu poble, de la seva terra, totes les famílies que no se'l poden pagar.

Ja està bé de prendre el pèl als ciutadans d'aquesta terra, Sr. Mateo. Ni una sola persona es mereix que la tractin així.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Mire, le contestaré rápido a lo último y tal como ha acabado. Ustedes son los que tomaron el pelo a los ciudadanos de Baleares, ustedes, tras ocho años sin políticas de vivienda...

(Alguns aplaudiments)

... cero política de vivienda en nuestras islas. Ese sí que es el drama. Ese es el drama. Este govern aplica el derecho de tanteo y retracto, y lo aplica, el que prevé la Ley de vivienda. Y en cuanto una vez se acredita que está en algunos de los supuestos que contempla la ley se analiza los inmuebles de acuerdo con las condiciones establecidas en la ley, unas condiciones establecidas, precisamente, y acordadas en el primer govern Armengol.

Este procedimiento de compra, como digo, está regulado por la ley y solo es posible en determinados casos. En el caso de las 21 viviendas de Sa Pobla, en principio, y con la información de la que disponemos, no estaría dentro de los supuestos que prevé la ley para realizar la compra por tanteo y retracto. Y no es ni una cuestión de voluntad política ni de determinación, determinación la tenemos absolutamente toda desde el Govern. Ahora bien, tenemos que hacerlo dentro de los cauces de la ley, dentro de los límites que marca la ley. Yo no sé si ustedes están acostumbrados a no cumplirla. Nosotros la cumplimos.

Bien, la situación es la siguiente. Según la información recabada de la Dirección General de Vivienda y del IBAVI la venta, en este caso, no se daría en algunos de los supuestos que sí que permite para realizar, ejercitar ese derecho. Uno de los supuestos, ya lo he dicho anteriormente, es que la compraventa se dé entre grandes tenedores.

En este caso, según la información recabada, la sociedad compradora no tenía esa condición antes de la compra de los inmuebles. El vendedor sí que era gran tenedor, pero el comprador no y como no lo era, no había ni siquiera obligación de notificar esa compra al IBAVI, vuelvo a insistir. Pero no se preocupen, nosotros seguimos trabajando y seguimos trabajando además porque lo que sí que ha hecho este gobierno para ampliar el abanico de casos objeto de tanteo y retracto y para poder continuar, ha sido modificar un criterio, el que se refiere al estado de conservación del inmueble y a la estimación del coste de la reforma, una decisión que se ha tomado para que se puede aprobar la adquisición de viviendas protegidas que requieren de una reforma cuyo coste estimado sea de hasta el 25% del precio de la compraventa. De esta forma, abrimos más el abanico para lograrlo.

Insisto, más de 35 viviendas, una inversión de 4,7 millones de euros y, entre otras cosas, le digo...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... se han comprado diez pisos de la Sareb en distintos municipios de Mallorca y se han comprado seis viviendas unifamiliares de la Sareb, las primeras en María de la Salud, destinadas a los jóvenes del municipio. Seguimos trabajando.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 5711/25, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transmissions d'habitatges entre grans tenidors.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5711/25, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, president. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Bon dia, Sr. Conseller d'Habitatge. Seguirem amb el tema del tanteig i retracte perquè no ens ha convençut, almanco a mi no m'ha convençut.

Miri, a Sa Pobla, a Mallorca, per via de compravenda, i a Maó, a Maó i Alaior, és a dir, tenim dues promocions a Menorca i una a Mallorca on s'estan a punt de produir transmissions de molts d'habitatges entre grans tenidors, perquè la Sareb és un gran tenidor, Sr. Conseller, i s'estan fent aquestes transmissions molt per davall del preu de mercat. En els casos de les subhastes no resulta estrany, però el cas de Sa Pobla és molt estrany, Sr. Conseller. Després li comentaré què podria haver passat.

Em podria contestar si ha rebut comunicació el Registre d'habitatges buits de grans tenidors sobre aquesta transmissió de Sa Pobla o si vostè l'ha recaptada, atès que tots aquests temes han sortit sovint en els mitjans de comunicació de les nostres illes, i que en els casos de Menorca, a més a més, s'ha generat alarma social perquè hi ha contractes de lloguer que justament el jutjat ha dit que a més a més no podran continuar.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Bueno, muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Gómez, para empezar, agradezco mucho su talante, muy distinto al de la semana pasada. Y contestando a su pregunta, que usted dice que nunca le contestó, pues, efectivamente no tuvimos notificación en el IBAVI de esta compraventa porque no había obligación de comunicarla, lo acabo de decir hace unos momentos, hace unos instantes.

Y, en segundo, le digo, si hemos recabado información, toda, toda para saber si efectivamente podíamos ejercitar ese derecho de tanteo y retracto.

Y, por supuesto que nos hemos interesado, como no puede ser de otra manera, por estos tres casos, porque son situaciones, créame, que a todos nos preocupan. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. Conseller. Jo li agraeisc a vostè que el greu tema de l'habitatge no li recordi a *Barrio Sésamo*, perquè va ofendre moltíssima gent la setmana passada, Sr. Conseller, moltíssima gent.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri, Sr. Conseller, vostè, vostè, i esper que no s'ofengui, té una actuació negligent com a conseller d'Habitatge, i li he de dir que és una actuació negligent. Li posaré l'exemple de Menorca, que segur que és absolutament extrapolable a la resta d'illes: miri, a l'any 2022, el Registre de demandants d'habitatge públic de Menorca tenia 441 persones; dos anys després, Sr. Conseller, quan ja governava el Partit Popular, a finals de l'any passat, s'ha doblat la xifra, a Menorca hi ha 855 persones inscrites al Registre de demandants d'habitatge públic.

És a dir, és que ja no és ni tan sols un tema d'exercir el dret de tempteig i retracte, Sr. Conseller, és que vostè haurà de comprar edificis sencers...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

..., Sr. Conseller.

I, per cert, ha deixat Menorca i ha tornat deixar també Formentera sense inspectors d'habitatge i els contractes de lloguer fraudulents de la temporada campen...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gómez, s'ha acabat el temps, em sap greu.

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Gómez, este gobierno, desde luego, le aseguro que analiza cada caso con los técnicos de manera rigurosa y seria, recabando toda la información para saber y poder actuar con garantías y para tener muy claro qué es lo que se puede hacer y lo que no, de

acuerdo con la ley. En el caso de Sa Pobla, como ya he explicado, con la información de la que disponemos por el momento, parece ser que no estaría dentro de los supuestos que prevé la ley para ejercitar el derecho de tanteo y retracto.

En los casos de Menorca, de Maó y de Alaior es una situación similar, aunque con la diferencia de que ambos han sido objeto de subasta y de procedimiento judicial y porque hay familias viviendo en esos pisos. En estos casos o en casos de subasta, tal y como nos indican los técnicos, no se contempla en la Ley de vivienda que el IBAVI pueda ejercer el derecho de tanteo y retracto, ni que un juzgado esté obligado a notificar dicha subasta.

Hay también una cuestión a tener en cuenta, el IBAVI lo que plantea es la compra de viviendas vacías, porque los inquilinos acceden a vivir allí estando precisamente en las listas del IBAVI, de manera que tampoco sería una solución para las familias que ya viven los pisos de Maó y de Alaior que, lógicamente, lo que esperan es una solución que garantice que ellos puedan seguir viviendo en esos pisos. Y eso es lo que se está planteando hacia la SAREB.

En este sentido, me parece muy acertado y aplaudimos lo que están realizando ambos alcaldes de ambas localidades, de distinto partido, por cierto, que están en conversaciones con la SAREB, para pedir que sea esta sociedad estatal quien mantenga los contratos de los vecinos. De hecho, lo que sería de esperar y deseable es que el Gobierno de la nación asumiera la gestión de estos pisos...

(Remor de veus)

... a través... -no, no, perdón- a través de la nueva empresa pública de vivienda...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., anunciaron a bombo y platillo por Pedro Sánchez y que, según dijo, pasaría a gestionar los miles de viviendas de la SAREB.

Nosotros continuaremos analizando cada caso, sin duda, pero seguimos trabajando en medidas concretas. En Menorca, ya que ha hablado de Menorca, y en relación con la SAREB, acabamos de formalizar la compra de un solar de la SAREB de más de 3.500 m2 en Es Mercadal,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... donde el IBAVI hará una promoción de capacidad de entre 80 y 90 viviendas y que se inicia en una primera fase de 35.

Seguimos. Muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 5716/25, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre sanitari de Formentera.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5716/25, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President, bon dia senyors diputats i diputades. En el Grup Socialista estam molt preocupats per les històries de paràlisi i empitjorament del Servei de Salut a Formentera que ens arriben. Esper que vostè, Sra. Consellera, no em digui que li demanarà a Pedro Sánchez i tinguin clar que això és la seva competència, no com el Sr. Mateo.

(Alguns aplaudiments)

Com valora vostè la gestió del centre sanitari de Formentera? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuel García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores y señoras diputados. Y buenos días, Sra. Fernández. Nuestro objetivo es alcanzar la excelencia de la mano de los profesionales para ofrecer una asistencia de máxima calidad a todos los ciudadanos de Formentera, son ellos los que tienen que valorar tanto la gestión como los resultados.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies. Consellera, en els dos anys que du governant només ha fet una cosa a Formentera, inaugurar una base del 061 que li va deixar a punt de finalitzar l'anterior govern.

És una mica el mateix que fa a la resta de les Illes: no projecte res, no amplia res, no planifica res. Però arribarà un

punt, Sra. García, que se li acabaran les inauguracions dels projectes de la darrera legislatura on fer-se fotos. Potser vostè no ho veu com un problema, potser no té un projecte d'infraestructures propi perquè no té cap perspectiva de seguir d'aquí dos anys.

Però nosaltres, orgullosos com estam de veure com es van obrint centres com el de Santa Margalida, sí que consideram el fet que vostè no tingui planificació és un problema per a tots. I si això és un problema de les quatre illes, encara ho és més a Formentera, on la població no atura de créixer, on la Sra. Prohens no vol aplicar polítiques contra la saturació i això comença a tenir una incidència sobre la salut i el benestar dels formenterencs.

Han d'adequar els centres sanitaris a les necessitats reals i la plantilla a la realitat de l'augment de la població i, sí, també en temporada baixa, perquè no fer-ho du a una sobrecàrrega del personal que repercuteix en el servei als pacients, no fer-ho fa que hi hagi dues setmanes de llista d'espera primària a Formentera i més de deu dies per una anàlisi de sang ara, en març.

No fer-ho fa que les urgències de desplaçats s'hagin d'atendre a l'hospital on no se'ls pot donar la baixa, pel simple fet que no hi ha metge de desplaçats a Formentera.

No fer-ho fa que el TAC de Formentera segueixi estant infrautilitzat perquè, malgrat que li vàrem deixar una partida al pressupost del 2023, vostè no ha volgut contractar el personal i les guàrdies segueixen sent localitzades.

No fer-ho fa que no hi hagi consultes del PADI fins al juliol, que la llista d'espera de dermatologia s'hagi triplicat en un mes o que, misteriosament, les dades d'oftalmologia es deixassin de registre el juliol de l'any passat, no tenim noves dades, quan la demora mitjana ja era de 440 dies el juliol.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

No fer res en salut té conseqüències, Consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Bueno, a ver, Sra. Fernández -gracias, Sr. Presidente-, como el grado de satisfacción es algo subjetivo, yo le voy a hablar de datos objetivos.

Destacar que en Formentera se ha incrementado un 7% la plantilla y la plantilla médica está al cubierto cien por cien.

Se han realizado más consultas, más operaciones y se han registrado más altas hospitalarias, en concreto: consultas externas ha aumentado un 6,3%; actividad quirúrgica, un 7%; ingresos, un 9%. Pero, lo que es más importante, se ha reducido en un 10% el número de traslados desde hospitalización a Can Misses.

El aumento de la plantilla tiene una repercusión directa en las listas de espera. Hoy mismo, a día de hoy, la demora media de consultas externas del Hospital de Formentera ha bajado un 53% y se sitúa en 37 días, y la demora media quirúrgica ha descendido en un 5% y se sitúa en 64 días. En urgencias, todas las plazas orgánicas de servicio médico están cubiertas por especialista, es la primera vez que sucede desde que se abrió el hospital.

(Remor de veus)

Se ha incrementado la actividad un 3%, se han reducido los traslados un 23% y, además, se ha reducido el tiempo de resolución de casos en urgencias en un 14%.

En definitiva, Sra. Fernández, más actividad, menos traslado, más rapidez en la atención y más personal.

Pero continúo con datos objetivos: se está reponiendo todo el sistema de climatización del hospital. El próximo contrato de seguridad cubriera 24 horas al día durante 365 días al año y desde el Servicio de Salud se está proyectando la redacción del proyecto para el nuevo centro de salud de Formentera, una vez que se ha definido por parte de los profesionales el plan funcional en base a las necesidades asistenciales.

Le puedo adelantar, casi con total seguridad, que las obras se licitarán en verano.

Sra. Fernández, mire, el Gobierno del Partido Popular abrió el Hospital de Formentera y haremos lo propio con el centro de salud. Henry Ford decía: "Visión sin ejecución es pura ilusión", y eso es lo que tienen ustedes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 5717/25, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatges de protecció pública.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5717/25, que formula Damià Borràs, del Grupo Socialista, *té la paraula*.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Bon dia, conseller. Si el Decret llei 3/2025 supera la revàlida del Parlament, a Palma es podrien arribar a construir 20.000 habitatges en 10 anys, dependrà del vot dels seus fixos discontinus, discontinus, però fixos, per tant, dependrà de

VOX, de si VOX fa efectius els seus brams, en castellà *rebuznos*, i com la dita: els brams d'ase no arriben al cel.

La meitat d'aquests habitatges, en tot cas, hauran de ser de protecció pública, però aquesta figura de protecció pública, que vostè s'ha inventat és un frau de llei per botar-se la normativa de protecció oficial, perquè aquests solars estaven destinats a fer-hi pisos de protecció oficial i, tot i tenir els mateixos costos i la mateixa grandària, ara seran un 30% més cas, 30% de propina, conseller.

Fia que la seva construcció faci tanta via com la dels pisos de preu lliure del decret llei?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Borràs, tal y como recoge efectivamente el Decreto ley 3/2025, de actuaciones urgentes destinadas a la obtención de suelo mediante proyectos residenciales estratégicos en el municipio de Palma, y contestando a su pregunta, la respuesta es sí.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Idò, tal com recull el decret llei, no, perquè els habitatges de preu lliure d'un projecte residencial estratègic no podran tenir el certificat final d'obra, com diu vostè, fins que no s'hagi atorgat el certificat al mateix nombre d'habitatges de protecció pública. Per tant, s'haurien de fer a la vegada, però, fet el decret llei, conseller, feta la trampa.

Perquè, segons l'article 11.3 açò només és així, quan "tots els habitatges d'un determinat projecte residencial estratègic els faci un mateix promotor"...

(Alguns aplaudiments)

... I si no els fa tots el mateix promotor? I si dos promotors es posen d'acord per fer el projecte residencial estratègic entre els dos? Llavors els pisos de preu lliure podran obtenir el final d'obra sense que els pisos de protecció oficial no els hagi ni començat...

(Remor de veus)

La figura tramposa dels pisos de protecció pública servirà per fer pujar encara més el preu de l'habitatge per part dels

especuladors habituals, perquè podran deixar aquests pisos sense fer, fins que els convengui algun dia o no construir-los i duplicar així el *pelotazo*.

Sastrería Mateo, trajes a medida...

(Alguns aplaudiments)

... A la mida d'aquells (...) únicament demanen ajuda per carta a Pedro Sánchez, un pacte d'estat, però no per frenar l'escalada de preus, sinó perquè consensuï amb ells, amb els especuladors, les regles de joc com les que ha pactat vostè.

És vostè conscient que promou el projecte especulatiu estratègic, el projecte especulatiu estratègic més escandalós des de l'adjudicació de Son Espases i el Palma Arena?

Li han fet un gol conseller? Qui li ha fet? És un altre golàs per l'esquadra del vicepresident "Costa Concordia"? Vostè és el pitjor conseller de la història dels *pelotazos*, o bé és autor del gol...

(Remor de veus)

... I si una cosa és dolenta, l'altra és pitjor conseller, tanqui la sastreria d'una vegada!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor. Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchas, muchas gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Borràs, juegan ustedes al despiste y yo entiendo que no les guste que este gobierno sea serio y trabaje para dar respuesta a la situación que dejaron ustedes y que lo único que hicieron fue dificultar suelos que tenían posibilidad de albergar viviendas. Intenta seguir confundiendo a la ciudadanía, Sr. Borràs, pero lo cierto es que todos los proyectos que deriven de este decreto ley deberán hacerse de manera simultánea o, en todo caso, los de protección deberán empezar antes que los de precio libre.

Y le leo el texto -no, no, le leo el texto, porque a lo mejor no lo ha leído bien: "En caso de que la urbanización y la ejecución de todas las viviendas de un determinado proyecto residencial estratégico -de un PRE- los haga un mismo promotor..."

(Remor de veus)

..., las viviendas sujetas a algún régimen de protección pública...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... se tienen que ejecutar simultáneamente con los de precio libre y el certificado final de obra de estos últimos -de los de precio libre- no se puede emitir hasta que no se haya otorgado para el mismo número de viviendas sujetas a algún régimen de protección pública.”

Ahora que le he aclarado esto, recordarle que este gobierno sí que pone en marcha medidas valientes para conseguir más vivienda asequible para los residentes de Baleares. Los proyectos residenciales estratégicos deberán reservar, se lo recuerdo, como mínimo el suelo correspondiente al 50% de la edificabilidad residencial para viviendas que se dediquen necesariamente a algún régimen de protección pública.

E introduce, además, otras medidas para el conjunto de Baleares, con el objetivo de facilitar y acelerar la creación de más vivienda pública.

Sr. Borràs, no le pido, de verdad, no le pido que aplauda estas medidas, ni siquiera le pido que le gusten, pero, por favor, no confundan, no siembren dudas donde solo hay certezas, certeza de un trabajo bien hecho, serio y con el único objetivo de poner a disposición vivienda a precio asequible para los ciudadanos de Baleares.

Y podría yo también terminar con un pareado: “Inmobiliarias, Borràs, ocho años de gobierno, pero ni una casa más”.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Un poco de silencio, por favor.

I.8) Pregunta RGE núm. 5719/25, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació sobre el compliment dels deures de la Sra. Riera.

Pasamos a la siguiente pregunta, la RGE núm. 5719/25, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera. Bé, crec que avui tenen tots els membres del Govern la consigna de dir o fer-se els graciosos per no haver de contestar les preguntes amb contingut polític que fa l'oposició. Esper també, Sra. Consellera, que tenguí arguments més sòlids que els que he pogut escoltar aquest matí quan contestava al meu company Ares Fernández, en parlar d'IB3; com també esper, Sra. Consellera, que la seva vista cansada, segons ens ha dit ara aquest matí, no impliqui una miopia política intencionada en el cas Núria Riera.

(Alguns aplaudiments)

Per això li pregunt, li he de preguntar, Sra. Consellera, i li record que ja fa més d'una setmana que a vostè se li ha acabat el termini legal per contestar les preguntes que li va fer la meua companya Mercedes Garrido per escrit, demanant-li documentació imprescindible en aquest afer Núria Riera, com són la còpia dels justificants presentats per aquesta funcionària, alt càrrec del Govern del PP, per poder gaudir de permisos retribuïts o còpia de justificants que hagi emès el Consell de Mallorca corresponents als dies que la Sra. Riera no ha assistit al seu lloc de treball.

Per què, Sra. Consellera, a hores d'ara no ens ha donat encara aquesta informació i ja se li ha passat el termini per fer-ho des del passat dia 20 de març?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies. Bé, com que les preguntes solen ser reiteratives de tot el que ha passat abans, contestaré, crec que al Sr. Fernández li he contestat que la meua competència no és controlar el que fa IB3 ni els informatius.

I disculpi, som miop, doncs què vol que li faci?, ho som de naixement i hi veig d'enfora i necessit ulleres per veure-hi, hauré de demanar disculpes també per aquest fet.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sincerament, Sra. Costa, vegem, aquesta consellera ja va explicar que s'ha obert un termini d'informació reservada el qual en aquest moment es du a terme, i no sé si hi ha retard o no retard en una documentació aportada, però vostè sap, Sra. Costa, que des de la meua conselleria li contestam totes les preguntes i li fem arribar tota la documentació que pertoca. L'únic que em queda és demanar-li a vostè que faci la instrucció vostè de l'expedient, que és el que segurament els agradaria.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, sap què passa, que vostè no envia la documentació que li hem demanat en el termini que pertoca perquè no donen resposta política tal com pertoca, en el cas de la Sra. Núria Riera...

(Alguns aplaudiments)

... i l'únic argument és que és un alt càrrec del Consell de Mallorca del Partit Popular.

Perquè, Sra. Estarellas, és que la Sra. Riera ja s'ha autoinculpat amb la seva actuació d'ara, perquè resulta que, casualment, des de fa un mes i mig, quan vàrem denunciar la seva absència injustificada al seu lloc de feina de la seva conselleria, no em consta que hagi fet ni un sol acte públic pels matins quan venia fent en el darrer any i mig.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, ella mateixa s'ha inculpat.

Sra. Riera, ai!, Sra. Estarellas, perdoni, crec que aquest és un mal missatge per als empleats públics d'aquesta comunitat, perquè la majoria fan la seva feina rigorosament. Però en casos com el de la Sra. Riera deixen en molt mal paper l'administració del Partit Popular, perquè el que estan dient als empleats públics...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... és que si ets del PP pots fer el que et doni la gana. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. A veure, Sra. Costa, jo crec que hem llançat un missatge ben clar. Es varen adonar d'unes irregularitats i, com a consellera i a més de Funció Pública, s'ha obert una informació reservada. Per suposat que té el seu temps. Recaptar la informació té el seu temps i jo crec que el missatge és clar: davant una situació on sembla que hi ha irregularitats s'ha actuat. No sé quin missatge donam a la resta de funcionaris.

És a dir, es posa en evidència que sembla que hi ha hagut una irregularitat, hem de seguir un procediment, perquè no seré jo qui jutgi ni qui faci la instrucció. Per tant, que mirin a veure què ha passat i, per suposat, que, si hi ha conseqüències, se'n derivin les que pertoquin i no perquè sigui del PP, ho dic perquè és funcionària, funcionària pública. És a dir, jo, el que faci al consell o deixi de fer al consell, per suposat, ni la segueix... i que doni les explicacions que pertoquin. Com a funcionària pública ella té uns deures que ha de complir i s'està fent una informació reservada per veure què cal fer davant d'una situació, o no, d'irregularitat.

A partir d'aquí, Sra. Costa, no sé quin missatge es pensa que donam ni... nosaltres ni vostès, ni vostès perquè, quantes informacions reservades varen fer?, zero; quantes... sobre assumptes polèmics en què varen involucrar al Govern dels anys passats es varen vostès..., ja no assumir responsabilitats, ni tan sols... ni tan sols demanar perdó?, moltíssims.

Per tant, Sra. Costa, el que sempre li dic: aquest govern fa el que ha de fer en el moment que pertoca. Es varen posar en evidència unes possibles irregularitats i s'han oberts uns expedients. El temps serà el que dirà cap on va i el que s'ha fet.

La documentació, la hi estic enviant en temps i en forma. Si m'he passat una setmana, disculpi'm,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... però deu haver estat perquè no hi hagut temps de preparar-la i la hi farem arribar. Crec que no els hem amagat res mai.

M'agradaria saber si vostès tenien tanta cura en totes les SODO que varen...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Estarellas.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... deixar sense contestar la passada legislatura.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 5705/25, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a carta del GOB i altres entitats.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5705/25, que formula María José Verdú, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, presidente. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Bauzá. "Queridos turistas, no vengáis a Baleares porque la población local está enfadada y ya no somos hospitalarios. Sois la fuente de nuestros problemas". Així, així de radicals i d'amenaçadors s'han manifestat el GOB i set entitats més que es creuen amb el dret de parlar per tota la població de Balears.

Quina prepotència assumir que són ells els que tenen la veritat absoluta i que parlen per boca de la resta de persones de Balears! Qui són aquests individus per parlar en nom meu, per exemple?

Aquí vivim del turisme i l'únic que hem d'aconseguir és un turisme adequat a les nostres condicions naturals, però mai amb aquests insults als nostres visitants. Intenten embrutar l'hospitalitat i l'agraïment dels habitants de Mallorca i de la resta de les Balears cap als visitants. Comerços, bars, botigues, restaurants, hotels, supermercats, de què creuen que viuen aquests establiments? I les persones que treballen i viuen del turisme...

(Remor de veus)

... també parlen per totes elles? Idò, miri no, definitivament no.

Turisme no, turistes tampoc, que molesten; indústries no, que embruten; grans superfícies no, que utilitzen massa recursos; granges de pollastres no, que contaminen. Alguna proposta en positiu que no sigui pujar impostos i dir que no a tot?

Idò res, tots ens posarem a estudiar oposicions per ser funcionaris i ja veurem d'on ens paguen els sous, perquè... o haurem de fer feina a la terra perquè en aquest pas, si no hem de viure del turisme, poques opcions queden.

Miri, Sr. Bauzá, tenim un greu problema, sí, però de turismofòbia. S'imagina, Sr. Bauzá, el que passaria si..., i com ens anomenarien si aquesta mateixa carta, aquesta mateixa, en lloc de posar "turistes" fes referència a la immigració il·legal o als musulmans, per exemple.

Miri, quedaria així: "*Queridos inmigrantes ilegales -o queridos musulmanes-, no vengáis a Baleares porque la población está enfadada y ya no somos hospitalarios. Sois la fuente de nuestros problemas*".

(Remor de veus)

Miri, sí, jo també sé... sé com ens anomenarien i sé el que ens dirien, però, miri, és clar, es veu que aquí només són aquestes entitats les que tenen dret a parlar. Llibertat d'expressió, en diuen, però... sí, llibertat cap a ells perquè si fóssim nosaltres els que ho diguessin, idò ja no seria llibertat d'expressió, seria delictes d'odi. Que estrany que una mateixa manifestació feta cap a un grup o cap a un altre s'interpreti de manera diferent segons qui la faci.

Miri, el Govern ha de mantenir-se ferm en la cura del turisme, en la seva assistència a fires, en l'impuls del nostre motor econòmic que és el turisme.

Sr. Bauzá, què opina sobre la carta on el GOB i altres entitats demanen al turisme que no vengui a Balears?

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Sr. Diputada. Primer de tot, tothom és lliure d'expressar la seva opinió i tothom és lliure de compartir o no l'opinió expressada per un altre, però, Sra. Verdú, no compartesc en absolut aquesta carta d'aquestes entitats. Equiparar hotelers, polítics i inversors a paràsits és un insult que no es pot tolerar.

Tots som conscients de la necessitat de posar en marxa un profund procés de transformació del nostre model turístic, com es va diagnosticar a la primera fase del Pacte per la sostenibilitat. De fet, la consigna d'aquest govern és la contenció i la sostenibilitat turística.

El nostre plantejament és de límits, sí; de contenció, sí; de repartir les arribades al llarg del calendari per desestacionalitzar, també. I vull dir ben clar que les Illes Balears i els seus ciutadans som hospitalaris i ho volen continuar sent.

Sra. Verdú, com jo li he expressat, el Govern de les Illes Balears mostra sempre el seu màxim respecte per les manifestacions i les declaracions que facin les entitats socials d'aquesta comunitat, però no les compartim, sobretot en aquest cas.

La situació de límit a la qual hem arribat és el resultat, en bona mesura, de la deixadesa de governs anteriors, de la creació sota el Govern de Francina Armengol, que ja ho he dit moltíssimes vegades aquí, de 115.000 places turístiques, de la manca de control de lluita contra l'oferta il·legal.

I només valor una cosa d'aquesta carta: la veritat que contenen quant a la realitat demogràfica de les Illes Balears, la població d'aquesta comunitat ha augmentat un 35% en les dues darreres dècades i el 80% en les quatre darreres, població de residents, de persones que vénen a les nostres illes a fer feina i a contribuir amb el seu esforç a l'avanç d'aquesta comunitat.

Sra. Verdú, hi ha entitats que, com els caragols quan plou, només surten quan governa el Partit Popular i es veu que en vuit anys no va ploure. Moltíssimes gràcies a tots.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 5706/25, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a voluntat expressada a les urnes les passades eleccions.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5706/25, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Vicepresidente del Gobierno. La semana pasada hubo mucho debate a este respecto y nosotros querríamos saber cuál cree el Gobierno que fue la voluntad expresada por las urnas en las pasadas elecciones.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Rodríguez, per la seva pregunta. Miri, crec que els ciutadans de les Illes Balears varen exigir alt i clar un canvi de polítiques i de la manera de fer política.

Després de vuit anys de polítiques fracassades de Francina Armengol, els ciutadans de les Illes Balears varen dir basta. Més de 248.000 ciutadans, el 55% de l'electorat, varen votar partits que demanaven canvi, i més de 160.000 ciutadans varen confiar en el projecte del Partit Popular de Marga Prohens, amb més diputats que tota l'esquerra junta.

Per tant, crec que els ciutadans de les Illes Balears... -crec humilment-, que els ciutadans de les Illes Balears varen demanar un govern del Partit Popular en minoria i en solitari, un govern que ha dut el canvi a les Illes Balears, des de la llibertat i la moderació, i respectant sempre VOX i els seus 62.000 votants, que crec que també varen demanar canvi en aquestes illes.

Un govern que baixa els impostos en més de 400 milions d'euros en dos anys, que proposa mesures realistes per facilitar l'accés a un habitatge, que aposta per la simplificació administrativa per acabar amb la burocràcia que l'esquerra ens va deixar en aquestes illes, que aposta per les famílies, per la sanitat pública, per la qualitat educativa i per la llibertat; un govern que, lluny de les pancartes i els discursos fàcils de l'esquerra, aplica tot el que va dir que faria i un govern que no s'agenolla davant Pedro Sánchez en contra dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Coincidimos, Sr. Vicepresidente, las pasadas elecciones aquí lo que quedó claro es que había una mayoría aplastante de 35 diputados que querían un cambio. Pero también hay que decir, por ejemplo, el otro día hablamos del pacto sobre presupuestos en Valencia, del que se dijo: "sería una temeridad

que no intentasen tener presupuestos. Cumple con su deber. Lo hace porque lo tiene que hacer. Lo que no es normal es no tener presupuestos". Son palabras del presidente de su partido, don Alberto Núñez Feijóo.

Regular el uso del presupuesto prorrogado no es hacer una pinza, es higiene democrática. Nosotros consideramos -consideramos- que los ciudadanos votaron un cambio, pero un cambio real, revertir políticas nefastas de ocho años de la izquierda gracias al resultado del Partido Popular y a un resultado espectacular de nuestro partido; cambios reales, avances en bienestar, en seguridad y en libertad. Pero a veces nos parece que están ustedes instalados en el *no volem* líos, una especie de miedo atávico a que alguien pueda protestar en la calle contra las políticas que quiere una mayoría democráticamente representada en esta cámara.

Tenemos grandes problemas, graves problemas, que necesitan soluciones valientes que hemos de afrontar. Y las propuestas de VOX, Sr. Vicepresidente, no son chantajes, es el mandato que nos dieron nuestros electores y estamos condenados, como he dicho más de una vez, a entendernos. Para cambiar las políticas fracasadas del pasado y para avanzar en la defensa de la libertad nos van a encontrar siempre, para cobardear en tablas, no.

Y permítame que me apropie del chascarrillo del Sr. Borràs, sean ustedes como don Álvaro de Bazán en Lepanto y no como el capitán Schettino en el Costa Concordia.

Gracias, Sr. Vicepresidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gracias, president. Miri, jo crec que el Govern de les Illes Balears ha demostrat que aposta per canvis reals de polítiques en aquestes illes. Crec que el Govern de les Illes Balears compleix amb la paraula donada. Sempre hem complit amb la paraula donada i amb els acords que hem arribat amb VOX. Sempre.

Crec que també aquest govern afronta els problemes dels ciutadans de les Illes Balears de cara i no els posa dins un calaix, com feia el govern anterior. Crec sincerament, Sr. Rodríguez, que en divuit mesos, amb la seva ajuda, hem fet moltes coses i moltes coses en positiu per als ciutadans d'aquestes illes. Però crec també que en queden moltes més per fer. Crec que el canvi que demanaren els ciutadans de les Illes Balears no es pot aturar i crec que aquells que intentin aturar-lo ho pagaran a les urnes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 5718/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions amb partits polítics.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5718/25, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, bon dia. Li he de reconèixer que vostè és un *rara avis* en el seu govern. Vostè, almanco, ha obert algun espai de diàleg amb l'oposició i té bones formes. També és ver que li he de reconèixer quan ens hem reunit i hem contrastat les propostes doncs tenim models antagònics. Per això jo li voldria demanar, d'una banda, què pensen fer a partir d'ara i, d'altra banda, quins creu vostè que són els trets essencials que hauria de tenir un hipotètic acord perquè la societat -i remarc, la societat- estigués satisfeta amb aquest acord? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Sr. Diputat. El primer que vull fer és mostrar el meu agraïment sincer a tots els grups polítics i més concretament a les persones que s'han desplaçat a la conselleria per dur a terme aquestes reunions. Per a aquells que estam dins l'activitat pública sempre és un gust per a mi poder parlar a les distàncies curtes, sempre molt més profitoses que les llargues, unes reunions molt cordials i de les quals en treim molts de punts positius, com la predisposició de tots vostès d'arribar a punts de trobada.

No obstant això, i com és normal, també existeixen punts de vista contraposats, però la feina del Govern és escoltar, valorar i decidir segons les afinitats aconseguides. Hi ha grups que apostam per la contenció turística i la qualitat, i d'altres pel decreixement.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, la societat ens observa i ens demana coherència i valentia. Miri, vostè fa dues setmanes aquí va manifestar que la situació turística era propera

a l'infart. Són paraules textuais seves. Clar, davant d'això el que veim en aquest context és que vostès plantegen un model de contenció. Estam un poquet despistats. Jo vaig acudir al diccionari de la RAE a cercar sinònims de "contenció" i vaig trobar les paraules "detenció", "immobilització", "moderació"; en poques paraules, no fer res.

Sr. Conseller, si una persona si li acostàs i digués que té símptomes d'infart, li recomanaria una aspirina i que quedàs a casa seva? Aquests són vostès.

Miri, tenim dos models antagònics i permeti'm posar-li tres exemples perquè es vegin les diferències. En primer lloc, davant d'una situació propera -segons vostè- a l'infart, vostès recomanen no fer res, deixar les mateixes places que hi ha ara. Davant d'això el Partit Socialista planteja iniciar el procés de decreixement de les places turístiques legals i, a més, som creïbles perquè ja hem entrat en aquesta cambra una proposició de llei sobre aquest tema.

Segona qüestió, davant l'enorme problema del preu de l'habitatge residencial, vostès plantegen deixar el plurifamiliar vacacional així com està, per tant, donar preferència als turistes davant dels residents. El Partit Socialista planteja eliminar totes aquestes places progressivament a mesura que caduquin perquè aquests habitatges tornin al mercat residencial.

Tercer exemple: vostès plantejaren l'ITS -se'n recorda?- per reduir el nombre de turistes. Creu vostè que pujant 2 euros a un hotel que val 500 euros la nit faran res? Davant d'això el Partit Socialista planteja pujar l'ITS fins a 10 euros i -molt important- dedicar com a mínim el 50% de la recaptació a la construcció d'habitatge públic, que és el que preocupa els ciutadans.

Per tant, tenim dos models, d'una banda, el del Partit Socialista que pretén millorar el benestar dels ciutadans i, per l'altra, vostè, un model que no vol canviar res, perquè les mesures seves són absolutament estèrils, i el que pretenen...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. POU I GARCIAS:

... és defensar interessos particulars, perquè que curiós que tornin a plantejar introduir la moratòria urbanística per als hotelers. Curiosa manera de defensar l'interès general. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Sr. Pou, som conscients que en solitari no podem aprovar aquestes mesures i precisament per això és

més necessari que mai posar en pràctica l'escolta, la comprensió i cercar punts de trobada. Les mesures presentades pel Govern neixen de les bases de l'agenda de la transició dins la primera fase del Pacte per la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les Illes Balears, un procés de diàleg i de posada en comú que estaria molt bé que hi tornassin, que estaria molt bé que hi tornassin, des d'aquí els convid, una vegada més, a reconsiderar la postura.

Miri, diria que tots els grups estam d'acord amb les mesures de lluita contra l'oferta il·legal, alguns amb la reconversió i millora de la qualitat turística, fins i tot com dur-la endavant, i d'altres ens allunya el control de l'oferta i la fiscalitat. Però, miri, Sr. Pou, si l'esperit de tots és sumar, és confrontar, és cercar sinergies entre tots, de renúncies també, segur que trobarem punts d'enteniment. Ara, si l'esperit és triar lluitar amb les cucales posades i posant en dubte la democràcia quan governa el Partit Popular, serà que no.

Moltes gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. La pregunta RGE núm. 5720/25, como se ha dicho, queda aplazada.

I.13) Pregunta RGE núm. 5980/25, presentada, en substitució de la RGE núm. 5721/25, per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a edificació en solars urbans.

Pasamos a la RGE núm. 5980/25, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Mateo, avui hem comprovat que vostè té més futur com a poeta que com a conseller d'Habitatge, i això és molt dir.

(*Alguns aplaudiments*)

Seguim analitzant el seu decret llei *pelotazo*, i em centraré ara en la part urbanitzadora, perquè per pegar el *pelotazo* a la part de construcció d'habitatges primer s'ha de pegar a la urbanització.

Dia 7 de març Proinba va sortir i va dir que per construir 15.000 habitatges a les Illes Balears, el Govern havia de modificar el marc normatiu per optimitzar i desenvolupar urgentment sòls urbanitzables i augmentar l'índex d'intensitat. I *tachán!*, una setmana després vostè va dictar un decret llei que desenvolupa urgentment els sòls urbanitzables i augmenta un 45% l'índex d'intensitat i va dir que farien 15.000 habitatges.

Per tant, és evident que membres de Proinba han negociat amb el Govern de les Illes Balears el decret llei *pelotazo*.

Sr. Mateo, jo seré molt clara amb la meua pregunta, esper la mateixa claredat a la seva resposta: qualche membre de Proinba, amb propietats immobiliàries afavorides per aquest decret llei, s'ha assegut amb vostè o amb algú del seu equip per negociar el contingut i l'abast d'aquest decret llei?

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Garrido, usted hace unas declaraciones muy duras e irresponsables, cuando ustedes, desde luego, no son ejemplo de nada...

(*Remor de veus*)

... Y a ustedes sí que le digo que pusieron en riesgo a toda la ciudadanía durante su mandato, por el abandono y la falta de políticas en materia de vivienda. Ahora sí estamos dando soluciones y mirando por todos los ciudadanos de las Illes Balears y reuniéndonos con todos los ciudadanos y los sectores afectados para buscar esas soluciones.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sr. Mateo, la seva resposta ha estat un sí, m'he reunit amb membres de Proinba.

(*Alguns aplaudiments*)

A l'any 2022, Proinba va fer arribar un informe al Govern de les Illes Balears allà on deia que tenia solars -solars, eh, no sòl per urbanitzar, solars, és a dir per començar a construir demà- per fer 11.000 habitatges, 9.000 a Palma i la resta a la resta de Mallorca.

Des del 2022, és evident que no els han construït aquests solars.

Ara vostès, malgrat tenen tot aquest sòl vacant, els deixen acumular més sòls perquè afavoreixen la urbanització sense haver construït tot el sòl vacant que tenen.

I miri, li posaré un parell d'exemples: La Llave de Oro, propietària pràcticament de Cas Pastors i de Son Gibert, i aquí, un poquet a prop de Cas Pastors i de Son Gibert, té un solar buit des de fa més de 10 anys, l'antic Quarter de Son Simonet.

Passa exactament el mateix amb Jaume Bibiloni o amb Carreras, que tenen solars distribuïts per tot Palma, sense construir, als quals vostès ara els permetran urbanitzar per continuar acumulant solars, per continuar especulant...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sr. Mateo, dues preguntes clares: pot dir clarament que no es va reunir amb ningú que tengui solars beneficiats per aquest decret llei?

Sr. Mateo, pot...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, em sap greu, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Mire, Sra. Garrido, me parece absolutamente fuera de lugar...

(Remor de veus)

... me parece... -perdona, perdona, y tú no preguntes, tú no preguntes, tú calla...-...

(Remor de veus i petita cridòria)

..., mire, la cosa está muy clara, me he reunido...,

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... en esta conselleria nos hemos reunido con todo el sector, nos hemos reunido con todas las asociaciones, nos hemos reunido con todos los colegios profesionales, nos hemos reunido con los afectados por la hipoteca, nos hemos reunido con los afectados de la ocupación, absolutamente con todo el mundo, y desconozco cada uno de ellos, ni qué solares, ni qué edificaciones, absolutamente nada que tienen, absolutamente nada...

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

Nosotros aquí miramos por el interés de los ciudadanos de Balears, esto es lo primero que tiene que quedarle claro desde

el minuto uno, nos reunimos con todos los agentes, con todas las asociaciones que nos ayuden en nuestro programa para generar más vivienda asequible para los ciudadanos de nuestras islas.

Y solo le aseguro una cosa, que es una cosa muy sencilla, Sra. Garrido, de verdad...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -no, por favor, usted deje...-...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., le estoy diciendo que nos hemos reunido con todos los que sean necesarios para trabajar en esa única dirección. Y lo que le digo es...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., tras sus ocho años de la nada en materia de vivienda, la absolutamente nada, el vacío total, no tienen ustedes la más mínima credibilidad. Sus insinuaciones son una absoluta irresponsabilidad, cuando ustedes han contribuido decisivamente a esta situación en la que nos encontramos.

Y se lo digo, Sra. Garrido, los ciudadanos de Balears merecen el trabajo y las respuestas que estamos dando desde este gobierno, y lo que no merecen es su irresponsabilidad y este bochorno, el suyo y el suyo.

Muchas gracias.

(Cridòria i alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 5722/25, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pacte Verd Europeu.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5722/25, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista, *té la paraula*.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Esper, Sr. Vicepresident, que no perdi els papers com ho ha fet ara el Sr. Mateo...

(Alguns aplaudiments)

... en aquest debat. Han estat tantes les incoherències i els canvis de posicionament en temes clau per part del Govern al llarg d'aquesta legislatura que ja els queda poca credibilitat...

(Remor de veus)

... Vostè, aquesta legislatura, ha votat...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. PONS I PONS:

... exigir al Govern d'Espanya la condonació parcial del deute, i ara hi està en contra.

Vostè, en aquesta legislatura, ha votat a favor de derogar la Llei de memòria històrica democràtica, i després va dir que no. O les zones inundables, ha anat i ha vengut cada vegada. Vostè va votar a favor de defensar l'Agenda de 2030, aquest parlament en aquesta legislatura vam acordar tots votar en contra del que deia VOX on demanava canvis en el Pacte Verd Europeu, i ahir sentíem el Sr. Sagreras, al Partit Popular, com obria la porta i criticava les qüestions europees, el Pacte Verd Europeu com a única fórmula per desbloquejar la paràlisi de govern, vendre l'ànima a VOX per tal de fer possible que hi hagi un mínim de governabilitat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci, por favor.

EL SR. PONS I PONS:

Davant tanta incoherència, jo li deman, Sr. Costa: manté encara el seu govern el compromís amb el Pacte Verd Europeu?

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. Miri, la presidenta del Govern de les Illes Balears, Marga Prohens, ja va exposar la posició del Govern de les Illes Balears davant del Pacte Verd al Ple del passat dia 25 de febrer. Un pacte verd que inclou mesures de multitud d'àmbits diferents, com pugui ser l'economia, la indústria, el transport, l'energia i l'agricultura, i, precisament, els diputats del Partit Popular a Brussel·les varen votar en contra d'aquestes mesures que afecten el sector primari.

(Algunes aplaudiments)

De fet, des del Govern hem reclamat al ministeri que les mesures agràries del Pacte Verd són les més adequades per al sector primari o per defensar el sector primari a les Illes Balears, perquè no es pot fer política verda amb números vermells, ho ha dit moltes vegades el conseller Simonet. Mentrestant, a les Illes Balears, com que és una de les comunitats autònomes on es paguen més aviat els recursos de la Política Agrària Comuna, hem destinat 6 milions d'euros de l'ITS a compensar les dificultats de producció dels nostres agricultors.

I no només això, les Illes Balears varen produir un 30% més d'electricitat amb energia fotovoltaica el 2024 i va arribar al seu màxim històric.

També hem adquirit finques per tal que els ciutadans de les Illes Balears les puguin gaudir.

I hem fet més inversions que mai en el cicle de l'aigua, allà on vostès inverteixen en patinets i en concerts dels 40 principals, aquest govern inverteix en el cicle de l'aigua.

Per tant, crec que més o menys, el posicionament del Govern de les Illes Balears en aquest sentit és clar i des de fa molt de temps.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Estan en contra del Pacte Verd Europeu, però després aplaudeixen centenars de milions d'euros que vénen d'Europa i que fan possible que Balears hagi multiplicat per 10 el nivell d'autoconsum...

(Algunes aplaudiments)

..., o que resulti que hagi pogut tancar Es Murterar o que hi hagi un desplegament de punts de recàrrega de vehicle elèctric.

Diuen que ara que estan en contra del Pacte Verd Europeu, i resulta que ens arriba un 30% més de la PAC, que el conseller Simonet a Brussel·les el defensa i que fa possible que tenguem la repartidora més grossa perquè els pagesos d'aquesta manera tenguin més ajudes...

(Algunes aplaudiments)

Critiquen el Pacte Verd i resulta que qui ens defensarà davant dels aranzels que ens arribaran d'Estats Units, si no ho fa Europa? Açò va de defensar Europa o d'estar-hi en contra?

I vostès haurien de tenir una posició molt clara de defensar Europa i de defensar les seves polítiques, no fer-ho així és una vertadera irresponsabilitat.

Han venut la seva ànima a VOX i nosaltres li diem d'una manera molt clara: Sr. Vicepresident, nosaltres hem triat lluitar,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

..., nosaltres ens posarem enfront d'aquestes postures, vostès han elegit vendre's a la ultradreta. En el 2027 els ciutadans ho tindran en compte.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Sr. Pons, no faci més el ridícul, faci...

(Algunes rialles)

... faci el favor de no fer més el ridícul amb aquests plantejaments que fa.

Miri, Sr. Pons, la posició del Govern de les Illes Balears, li ho he explicat, és claríssima des de fa molt de temps. No sé per què el sorprèn que sigui així...

(Remor de veus)

Fa molt de temps que coneix quin és el posicionament del Partit Popular i del Govern de Marga Prohens en aquest sentit. Per tant, ho reiter, no sé què és el que el sorprèn. Vostè pot seguir dient frases aquí per fer el vídeo corresponent, per llavors posar-lo a les xarxes. Però només li dic una cosa, Sr. Pons: el pacte verd no és deixar 13.000 expedients d'energia sense tramitar, això no és el pacte verd,...

(Alguns aplaudiments)

... ni fer una planta d'hidrogen verd que no es podia utilitzar per les deficiències que presentava i que vostès varen presentar quatre o cinc vegades...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

(Remor de veus)

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

...ni deixar tirats els nostres pagesos, que són els que tenen cura del camp d'aquestes illes. Tot això no és el pacte verd...

(Es produeix el tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

(Remor de veus)

Un poco de silencio, por favor...

I.15) Pregunta RGE núm. 5473/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a assetjament a col·legis de les Illes Balears.

Vamos a pasar a la siguiente pregunta, la RGE núm. 5473/25, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra...

(Remor de veus)

Por favor, guarden silencio, Sr. Negueruela, Sr. Sagreras, guarden silencio.

Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Buenos días, Sra. Prohens, ¿considera su gobierno que están siendo efectivos los protocolos de acoso y *bullying* en los colegios de Baleares? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, sens dubte l'assetjament escolar és una de les qüestions que més preocupen les famílies i que també ens ha de preocupar com a societat i que, per suposat, preocupa al Govern de les Illes Balears, perquè, lamentablement, es tracta d'un fenomen que ocorre amb massa freqüència, situacions injustes que afecten infants i adolescents i que incideixen de manera negativa sobre el seu benestar emocional, benestar emocional en el qual el Govern de les Illes Balears, de manera pionera a Espanya, aquest curs, per primera vegada, hi ha psicòlegs a tots els centres educatius.

Sens dubte, és un repte per als centres educatius, per a les famílies i també per a les administracions. El més important sempre seran els al·lots, que són les víctimes i que han de saber que mai no estan tot sols, que si demanen ajuda la trobaran, que ho han de contar a casa seva, als mestres i denunciar-ho a tots els canals que tenen al seu abast.

En el moment en què això passa s'activa un protocol, s'activen les mesures de protecció per part dels professionals del centre i de col·laboració amb altres administracions, com poden ser el policia tutor, que està donant bons resultats a les nostres illes. La darrera memòria del servei de policia tutor, tot i que, malauradament, el nombre de casos segueixen en augment, en el darrer any s'ha reduït el creixement exponencial d'aquests casos.

A més, els professionals dels centres educatius reben formació i eines per abordar aquestes qüestions i, com no pot ser d'altra manera, des del Govern hi posam tots els recursos, però, evidentment, som conscients que queda molt per fer per garantir la protecció total i el benestar emocional dels alumnes de les Balears.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. El protocolo de acoso escolar dice que se notifica a la dirección del centro un caso de acoso escolar y que, seguidamente, se hace una entrevista a la persona que denuncia, que puede ser un alumno, un profesor o un familiar, luego a la víctima de acoso; se hace un cuestionario CESC de conductas y experiencias sociales en clase, y, por último, reunión con el grupo de clase, amigos y profesores, y también se habla con el menor agresor y su familia. Luego ya, en casos graves, pasa a Inspección Educativa, se pide protección y denuncia correspondiente a la Guardia Civil y Fiscalía.

Todo esto sobre el papel queda muy didáctico y, como pueden ver, muy colorido, ¿y en la práctica?... , porque no es la primera vez que hemos tenido a familiares de víctimas de acoso que vienen a nuestro grupo parlamentario, donde lo que más se repite es la falta de empatía y de acción de la dirección del centro. Sea un caso de Calvià o sea el de Santanyí, sea un colegio público o uno concertado, siempre la queja es que desde la dirección del centro se le intenta quitar importancia.

Pasan los meses, la situación se complica y se hace una bola de nieve cada vez más grande y la víctima es la que vive la incompetencia de sus responsables educativos. Ya ni hablamos de cuando entra una madre coraje en acción, entonces el centro empieza a hablar de que la madre no está bien y que el problema viene de casa, y en todos los casos hemos escuchado cómo se les trata de conflictivas, cuando el verdadero problema es que el centro no activa el protocolo como toca -algunos centros, no todos, por supuesto-, y el problema se agrava hasta un punto de no retorno.

Y la solución de la consejería es siempre apartar a la menor víctima y que sus agresores sigan en el centro. Al final se pone en riesgo de lesión autolítica a la víctima que se siente desamparada. Eso sí, luego nos vamos todos a los minutos de silencio y tenemos los discursos contra el acoso escolar en las aulas.

¿No sería más sencillo actuar con humildad cuando existe un caso de acoso y entender que jugamos con la vida de menores en edades muy complicadas, y que los centros se pueden equivocar y no dar respuesta adecuada a las necesidades del menor?, porque tenemos once suicidios al día y los datos últimos de Baleares de 2022...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

... son 109 suicidios.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sra. Cañadas, crec que el millor que podria fer és asseure'm i no contestar-li a aquesta dissertació que ha fet...

(Se sent una veu de fons que diu: "Oh")

...perquè no es política, no és ideologia, vostè ha vingut aquí amb un cas concret d'una menor, i jo, per respecte a la menor, a l'entorn, a l'escola, a tots els professionals implicats i a la informació que vostè probablement no té, evidentment no puc donar més informació, i no és la millor manera de tractar-ho.

Per tant, jo, plena confiança en els protocols, plena confiança en els professionals, plena confiança que sempre, per damunt de preguntes parlamentàries, hi ha la protecció del menor i màxim respecte a tots els procediments, Sra. Cañadas.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 5710/25, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a accés a l'habitatge.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5710/25, que formula Josep Castells, del Grup Mixt. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. Crec que estarem d'acord que una de les causes de... o el gran problema que tenim en matèria d'habitatge en aquesta comunitat autònoma deriva d'un fenomen, que és la compra massiva, des d'uns anys ençà, de propietats per part d'estrangers, per part de forasters en general, que entren aquestes propietats com a segones residències.

Això té un efecte immediat, directe... o uns efectes, no?, un és l'increment del preu, evidentment, aquesta elevadíssima demanda de gent amb molt de poder adquisitiu dispara els preus a l'alça.

I el segon efecte, derivat d'aquest evidentment, és la manca d'habitatge per a les famílies de les Illes Balears. Aquest és l'efecte directe i immediat, però després hi ha tota una sèrie d'efectes indirectes, com pot ser, per exemple, la transformació de l'oferta comercial, ho veiem en els centres de les ciutats, no?, com hi ha una oferta comercial pensada per als residents, tradicional de tota la vida, que desapareix, i en el seu lloc, doncs, prolifera un altre tipus d'oferta comercial més pensada per al visitant ocasional, per al turista.

Afecta també el paisatge urbà, a banda d'aquesta oferta comercial els centres de les ciutats, els pobles es desertitzen. Això ho veiem... no... no només a Mallorca, eh?, a Menorca també ho veim, al centre d'alguns nuclis es nota, es nota molt que moltes de les cases estan tancades perquè només s'utilitzen uns pocs dies l'any.

Però també té altres efectes, com per exemple la fuga de talent. Els nostres joves, amb l'esforç de les famílies que els envien a estudiar fora, en el cas fins i tot de... dintre de la mateixa comunitat autònoma, en el cas, per exemple, de les famílies menorquines o eivissenques que els envien a Palma, i després aquests joves no poden tornar simplement perquè no tenen on posar-se a viure, no?

Per intentar donar una solució, o part de... de la solució a aquest problema, MÉS per Menorca proposa, fa una proposició de llei per prioritzar els residents en l'accés a l'habitatge. Vostès estan d'acord amb aquestes mesures?, o, si no, quines altres mesures proposen per resoldre aquest problema?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Després de vuit anys d'un govern d'esquerres on es va fer més habitatges de luxe que mai, més habitatge per als rics que mai i més xalets en rústic que mai, més habitatge per a compradors estrangers que mai, efectivament -efectivament- ha arribat el moment de

pensar en habitatge per als residents de les Illes Balears. Sí, habitatge per a les famílies, per als joves, per a les rendes mitjanes, per als treballadors, per als residents en aquestes illes.

Per tant, en tot allò que siguin nous habitatges impulsats amb eines de l'administració per fer front a l'emergència d'habitatge, siguin habitatges públics o habitatges assequibles, s'ha de donar absoluta prioritat als residents dels municipis de Balears.

Precisament aquesta és una novetat al decret llei de projectes residencials estratègics i, a partir d'ara, per a l'accés a promocions d'habitatge públic o d'habitatge a preu limitat a Balears s'haurà d'acreditar una residència mínima de cinc anys. Cinc anys és el mínim, que poden ser més si així ho estableixen els ajuntaments.

De fet, li puc posar diferents exemples. A Esporles han fixat set anys per a accedir a un habitatge públic. A Calvià també set anys per a la promoció de Peguera que comença les obres. Sencelles ha fixat deu anys per a la futura promoció d'habitatge projectada al municipi. I aquest mateix criteri de residència es fixarà per als més de 10.000 habitatges a preus assequibles que sortiran amb el decret a Palma.

Sí, és el moment que l'habitatge que s'impulsi en aquestes illes, ara sí, sigui per a residents a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, i gràcies per la seva resposta, presidenta. Estic d'acord que algunes d'aquestes mesures poden ajudar a pal·liar aquest problema, però no el problema gairebé diria cultural que suposa, i quan dic cultural em refereixo més a aquests aspectes del paisatge urbà, de l'oferta comercial, de la transformació dels nostres pobles i ciutats. Enviar els residents de tota la vida a viure a la perifèria dels pobles o ciutats, bé, li sembla una solució satisfactòria? Jo crec que no, eh?

Després també, són solucions que no ens permeten garantir que les persones amb menys recursos, les famílies que tenen menys poder adquisitiu...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... puguin continuar vivint a les nostres illes. Per això, jo li proposaria mesures més valentes i més incisives, com aquesta proposició...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Castells. Si es tracta d'habitatge públic o habitatge a preu limitat em trobarà, com hem fet i com ja s'està fent a aquestes illes per primera vegada en la història donant prioritat d'accés als residents, perquè és aquest habitatge que possibilita el Govern i que es fa d'una manera o l'altra també amb fons públics.

Però, Sr. Castells, el que no podem dir a les famílies de les Illes Balears a qui han de vendre casa seva. Primer, perquè formam part de la Unió Europea, que consagra la lliure circulació de persones i béns, i segons quines propostes que es fan aquí és enganar els ciutadans. I jo sempre he dit que vull tractar els ciutadans com adults.

I segon, perquè existeix la propietat privada. Si una família d'aquestes illes ha de vendre casa seva per una necessitat o la seu del Partit Socialista o fins i tot habitatges de dirigents d'esquerres, no pot ser que no ho puguin fer durant dos anys només perquè a vostè no li agradi qui és el comprador.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Per tant, Sr. Castells, prioritat per als residents, sí, però no sobre l'esquena dels ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 5709/25, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a pacte pressupostari entre PP i VOX.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5709/25, que formula Lluís Enric Apesteguia, del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. Presidenta, ahir el Sr. Sagreras va dir: "l'acord per als pressuposts a València obre noves portes i el PP de Balears en comparteix algunes mesures". Sra. Presidenta, creu que el pacte pressupostari entre PP i VOX a les Corts Valencianes és el camí a seguir? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Apesteguia. Sens dubte, si tenir un pressupost sempre és una bona notícia per a qualsevol comunitat autònoma, ho és especialment per a la Comunitat Valenciana, que necessitava uns pressuposts per fer front a totes les necessitats derivades de la reconstrucció posterior a la fatídica DANA que va sacsejar la Comunitat Valenciana el passat mes d'octubre. A partir d'aquí, cada comunitat i cada govern autonòmic té les seves realitats i les seves necessitats.

Pel que fa a la nostra comunitat autònoma, el Govern no ha renunciat en cap moment a poder arribar a un acord que ens permeti la tramitació d'uns pressuposts, uns pressuposts, però, que vagin en consonància amb el canvi que ens varen demanar els ciutadans el passat mes de maig de 2023.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Miri, li concretaré la pregunta, està vostè d'acord amb alguna d'aquestes mesures? Retallar de forma significativa el pressupost de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i les subvencions a la promoció del valencià -aquí català-, hi està d'acord? Reduir significativament les subvencions a sindicats, hi està d'acord? Reduir significativament les subvencions a *xiringuitos* ideològics. Aquesta m'ha encantat sobretot perquè ve d'un partit que va voler muntar una oficina de persecució del català regada amb 750.000 i que en els pressuposts de 2025 va presentar esmenes demanant 75.000 euros a la "Real Academi de sa Llengo Balear", a PLIS Educació, al grup Acció Balear i a la Fundación Jaime III.

(*Alguns aplaudiments*)

Realment de *xiringuitos* en saben! Però jo li vull demanar, hi està vostè d'acord?

Reduir significativament les subvencions en igualtat, hi està vostè d'acord, Sra. Presidenta? Escometre la retallada més gran de la despesa en cooperació al desenvolupament en la història de la Comunitat Valenciana, un 40%, hi està vostè d'acord, Sra. Presidenta? Suprimir les polítiques contra el canvi climàtic derivades de la declaració d'emergència climàtica de l'any 2019 del Parlament Europeu -això tan miserable a una terra que va patir una DANA i que segurament està en risc de patir-ne més-, hi està vostè d'acord, Sra. Presidenta?

Miri, el Sr. Sagreras ahir pràcticament tractava d'estadista el Sr. Mazón -s'ha de tenir molt de fetge per fer això, eh?-, i vostè avui em deia: "és important tenir pressuposts". Miri, els pressupostos són un camí, mai un objectiu, i no qualsevol preu és acceptable per aprovar uns pressuposts. Però ahir, mentre deia això el Sr. Sagreras, VOX feia un comunicat de premsa que deia: "VOX avança que els pressupostos estan complicats a Aragó i a Múrcia i els descarta a Extremadura, Castella i Lleó i Balears".

Jo li deman, Sra. Presidenta, tanta indignitat per rebre unes carabasses, valia la pena? I això avui no puc acabar sinó dient que molta força al País Valencià i Mazón dimissió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Només em puc explicar aquesta dissertació que ha fet vostè, que és nacionalista, que defensa la terra i que ara em demana una ingerència a una altra comunitat autònoma, que vostè continua creient en aquesta entelèquia d'això que alguns diuen Països Catalans, perquè si no, no em puc imaginar que em demani una ingerència...

(Alguns aplaudiments)

... a uns pressuposts d'una altra comunitat autònoma.

Miri, vaig explicar molt clarament el passat mes de desembre per què retiràvem els pressuposts i per què no es donaven les condicions de la seva aprovació i que la meva obligació era donar certeses a aquesta comunitat. Per tant, no em parli vostè ni de preus a pagar ni de línies vermelles, que crec que en aquestes alçades les línies vermelles d'aquest govern són prou conegudes.

A partir d'aquí, si es donen les condicions, el Govern pot negociar pressuposts amb VOX?, per suposat que sí, com ho hem fet amb els pressuposts en vigor; uns pressuposts en vigor del Partit Popular i VOX que davant les retallades i els retrocessos que vostès venien anunciant i venien pontificant han suposat nous drets: nous drets per a les famílies, nous drets per als infants, nous drets per als treballadors públics d'aquesta comunitat, nous drets a educació, nous drets a sanitat, nous drets a habitatge, nous drets a serveis socials.

(Alguns aplaudiments)

Tot això són els pressuposts en vigor gràcies al pacte del Partit Popular i VOX per a l'any passat.

Per tant, comprendrà que en matèria pressupostària hi ha més punts de coincidència amb VOX que proposen o que proposen continuar, que haurien de proposar continuar, amb el

canvi que varen votar de manera massiva els ciutadans a les urnes el maig de 2023 que no amb l'esquerra.

Però, Sr. Apesteguia, en aquests moments tenim la tranquil·litat també d'una pròrroga pressupostària que ens permet seguir...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... complint amb els nostres compromisos de canvi. Però, evidentment, no renunciem a aprovar uns pressuposts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 5707/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a negociació per als pressuposts.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5707/25, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, llevamos meses viendo como su gobierno presenta decretos y leyes desde todas las consejerías y en algunos casos sí hemos recibido los borradores con tiempo para aportar nuestras propuestas, pero en otros, como en el de vivienda, se nos han dado apenas dos semanas con exigencias, prisas e incluso con amenazas y un acoso y derribo sin precedentes en los medios. Cuando la realidad es que ni una sola de nuestras propuestas ha sido tenida en cuenta.

Si ustedes no negocian, ni escuchan, ni tienen en cuenta a la oposición, ¿cómo van aprobar los decretos o las leyes que presentan? Porque, por mucho que lo digan y repitan, no son conscientes de que no tienen mayoría absoluta y que negociar significa ceder y no actuar como si esto fuera un rodillo.

Llenan titulares hablando de chantajes cada vez que desde VOX pedimos incluir lo que llevamos en nuestro programa. Pero lo que ustedes hacen con el Partido Socialista, la ultraderecha independentista de MÉS o los comunistas de Podemos no es chantaje, ¿verdad?, a esto le llaman acuerdo.

Con nosotros inician una campaña infame de acusaciones falsas de pactos inexistentes con el Partido Socialista, y lo hacen mintiendo, mintiendo en los medios, mintiendo a la ciudadanía, intentando culparnos a nosotros de sus propios errores de gestión y de su incapacidad para acordar, a nosotros, que les hemos dado el Gobierno de esta comunidad y aprobado,

estos casi dos años, todas las medidas que han salido para beneficiar a los ciudadanos de Baleares.

La verdadera fortaleza de un gobierno en minoría se demuestra sabiendo negociar, sabiendo escuchar y sí, sabiendo ceder, porque lo que no ganaron en las urnas no lo van a conseguir gratis a costa de los votantes de VOX, ni a cambio de nada, al menos en este parlamento.

Por esto le pregunto, Sra. Prohens: ¿está dispuesto su gobierno a abrir una negociación para los presupuestos de 2025 para garantizar su estabilidad?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, qui va donar el Govern al Partit Popular no va ser vostè, varen ser els ciutadans de les urnes, el passat mes de maig del 2023, Sra. Cañadas.

(Alguns aplaudiments)

Miri, vostè m'ha fet aquí una reflexió sobre la capacitat de negociar, de cedir, d'arribar a acords, l'any passat es va negociar, es va cedir i es va arribar a acords amb VOX per tenir uns pressuposts, tal vegada el que s'ha de demanar vostè és per què enguany no ha estat possible? I s'ho ha de demanar perquè aquest govern va negociar i va arribar a un principi d'acord per a l'aprovació dels pressuposts del 2025, fins al punt que vostè va defensar i va aprovar el sostre de despesa.

Llavors va ser vostè, concretament vostè, qui, a la ponència, juntament amb els partits d'esquerra, va votar en contra de la tramitació dels pressuposts d'aquest govern, perquè el Sr. Abascal havia tancat la porta a qualsevol acord pressupostari amb cap comunitat del Partit Popular.

Davant l'evidència que no es produïen les condicions i que vostès no volien negociar absolutament res, es varen retirar els pressuposts.

El Govern ha estat clar, i jo continuo evidentment amb el mateix missatge que nosaltres no renunciem a asseure'ns a pactar, a negociar per tramitar els pressuposts. Però..., ha de ser que vostès hagin canviat de parer i tinguin voluntat d'arribar a acord, voluntat d'arribar a acord, que als acords sempre s'hi arriba de la mateixa manera, Sra. Cañadas, des del respecte mutu, atenent la correlació de forces d'uns i d'altres, sense xantatges, sense radiar als mitjans de comunicació absolutament totes les reunions. I per a això, el Govern té la mà estesa per arribar a acords.

Però vostè, Sra. Cañadas, hauria de saber quins són els terminis que s'han marcat i que no els ha marcat vostè per negociar aquests pressuposts. Vostè, això, Sra. Cañadas, ho hauria de saber i jo crec que ho sap.

I vostè, les darreres setmanes, em parla sobre l'acollida dels menors no acompanyats, i jo he tingut un missatge molt clar, però no d'ara, sinó de fa molts mesos: les Illes Balears, els consells insulars, estan sobreexplotats, per tant, no poden acollir, aquestes illes no podem acollir ni un menor immigrant no acompanyat més.

Llavors han afegit el Pacte Verd, vostè ja em va demanar el mes passat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... sobre el Pacte Verd i jo ja vaig ser contundent sobre el Pacte Verd i sobre els perjudicis que té per als pagesos d'aquesta terra, com els aranzels del Sr. Trump, a qui vostès defensen, Sra. Cañadas. Per tant, jo no sé...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens, s'ha acabat el temps, em sap greu.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

¿Presidente? Me quedan 14 segundos.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene razón, perdón. ¿Tenía 14 segundos?

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Más el descuento. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, ni usted sería presidente de esta comunidad, ni su Partido Popular podría gobernar esta comunidad en minoría si no fuera por los ocho diputados que salieron de VOX en las elecciones anteriores. Por lo tanto, lo mínimo que se pide es agradecimiento, lo mínimo que se pide.

Y no ha sido posible aprobar los presupuestos por las mentiras del Partido Popular (...)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cañadas. Gracias, Sra. Cañadas, se ha acabado el tiempo.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.19) Pregunta RGE num. 5723/25, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a agenda.

Pasamos a la última pregunta, la RGE núm. 5723/25, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Lo primero, alegrarme que hoy esté aquí, usted lo sabe, y, por tanto, poder debatir con usted, presidenta.

Lo segundo, corregirle un par de cosas que ha dicho, ha dicho que nuevos derechos a trabajadores; yo le digo que se lo diga a los educadores de 0-3 que nos acompañan precisamente para reclamar aquellos derechos que no tienen.

(Alguns aplaudiments)

Hemos visto ahora mismo, en toda esta escenificación, que lo que no hay es ni hoja de ruta ni gobierno, porque le han retirado su apoyo. Efectivamente, en democracia, usted está elegida por los diputados de esta cámara y usted no tiene mayoría en esta cámara ahora mismo.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, yo me pregunto, y entiendo que tienen una semana compleja, Mazón marcó el camino hace dos años, Mazón lo ha vuelto a marcar. Mazón niega el Pacto Europeo, Mazón niega los derechos lingüísticos, Mazón niega los sindicatos y patronales, Mazón niega absolutamente todo para mantenerse en un puesto donde no debería estar. Y nosotros tenemos el derecho a preguntarle hasta dónde va a llegar usted, porque ahora mismo, las últimas normas que se aprobaron aquí, en este Parlamento, las aprobadas han sido aprobadas por la izquierda, precisamente para evitar lo que Mazón ha pactado en Valencia: normas lingüísticas, normas sobre territorio, normas en inundables, normas para mantener el status quo democrático en estas islas.

Y debería agradecerse a la izquierda, que ha sido responsable, no tanto a otros socios que usted sigue buscando y le siguen diciendo que no.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Negueruela, per les seves paraules i per respectar amb les preguntes la meua absència de la setmana passada. Miri, vostè em sap molt de greu, però vostè no pot venir aquí a donar lliçons de cordons sanitaris, perquè vostè amb una mà parla de cordons sanitaris i amb l'altra mà pacte tot el que sigui possible per anar en contra d'aquest govern, amb qui sigui, com sigui i amb les condicions que siguin, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Els fets són molt caparruts.

Però vostè em demana per la meua agenda. Miri, una agenda que, en primer lloc, no miri el passat, una agenda que no ha quedat congelada la nit electoral de maig del 2023, una agenda que els ciutadans de les Illes Balears no varen enviar a l'oposició fa menys de dos anys.

Per altra banda, a nivell intern, nosaltres funcionam amb l'agenda de transició sorgida del Pacte de sostenibilitat, amb més d'un centenar d'entitats, per a la transformació cap sostenibilitat del nostre model i el benestar dels residents de les Illes Balears.

També hem funcionat amb un Pacte per la salut del quals vostès es varen autoexcloure i que ahir varen fer una passa més.

Més enllà de les nostres illes, tenim l'Agenda Balear, que la necessitat d'un nou sistema de finançament en lloc del joc del trilerisme amb el deute, on serà vostè?

La necessitat d'un règim especial que no caduqui, amb un règim especial també per al sector de la innovació d'aquestes illes? On serà vostè?

La recuperació de les inversions del conveni de carreteres i el conveni ferroviari? On serà vostè?

La necessitat d'una insularitat digna per als treballadors de l'administració de l'Estat, com ha fet el Govern amb els treballadors autonòmics, sí, els treballadors d'aquestes illes han recuperat els drets que vostès els van retallar en plena pandèmia, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

O la necessitat de donar resposta a la crisi migratòria en lloc d'imposar l'acollida de més menors migrants que no estam en disposició d'acollir. L'única proposta que hem escoltat del seu congrés, Sr. Negueruela, una proposta que em sembla increïble d'un partit que ha governat aquestes Illes i que té vocació de governar: comparar els menors no acompanyats amb els turistes, Sr. Negueruela, una autèntica vergonya i barrabassada!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Prohens, los únicos pactos reales en los últimos meses en esta cámara han sido de ustedes con nosotros para frenar a VOX. Eso es la realidad de lo que hemos tenido claro.

(Alguns aplaudiments)

Le diré aspectos que usted no quiere escuchar, pero a mí me preocupa, porque sí que escucho al Sr. Sagreras y cantos de sirenas de su pacto. Mire, no nos lo dio, se lo dijo el Sr. Castells, pero me lo he leído, lo he buscado, y aquí están las bases de la agenda de la transición, que luego se lo pasaré al Sr. Castells para que lo vea. En la introducción, marco de referencia, Pacto Verde Europeo; en las necesidades de aplicación, Pacto Verde Europeo; en las conclusiones...

(Alguns aplaudiments)

... en las conclusiones, garantizar los objetivos de desarrollo sostenible -esos que tienen tachados ahí en sus ordenadores- y Pacto Verde Europeo.

Nosotros estaremos, efectivamente -desde el Congreso de ayer-, con el futuro, con el trabajo, con el cambio climático, con luchar por un medio ambiente mejor...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... por los derechos de los migrantes, por los derechos de los trabajadores y trabajadoras de esta tierra y para que ustedes sigan un poco...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela, se ha acabado el tiempo.

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies. Sr. Negueruela, vostè ja ha donat el titular, “*el Congreso de ayer*”. Jo diria, el Congreso del ayer. Això és el que hem viscut aquest cap de setmana, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Una agenda que va quedar congelada el maig de 2023. Una agenda que proposa als ciutadans tornar a recuperar aquelles polítiques que els ciutadans varen enviar a l'oposició...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. S'ha acabat el temps.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... nosaltres estam pel present i pel futur d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

¿Sra. Fernández?

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Li deman la paraula per una qüestió d'ordre. El conseller d'Educació, el Sr. Vera, ha justificat l'absència a la sessió plenària d'avui perquè havia d'assistir a un congrés de formació professional a Galícia, i acabam de comprovar que aquest congrés comença demà, dia 26, fins divendres dia 28. I ell ni tan sols intervé en aquest congrés. Mentre, avui no és aquí per donar resposta a la necessària dignificació de les condicions sociolaborals de les educadores. Per això, formulam una queixa aquí per aquest fet insòlit i li anunci que traslladarem a la Junta de Portaveus de demà aquesta queixa pel poc respecte a aquesta cambra i als ciutadans i les ciutadanes que representam.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, queda constancia.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

Demana una mica de silenci per poder continuar, per favor.

Esperaré un minut mentre es desallotja la sala.

II. Interpel·lació RGE núm. 3463/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria de retrocessos en polítiques climàtiques.

Continuam amb el segon punt de l'ordre del dia corresponent al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3463/24, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria de retrocessos en polítiques climàtiques. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Pilar Carbonero, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, vicepresident. Bon dia, diputats i diputades. Efectivament, començaré aquesta interpel·lació -Sr. Conseller, bon dia- amb l'afirmació del títol de la interpel·lació que hem presentat: el Govern impulsa retrocessos en matèria de canvi climàtic.

Miri, el Govern de Marga Prohens ha reduït l'ambició climàtica, ha frenat la transició energètica i deixa passar una oportunitat única i històrica de transformació del model econòmic impulsat pels fons europeus. A continuació li aniré desenvolupant les diferents accions i fets que tenim i que donen arguments a aquestes afirmacions i que després vostè a la seva rèplica ja desmentirà amb fets i dades, si considera que així és.

Però bé, inicialment les dades ens avalen. Detectam també en aquests dos anys de govern una certa desídia o manca d'impuls amb les seves respostes en aquest parlament. Li he de dir que tant a les interpel·lacions que li hem fet com a les preguntes que li hem anat fent a les diferents sessions de control veim com no ens diu dades, no ens justifica accions que fan. Jo li diria, como li han dit avui els de VOX, que el que passa és que no volen embolics. Clar, què passa?, que també podríem pensar que tal vegada ens volen enganyar. És a dir, que fan unes coses, però després en diuen unes altres.

Per tant, nosaltres avui li exposarem, després d'un parell de preliminars, uns punts molt, molt concrets d'aquesta interpel·lació, que són cinc. Li faré dues preguntes concretes i cinc punts. Li deixaré damunt la taula per si després a la seva rèplica ho vol seguir, però són aquests cinc punts, molt concrets. Per tant, li ho dic perquè no ens despitsem.

Els antecedents. Miri, a la interpel·lació que li va fer el company Pons fa dos anys, vostè duia dos mesos de Govern, va fer unes respostes gens concretes, però bé, en resum, què va dir vostè?, que té passió pel medi ambient -jo li he de dir que pot ser que vostè tengui passió pel medi ambient, però dos anys després no ho ha sabut traslladar al Govern...

(Alguns aplaudiments)

... no ho ha sabut traslladar al Govern, perquè les accions no són passionals directament-; que vostè està compromès amb la transició ecològica i que simplificaria els tràmits, els tràmits per poder fer-ho més efectiu.

I veim que dos anys després la simplificació dels tràmits ha significat una retallada, precisament, de la Llei de canvi climàtic. Miri per on, aquell model que vostè deia que

compartia. Després de dos mesos..., això ho deia després de dos mesos, ara fa dos anys, està a l'equador de les seves polítiques. Crec que és un bon moment per passar comptes.

Seguim un poc amb els preliminars. Vostè s'ha trobat aquesta llei de canvi climàtic, que ara ens retalla en diferents qüestions, i també inclou, aquesta llei, mesures i mecanismes de governança, perquè va ser una llei totalment consensuada a nivell parlamentari i a nivell social, que és el més important. Per donar aquesta visió transversal els mecanismes de governança són diversos: la Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic, el Consell Balear del Clima, el Comitè d'Experts i la Comissió de construcció sostenible de les Illes Balears. Jo aquí li faig dues preguntes molt concretes, Sr. Conseller. Quantes vegades ha convocat la Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic?, quantes?, és una xifra, zero?, dues?, vint? Segona pregunta, quan té previst convocar el proper Consell Balear del Clima? una data concreta, una previsió. Aquestes dues preguntes com a preliminars li faig. Les hi deix aquí per escrit també.

Després, ja com a darrer punt de preliminars, li he de dir que vostè ha trobat, ha rebut una herència única i històrica en matèria de fons europeus, en temes de transició ecològica, parlem per dir xifres, eh?, i no és un llistat exhaustiu: 197 milions en estratègies energètiques sostenibles, 38 milions en programes de mobilitat elèctrica, 43 milions d'autoconsum i emmagatzematge, 28 milions per renovables a les Illes i desenes de milions per a rehabilitació energètica, mobilitat, aigua i transició digital.

Totes aquestes línies estan pensades per assolir, precisament, els compromisos internacionals i la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, que és allò a què ens hem compromès i que vostè va dir que estava compromès, però ara resulta que reneguen del Pacte Verd que resulta que té els mateixos objectius, i també reneguen d'altres plans, com el Pla nacional o l'Agenda 2030.

En definitiva, Sr. Conseller, li demanaré que es manifesti en cinc posicionaments que li feim molt clars. El primer, que el Govern ha reduït les exigències de la Llei de canvi climàtic, ha modificat onze articles i ha rebaixat els objectius, els calendaris i les exigències; han eliminat obligacions concretes d'autoconsum, menys desplegaments de fotovoltaïques en espais que podrien ser potencialment importants; es concreta reserva de sòl només per a dues hores diàries de la potència mínima; les PIME i empreses locals de lloguer de cotxes queden exemptes de complir amb percentatges mínims de vehicles sense emissions; eliminen les restriccions de circulació de vehicles amb combustibles fòssils i un llarg etcètera.

M'agradaria que, Sr. Conseller, es manifestés sobre aquests canvis que ha fet i aquestes retallades que ha fet a la Llei de canvi climàtic.

Segon punt, el desplegament d'energies renovables ha quedat totalment estancat, totalment, ho diu l'informe de 2024 de Red Eléctrica. Estam rallant que quan el Sr. Conseller, el vicepresident, diu que estam consumint un 25%, acò... estem consumint un 25% de renovables que prové de la península,

perquè aquí no s'ha instal·lat durant el 2024 cap instal·lació de fotovoltaiques, Sr. Conseller,...

(Alguns aplaudiments)

... cap, digui'ns-ho, digui'ns-ho aquí a veure, perquè l'informe diu que només s'ha augmentat en un megawatt, en un, el ridícul a Espanya, Sr. Conseller, el ridícul. Està creixent a tota Espanya en un 25% i aquí zero, podem dir que és un zero. Esper que es manifesti en aquest segon punt.

Tercer punt, la demanda d'energia segueix creixent, han aconseguit invertir el que era la demanda d'energia que anava baixant i ara va pujant, és a dir, ha canviat la tendència, abans havíem aconseguit reduir la demanda, que és un dels punts importants, i ara vostè ha aconseguit incrementar la tendència de creixement de demanda. També m'agradaria que em digués a veure quines mesures d'eficiència i quines mesures de decreixement té previst per reduir aquesta demanda i tornar a les tendències de reducció.

El quart punt -i penúltim-, retrocedim en polítiques de transport terrestre, marítim i aeri. En terrestre, pensi que el tema de transport és el 33% de les emissions, en mobilitat terrestre, el 33%..., perdó, en mobilitat terrestre, la penetració de vehicles elèctrics a les Illes Balears som els darrers..., la comunitat, els darrers de tot Espanya, els darrers de tot Espanya...

(Alguns aplaudiments)

Vostè havia de fer una gran xarxa MELIB, ens va dir que ho havien fet tot fatal i que vostè ho activaria tot. I ara resulta que surt en aquest informe (...) que diu que som els darrers -els darrers- en punts de recàrrega, també expliqui'ns a veure què està passant aquí i per què els 38 milions disponibles del pla MOVES III només s'ha executat un 39%.

I ja al darrer punt, perquè se m'està acabant el temps, li dic altres polítiques, Sr. Conseller, i adaptació al canvi climàtic. El tema del canvi climàtic no és un tema d'una conselleria ni d'una direcció general, el canvi climàtic és una qüestió totalment transversal. Per tant, nosaltres li demanam a veure quins... amb quins termes, què estan tractant en l'àmbit de tota... de tot el Govern per poder fer més protecció als ecosistemes,...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar...

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... per poder de transitar energèticament, ecològicament, economia circular, models productius com el turisme i un llarg etcètera.

Sr. Conseller, esper que em contesti aquests cinc punts, dues preguntes molt concretes i després ja seguirem debatent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Per contestar, per part del Govern, el conseller d'Empresa, Ocupació i Energia, Alejandro Sáenz de San Pedro. Té la paraula per deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Vicepresidente. Muchas gracias, Sra. Carbonero. Entenderá que lo primero que le tengo que decir es que esa afirmación que ustedes hacen de retrocesos en políticas climáticas de este gobierno es una completa falsedad. Este gobierno no está dando ningún paso atrás -gracias- en materia de cambio climático. Rotundamente falso.

Este gobierno no solo está implantando políticas de mitigación, sino que también estamos adaptando políticas de adaptación. De hecho, creo que la gran novedad, ese cambio de rumbo que estamos ejecutando y este empuje que está haciendo esta administración, precisamente, va por la parte de las políticas de mitigación.

Y le voy a dar algunos detalles y le voy a hablar de lo más general a lo más particular.

Lo primero que hay que hacer es un plan para cumplir esos objetivos y precisamente eso es lo que hemos hecho. Hemos hecho un plan realista, un plan que es medible, un plan que es alcanzable y un plan que viene acompañado de políticas con objetivos concretos para conseguirlo. Además, un plan transparente a disposición de todo el mundo y, sobre todo, que invita a la cooperación y la corresponsabilidad de todos los agentes, porque, por mucho que un gobierno prescriba, lo cierto es que no se puede gobernar a golpe de decreto, a golpe de titular para que la sociedad luego haga el resto. Esto es un fracaso, ya se lo digo, asegurado.

¿Qué es lo que estamos haciendo? Pues poniendo en marcha un plan estratégico, en marcha un plan con un perfecto marco jurídico que arregle todas aquellas divergencias, todas aquellas inseguridades jurídicas, todas aquellas chapuzas, todos aquellos parches que se han ido instalando en la legislación de tramitación de renovables y también en las políticas climáticas.

Por ejemplo, Sra. Carbonero, se nos acusa de favorecer a las empresas eléctricas por no cobrarles el 10% del proyecto en concepto de ocupación en suelo rústico, cuando precisamente fueron ustedes quienes derogaron esa cláusula en un decreto ley. Lo que pasa es que lo hicieron en la mitad de las leyes, en el resto de las leyes... faltaba, nosotros lo hemos solucionado, lo hemos hecho nosotros.

Miren, señores del PSIB, además de crear un plan y dar una dirección, hay que también crear un marco jurídico en el que la gente se sienta segura y, por supuesto, hay que promoverlo, impulsarlo y establecer los incentivos donde realmente hay que ponerlos. ¿Qué incentivos? Le voy a poner un ejemplo: incentivos a la competitividad de las empresas. Sí, a la competitividad de las empresas. ¿Y cómo? Pues se lo voy a decir, rehaciendo subvenciones para que estas sean inteligentes,

sencillas de tramitar, fáciles de conseguir y, sobre todo, que consigan que el dinero vaya al bolsillo de los ciudadanos.

Sra. Carbonero, precisamente estos incentivos son los que motivan y empujan a dar el cambio que necesita la sociedad. La lucha contra el cambio climático nos interpela a todos, pero hay que ponérselo muy fácil a la sociedad, hay que ponérselo muy fácil a la gente y no ahogarle con imposibles.

Además, subo aquí desde mi convicción personal para afirmar que este gobierno tiene visión, contexto y empuje, mucho empuje, cosa que el gobierno de Francina Armengol no tenía, y sabe a lo que me refiero, porque sus anuncios a veces es que son un poquito de traca y... y se lo diré, se lo diré una vez: decir que hemos retrocedido en políticas climáticas sabiendo que nos encontramos más de 11.000 expedientes de renovables sin tramitar en los cajones, eso es tener mucho rostro, Sra. Carbonero.

(Alguns aplaudiments)

Eso lo hemos solucionado, eso lo hemos resuelto, hemos resuelto esa montaña de expedientes y promovemos también nuevas subvenciones, desde luego, desde la base de mucho trabajo, un poco de seriedad.

¿Quiere que le hable de las políticas de adaptación al cambio climático? Pues este gobierno se ha tomado muy en serio trabajar desde la parte de la ciencia, sobre todo en esa adaptación al cambio climático que sabemos que padecemos, de cada vez más hay fenómenos más adversos, irán a más, y así que le voy a mencionar parte de esa estrategia que estamos haciendo en dos puntos.

Datos: estamos trabajando con datos, estamos trabajando con la UIB en la obtención de datos, estamos trabajando con la universidad en la investigación para mejorar el diagnóstico climático, estamos trabajando en la parte académica, precisamente para poder disponer de datos, hacer las mejores proyecciones y también poder tomar las mejores decisiones.

Pero también estamos impulsando proyectos que antes eran simples eslóganes. Hemos arrancado el proyecto de gobernanza, como en el proyecto LIFE AdaptCalaMillor, que es un éxito, es una referencia y es un honor poderlo haber puesto en marcha. Este proyecto habla por sí solo, el proyecto LIFE AdaptCalaMillor trata de revertir precisamente los efectos del cambio climático en la playa de Cala Millor, donde se ha perdido prácticamente el 95% de la zona dunar de la arena y donde los últimos años, con todo este proyecto, se pretende revertir precisamente esta situación.

Y esto es solamente un ejemplo, pero precisamente ese es el camino, y prueba de ello es que estamos ya trabajando en otro convenio, esta vez con la Asociación de hoteleros de la Playa de Muro y Alcúdia, precisamente para trasladar esta gobernanza a otras playas de las islas que están sufriendo estos efectos del cambio climático.

Insisto, por último, es que nos tomamos muy en serio esta parte de la ciencia. Hemos resuelto convocatorias que anteriormente había convocatorias de adaptación al cambio

climático, y las estamos resolviendo por estricto orden de llegada. Sí, por orden y con orden, porque lo que habían montado ustedes con esta convocatoria de adaptación al cambio climático, perdone que le diga, era un mercadillo lleno de gangas. La primera que evitaba, la primera que se la llevaba, y me temo que esto no es forma ni manera de gestionar ese tipo de ayudas.

Nosotros hemos propuesto para ITS unas convocatorias de cambio climático con unas bases atendiendo a hitos científicos. La resolución de estas ayudas se hará estudiando cómo ayudan realmente a cumplir los objetivos de minoración de temperatura, de protección a la población sensible, también para disponer de esos espacios públicos para poder refugiarse de esos fenómenos adversos. En definitiva, unos criterios con base científica, no con base partidista.

Así pues, lo que tengo claro es que aquí la única disminución que hemos llevado a cabo en los últimos prácticamente dos años ha sido la disminución de la propaganda, la disminución del bombo y también la disfunción de la fanfarria, para pasar, eso sí, a gestionar correctamente los recursos públicos, liderando, empujando y haciendo que los proyectos respondan realmente a las necesidades de los ciudadanos.

Mire también nos ayudan a implementar medidas en el decreto de simplificación normativa que lo que hacen es retroceder en materia de cambio climático. Esto es falso. El primer paquete de medidas que hemos implementado pretende facilitar la tramitación de fotovoltaicas en urbano, en instalación también de baterías en puntos de carga. La legislación que ustedes nos dejaron era una herencia farragosa, confusa y que, sobre todo, daba pié a muy malas interpretaciones.

Ustedes insisten en que hay una serie de medidas que ignoran esa ambición nuestra en políticas de cambio climático, y no, lo que realmente hacen estas medidas es regular algo que era totalmente inalcanzable y que, además, imponía una serie de gravámenes de costes, de obligaciones a las empresas, también a los ciudadanos, y que, desde luego, no ayudaban a avanzar en la transición energética.

Por un lado, se cambió que el cien por cien de la energía de los nuevos desarrollos urbanísticos tuviera que ser renovable, porque hacerlo *in situ* obligada a ceder el 40% de la parcela y, como comprenderá, en una situación de emergencia habitacional como la que tenemos, gravar con el doble de costes y el rendimiento de la parcela, pues realmente ese no es el camino. Hay otras maneras de conseguirlo, como, por ejemplo, instalar placas, conveniando con polígonos, con otros consumos parciales y, desde luego, no reservando el 40% del territorio.

Por otro lado, esa obligación de que todos los aparcamientos de pública concurrencia de más de 1.500 m² instalen placas, pues a veces surgen problemas porque, según qué empresas, cubrir la totalidad de aparcamiento supera con mucho la potencia que deben consumir y se tira mucho, se desperdicia mucho, mucho de la parte de la energía producida.

Por ello, nuestra propuesta, por un lado, son líneas de ayudas que sean eficientes para PYME, para polígonos, promover este tipo de instalaciones cuando sean realmente rentables y, cuando no sean rentables, dar la posibilidad de ubicarlas en cubiertas de las naves para dar respuesta a las propias necesidades de los propios usuarios.

Miren, señores del PSOE, esto no es minorar la ambición climática, esto es cambiar unas medidas que suponían un resultado nulo y encima perjudicaban a los consumidores.

Y, por último, existía también una obligación a que los emplazamientos de viviendas que estuvieran en suelo rústico tenían que conectarse, tenían que tener un cien por cien de energía renovable y no conectarse a la red. Pues, mire, Sra. Carbonero, para empezar, eso va en contra de la Ley del sector eléctrico, todos tenemos derecho a conectarnos a la red, y, para continuar, esto implicaba inundar la parcela o bien de baterías o bien de generadores, con lo cual unas políticas verdes se convertían en políticas grises.

Por todo ello, sí, también le puedo afirmar, uno, no hemos quitado ningún beneficio para el medio ambiente, no hemos dado ningún paso atrás en la lucha de cambio climático, lo que sí que hemos hecho ha sido apostar por medidas ágiles, claves, aplicables y beneficiosas para el medio ambiente y para todos nuestros ciudadanos.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, conseller. Per part del Grup Socialista, té la paraula la diputada Pilar Carbonero, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, vicepresident. Sr. Conseller, no li puc donar les gràcies per la resposta perquè no m'ha respost, no m'ha respost. Però, a part, a part, és que sembla que ha reciclat el discurs de fa dos anys, aquella primera interpel·lació que li parlava jo del diputat Pons, és que ens ha dit el mateix: moltes paraules, moltes frases que impulsarem, impulsarem, idò, en aquell moment, feia dos mesos, Sr. Conseller, ara fa dos anys, ara fa dos anys. Li he posat dades concretes damunt la taula i ha estat incapaç de rebatre-les.

I després ens diu que anam equivocats. Bé, és que no ho pot tenir millor, li he deixat la guia damunt la taula, amb els cinc punts, no m'ha rebutat ni un. És que és impressionant!

El tema d'incorporar fotovoltaïques al sistema elèctric, estam estancats, vostè diu: no retrocedim. Bé, deixem-ho en què estam estancats en mesures de canvi climàtic, deixem-ho així. Estam estancadíssims, 24, 23, tenim exactament la mateixa potencia. I després ens venguin a dir que consumim fotovoltaïques perquè ens vénen de la península. Aquí no ha estat capaç d'introduir més fotovoltaïca.

Després ens diu que fan un pla, fan un pla mesurable, estratègic, que nosaltres hem fet "xapusses"; miri, Sr. Conseller, aquest pla li ho van dir els experts, vostè va presentar un pla que amaga les emissions, amaga les emissions, perquè vostè vol arribar a un objectiu, que és al que vol arribar, és a dir, no es posa objectius per arribar allà i posar mesures; no, vostè té unes mesures i sap que està limitat, perquè el Govern, tal vegada altres conselleries no volen tenir segons quins discursos, han de pactar amb VOX perquè han de dir que no al Pacte Verd i amb tot açò què fa? Doncs, posa unes xifres damunt la taula i ens amaga la realitat, que és que hi ha emissions de diferents sectors que vostè no té en compte; és a dir, de què ens serveixen les governances, els òrgans col·lectius que hi ha a la Llei de canvi climàtic si vostè ens fa de "triler", perquè és aquesta la realitat i li han dit i ha sortit per premsa.

Vull dir que siguem un poc més seriosos, simplement per venir aquí a la tribuna parlamentària i que ens digui que no, no retrocedim. Sí, sí, retrocedeixen! Ens parla d'11.000 expedients, el Sr. Costa li record que avui mateix ha dit que eren 13, a veure si es posen d'acord, a veure si es posen d'acord...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè ni en les mentides es posen d'acord. Sí, sí, senyor! Miri, 11.000 expedients, li vam demanar per escrit que ens contestés a veure quants expedients tenia dins el 2024 sense resoldre, el 2024, parlam de 8.232, suma, resposta del Govern, 8.232. Què hem de dir que vostè té 8.232 expedients acumulats? Açò és la xifra normal, per què, Sr. Conseller? Perquè hi ha molts doblers, hi ha molts doblers dels fons europeus i la gent està disposada a fer inversions, la gent està disposada a comprometre's amb el canvi climàtic i a rebre aquestes ajudes.

Però, quin és el problema? Li ho tornaré dir, a veure si ens ho debat, que anam a l'execució de les diferents línies i estam per sota de totes les comunitats, és a dir, la mitjana de comunitats en execució de línies, i açò són fons estatals i fons de les dades que els passa vostè, resulta que estam en un 39% d'execució de les diferents línies, respecte d'un 75 de mitjana de la resta de comunitats. Què passa aquí? Fa dos anys que governa.

I ve aquí i encara ens diu: és que em va trobar... açò el ritme de la quantitat de doblers que tenim, però és que tenim línies específiques per a les Illes Balears, són molts milions, jo li he dit al principi, li he dit al principi que es va trobar una situació única, no es produirà més, per poder transformar.

I després, ja per acabar, miri, li diré, Sr. Conseller, que el tema de la Llei de canvi climàtic, una coseta, una cosa... em sembla que no me la contestarà, però vostè ha fet canvis importants, ha anat fent matisos, però a la disposició addicional tercera elimina directament la prohibició de circular amb vehicles que tenen emissions -i ja acab, Sr. President-, i vostè diu: les restriccions -la nova redacció-, les restriccions de circulació de motocicletes i turismes en combustibles fòssils es definiran a un pla, en el Pla de transició. Em vol dir on diu el seu pla de transició que va presentar, on diu aquesta limitació?...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... Que jo ho he cercat, eh? I jo crec que ens enganya constantment, Sr. Conseller, i és una llàstima, perquè la realitat és que no parlem de lleis concretes ni parlem de normes, parlem del futur d'aquestes illes, Sr. Conseller, i vostè hauria de ser capaç d'impregnar...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... el que ens va dir al principi a tot el Govern, i no ha estat capaç de fer-ho.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. En torn de contrarèplica, té la paraula el conseller, Alejandro Sáenz de San Pedro, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

11.000 expedients, 13.000 expedients, según la fecha que cojamos, Sra. Carbonero, pueden llegar hasta más de 16.000 expedientes, o sea que ahí le he hecho a usted un regalo, le he hecho una rebaja.

Mire, su discurso, además, me resulta un poco hasta sonrojante, subir a este estrado, precisamente para dar lecciones de sostenibilidad, para decirnos y decirme qué es lo que tenemos que hacer, incluso para decirnos cuál tiene que ser el camino que tenemos que tomar; muchas gracias, pero el camino que tenemos que tomar es el camino correcto, el camino que ya hemos tomado. Incluso me acusa de fallar en la lucha contra el cambio climático, el cambio climático es algo muy importante, es un término muy importante, y le tengo que decir que incluso detalles, es que se lo tengo que decir, fueron ustedes los que hace mucho tiempo, el Partido Socialista, vendieron 11 trenes diesel a Kenia, no querían el diesel aquí, pero lo quieren allí. El cambio climático, lo que haya que arreglar, ¿es único o es solamente nuestro?

(Alguns aplaudiments)

Fueron ustedes, ¿contamina o no contamina? ¿O es que hemos exportado la contaminación?...

(Remor de veus)

... No lo sé. Y, si quiere, seguimos hablando de cosas concretas. La semana pasada estuve en Formentera, en el mayor vertedero de residuos de construcción de escombros de Baleares. Este gobierno ha tenido que clausurar esa indignante montaña de responsabilidad que fue fruto de la gestión suya y de sus socios durante muchísimos años. ¿No la veían, no veían la montaña más alta de Formentera? Pues estaba ahí, yo creo que sí que la veían, pero miraban para otro lado.

Critican mucho el amor por el medio ambiente y por el entorno y han sido 14 años del gobierno de izquierdas en Formentera y de ustedes que han permitido más de 200.000 m³ de residuos de escombros, y estamos hablando de más de 80 piscinas olímpicas de residuos sin tratar, y no lo veían, no hicieron nada, no hicieron nada ni ustedes ni todo el Gobierno de Francina Armengol durante tantos años, porque eso se hizo durante los últimos 15, 18 años. Así que no me hable de protección del medio ambiente ni de cambio climático.

Mire, la primera medida de todas para luchar contra los efectos del cambio climático es respetar el medio ambiente, respetar los recursos naturales de nuestras islas y también respetar a nuestros ciudadanos. Vayan ustedes a Formentera, que seguro que les van a recibir con los brazos muy abiertos.

(Alguns aplaudiments)

Y me habla usted de movilidad sostenible, mire, la movilidad sostenible, sí, es clave para la lucha contra el cambio climático, sin embargo, ustedes, movilidad sostenible, hicieron cero metros de vía de tren durante ocho años; renunciaron también al convenio ferroviario; ejecutaron cero euros de los 30 millones presupuestados para el tren de Llevant; compraron autobuses de hidrógeno para Palma, sin tener hidrógeno; o sea que su ecologismo es un poco de pancarta y de eslogan, Sra. Carbonero, con mensaje completamente vacío y hueco.

Y sabe perfectamente que lo que nosotros hacemos, y va a saber lo que digo, es adaptar las distintas normas que tenemos en Baleares a la ley nacional, y fue la ley nacional de cambio climático la que fijó la fecha, precisamente, de prohibición de los diesel en 2035, y que no incluyó ninguna excepción para nuestras islas, después de haber sido amenazada la ley autonómica por inconstitucionalidad. Esta es su gestión, eso es todo lo que han hecho ustedes, ustedes, los más ecologistas del planeta, nos dejaron cajones llenos de expedientes, póngale usted el número; una planta en Lloseta, prácticamente en punto muerto; y el vertedero de Formentera descontrolado durante catorce años.

Pero hay más datos, ¿quiere datos? 3.000 chalets en suelo rústico que autorizó el Consell de Mallorca, concretamente con la Sra. Garrido, 17 piscinas que se construían cada semana, con un gobierno de izquierdas, un gobierno que dejaba caducar tres de cada cuatro infracciones medioambientales, y sí, un gobierno que nos dejó uno de cada cuatro puntos de carga para vehículo eléctrico sin funcionar.

En definitiva, como ya le he dicho en otras ocasiones y se lo digo aquí otra vez, ustedes solamente son ecologistas cuando están en la oposición y gobierna el Partido Popular. Y también quiero recordarles que fue la Comisión Europea, recientemente,

la que nos escogió para poner en marcha el proyecto de islas renovables para 2030, el proyecto Clean Energy for EU Islands, y ahora recientemente,...

(Remor de veus)

... y ahora nosotros iniciamos la gobernanza y ahora, recientemente, nos ha nombrado Innovation Valley especializados en circularidad turística, un logro muy significativo que subraya el compromiso de Baleares con la innovación, la sostenibilidad y, sobre todo, con un enfoque en la circularidad.

Si hacemos todo eso, Sra. Carbonero, algo estaremos haciendo bien.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, conseller.

III. Moció RGE núm. 5604/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de turisme del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2899/25.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5604/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de turisme del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2899/25. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Llorenç Pou, per un temps de cinc minuts.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia de bell nou a tots els diputats i diputades que sí que tenen la gentilesa de ser en aquesta moció, una moció que el que planteja és establir un posicionament de les diferents forces polítiques cap a un dels principals temes d'aquesta legislatura, com és la qüestió turística.

I ens veim forçats a presentar la interpel·lació i a partir d'aquí la moció, perquè, sorprenentment, tot i el debat d'aquestes qüestions, creim que encara hi ha temes en què el Partit Popular no acaba de aclarir-se. I em ve al record el que va succeir tot just després de la ITB de Berlín, on vàrem assistir a un exercici de confusió sobre si hi havia saturació turística o no, i record el secretari general de Comissions Obreres que li varen demanar a la sortida de la Mesa de Diàleg Social amb la seva resposta de "bé, si hi ha una mesa de sostenibilitat, supòs que serà perquè hi ha saturació turística", però el Govern ho negava i per això i sentim d'alguna manera -si he de ser sincer- un poquet de vergonya, però tornam dur una primera proposta perquè el Parlament es posicioni sobre si hi ha saturació turística. Allà presentam d'alguna manera una abstenció, perquè ens adonem que si a Espanya passàs la pressió turística que hi ha a Balears, a Espanya, 90 milions de turistes que varen visitar Espanya, la tercera destinació turística del món, n'hi hauria 700

milions i, per tant, plantejam al Parlament que es posicioni per saber si hi ha saturació turística o no.

El Govern ens planteja un model de contenció, i nosaltres, el que volem tornar manifestar és que duim dos anys amb les mateixes places i el nombre de turistes no deixa de créixer. Per tant, el model de contenció creim que és insuficient perquè amb l'actual nombre de places, creguin-me que podem arribar fàcilment al 23 o 24 milions de turistes.

La tercera qüestió que plantejam és que el Govern parla que hem de posar límits i crec que comença a ser hora que el Govern manifesti quin és el nombre, quin és el límit de turistes, perquè si no, vivim en una situació, una espècie de xicle, que no sabem quin és aquest límit. I clar, si no som capaços de saber, de posicionar-se el Govern de quants de turistes ha de ser el límit, quin sentit té plantejar propostes com ho fa ara?

El Partit Socialista, com deia abans a la pregunta oral, és un partit seriós i el que planteja és que l'únic camí és el decreixement de les places legals actuals, i per això planteja al Parlament que es posicioni en aquest sentit.

De la mateixa manera que demanam que ens llevem la careta, l'actual llei que va fer el pacte de progrés el 2022, planteja el decreixement de places amb un intercanvi de dos per un. Què farà el Partit Popular davant aquesta qüestió?

D'altra banda, tenim un problema amb el lloguer residencial. El que plantejam des del Partit Socialista és que s'elimini, de manera progressiva, tot el lloguer de vacances a plurifamiliars. El Govern de vegades l'excusa dient que hi ha problemes jurídics, qüestió que saben que no és així, perquè la normativa ja es va establir de manera que aquestes places tenien una llicència per només cinc anys. I el que plantejam, per tant, és que a mesura que caduquin aquests períodes de cinc anys, es vagin eliminant.

I també tenim una altra qüestió que és un elefant a l'habitació i que el Partit Popular evita, i és que succeeix amb la moratòria turística. Quina feina fan els consells insulars, i faig una pregunta retòrica, perquè tots tenim clar que els consells insulars no arribaran a temps i per això el que plantejam és que, mentre els consells insulars no siguin capaços d'establir el seu treball, la moratòria turística continuï vigent.

I pel que fa a l'ITS, el primer és constatar que crec que la paraula de la presidenta al mateix govern no li sembla importar gaire, perquè la presidenta es va comprometre solemnement en el debat de l'estat de l'autonomia a dur una proposta abans de finals de febrer de l'ITS i no s'ha complert.

I, d'altra banda, crec que hem de ser seriosos, la presidenta, parlar de no sensacions, sinó de dades, ens agradaria saber, que el Govern es posicionàs -i aquí tenim el conseller de Turisme- sobre quin serà l'impacte en termes de nombre de turistes amb la proposta d'ITS que han fet. Són capaços de concretar-la?

D'altra banda, ens sembla poc coherent parlar de temporada alta i que hi hagi mesos de temporada alta, com el mateix mes de setembre, que té el mateix nombre turistes que el mes de juny i el Govern no s'atreveixi a incrementar l'ITS, i per això

plantejam que a tots els mesos d'estiu hi hagi el mateix increment. De fet, és una pregunta en part retòrica perquè plantejam un increment de la quota íntegra a tots els mesos de l'any.

Plantejam també, perquè estam per donar solucions, que el 50% de la nova recaptació que s'aconsegueixi amb l'ITS vagi -com deia la meua pregunta oral- dirigit a la construcció d'habitatge públic, perquè aquí, en aquesta sala, s'amaga que l'ITS abans sí que permetia -i així ho va fer el govern anterior- dedicar recursos a l'habitatge públic.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Sí, ara acab, Sr. President.

I una darrera qüestió que plantejam, que ens preocupa enormement, és que el Govern, les seves propostes, a la lletra petita, ha dit que es planteja tornar establir la moratòria urbanística als hotelers a través de tornar a repescar la famosa disposició addicional quarta. El Govern sol parlar que no s'ha de fer volum i hem de fer qualitat, però aquesta disposició addicional, Sr. Bauzá, vostè sap que té molt de volum i poc de qualitat. I, per tant, els convid al debat sobre aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. A continuación intervendrán los grupos que han presentado enmiendas. El Grupo VOX ha presentado las enmiendas [RGE núm. 5970](#), [5971](#), [5972](#), [5973](#), [5974](#) y [5975/25](#). Sra. Verdú, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, presidente. Buenos días. Estamos ante una nueva muestra de hipocresía política por parte del Partido Socialista que, con esta moción sobre política turística, pretende disfrazar de sostenibilidad y buen gobierno lo que no es más que un ataque frontal y deliberado al principal motor económico de nuestras islas. Desde el Grupo Parlamentario VOX no podemos más que mostrar nuestro rechazo rotundo a esta moción y a la narrativa que la sostiene, por su carga ideológica, su desconexión con la realidad social y económica de Baleares y su absoluta irresponsabilidad.

El Partido Socialista, ese mismo partido que durante años tuvo en sus manos la gestión directa del turismo de Baleares, viene ahora a darnos lecciones de sostenibilidad y a denunciar una supuesta saturación. La mayor parte de los problemas que hoy sufrimos en nuestro modelo turístico son herencia directa de su inacción o de sus decisiones erróneas. Son los mismos

que hace apenas dos años aprobaron una moratoria turística que pretendía contener el crecimiento de plazas, mientras adjudicaban más de 115.000 nuevas. ¿Qué credibilidad pueden tener ahora mismo?

Nos hablan de saturación, con cifras manipuladas y extrapolaciones sin sentido. Se atreven a afirmar que Baleares vive una situación insostenible por la recepción de turistas mediante una propaganda disfrazada de estadística para justificar su cruzada contra el turismo. Baleares no está saturada de turistas, sino de mala gestión de hipócritas que aplauden el turismo desde las instituciones mientras criminalizan a quienes lo hacen posible. El turismo ha sido, es y será y seguirá siendo el pilar fundamental de la economía balear. Gracias al turismo se genera empleo, se sostiene el comercio local, se dinamiza la restauración, se mantienen vuelos y conexiones que de otro modo no existirían, y se proyecta internacionalmente nuestra imagen como destino. Es el turismo el que permite que muchas familias puedan vivir con dignidad en nuestras islas. No de las subvenciones clientelares ni de políticas de oficina del Partido Socialista.

La moción que presentan no es una hoja de ruta, es un manifiesto ideológico. Piden directamente el decrecimiento del número de plazas legales, exigiendo al Gobierno que imponga un límite a los turistas, pero no aporta ni un solo criterio técnico, ni una base objetiva ni una evaluación seria. Solo hablan de sostenibilidad, sin definir nada. ¿Qué es un límite aceptable para ustedes: 5 millones, 10 millones? ¿Qué pasa con los empleos que se destruirán al destruir o al reducir estas plazas? ¿Qué alternativas económicas proponen para compensar esta pérdida? Ninguna, por su parte silencio absoluto.

VOX ha presentado enmiendas sensatas y responsables a su moción. En el punto número 4 proponemos sustituir el delirio del crecimiento por una apuesta por la calidad, incentivando la inversión en innovación en el sector. Esa es la clave del futuro: innovar, mejorar la experiencia del visitante, diversificar la oferta y elevar el valor añadido, no destruir plazas y empobrecer el sector.

En el punto 5 apostamos por el equilibrio, por compatibilizar el desarrollo turístico con el bienestar de nuestros vecinos. Porque sí, defendemos a las familias residentes, pero no enfrentándolas al turismo, sino integrándolas en una visión armónica del desarrollo. La izquierda, con su dogmatismo habitual, pretende frenar la actividad sin importarle las consecuencias. Hablan de justicia social, pero se olvidan que sin empleo no hay justicia posible. Hablan de medio ambiente, pero callan sobre su ineficacia para aplicar políticas de movilidad, energía o residuos que sí podrían reducir los impactos sin destruir nuestra riqueza. Y, mientras tanto, continúan usando la ITS como arma ideológica, proponiendo incremento sin un análisis serio del impacto que esto tendrá sobre la llegada de los turistas, sobre los empresarios o sobre los propios trabajadores.

En el punto 13, por, ejemplo, nos encontramos con una de las propuestas más agresivas e inaceptables: eliminar todas las plazas de alquiler vacacional plurifamiliar conforme venzan sus autorizaciones. Nosotros proponemos una alternativa racional,

regular, garantizando la convivencia, pero sin restricciones arbitrarias, porque estas plazas suponen ingresos esenciales para muchas familias.

Las enmiendas que presentamos son de sentido común y, en definitiva, el conjunto de esta moción, en su redacción de origen, no es más que otro intento del Partido Socialista de blanquear su pasado de negligencia, de ocultar su responsabilidad en el modelo actual y de proyectar su ideología a través de medidas punitivas y, desde luego, su postura no nos sorprende en absoluto. Esta estrategia de sembrar la turismofobia desde las instituciones no va a tener nuestro apoyo. Nosotros no vamos a traicionar al sector turístico ni a los miles de trabajadores que dependen de él. No vamos a ser cómplices de una izquierda que desprecia la libertad económica, la iniciativa privada y la propiedad. Y no, no vamos a permitir que hablen de sostenibilidad quienes multiplicaron las plazas, quienes aprobaron leyes de circulación turística vacías de contenido, quienes nunca pusieron orden en la oferta ilegal y quienes no supieron planificar ni una sola estrategia de diversificación.

El futuro de Baleares no pasa por cerrar puertas a quienes nos visitan, sino por una gestión valiente, equilibrada y eficaz.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació la intervenció del Grupo Mixto, que ha presentat les enmiendes [RGE núm. 5985](#) y [6683](#), [6684](#), [6685](#), [6686](#), [6687](#) y [6688/25](#). Sra. Gómez, sí, *té la paraula*.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies al Partit Socialista per aquesta proposta. En resum, jo diria que coincidim en tot, però que aniríem més enllà des d'Unides Podem, no? I d'aquí les cinc esmenes que hem presentat. I no vull perdre l'oportunitat també de recordar la reunió que vàrem tenir l'altre dia amb el conseller, que també li he d'agrair el tarannà i el moment que vàrem compartir fent les propostes. I és a partir d'aquí que visualitzam un context gens coincident amb les propostes també del Partit Popular. El Partit Popular parla de contenció i, clar, no estem per la contenció des d'Unides Podem, estem per decreixer. Però és que ni tan sols estan contenint, Sr. Conseller. I bé, ja ens va bé la proposta també del Partit Socialista, no?, quina és la contenció quan s'han anunciat 2 milions més de turistes i passarem de 18 milions a 20 milions? Clar, el diccionari no aguantaria la definició de contenció envessadament cercada.

Llavors, vàrem proposar l'altre dia moltes mesures, crec que no ens les agafaran, però bé, hem aprofitat també la moció del Partit Socialista per explicar un poc què fariem nosaltres, no?, parlar un poquet més enllà, és a dir, li agafam tots, Sr. Pou, ja ha vist que les cinc esmenes són bàsicament d'addició, però sí que hem d'anar més enllà i faré alguns esquitxos del que demanam.

Nosaltres voldríem un impost d'estades turístiques per percentatge, per poder cobrar sobre el preu que costa l'estada.

No és el mateix anar dins una mateixa categoria d'hotel, a una habitació que cobren a 400 euros, que a una que cobren 4.000, perquè és que n'hi ha, encara que la majoria dels mortals segurament no les utilitzam, sí que hi ha establiments que cobren 4.000 euros la nit. Llavors, semblaria de justícia aplicar percentatges als preus de l'estada i no una tarifa fixa sobre la categoria de l'hotel. Aquesta és una de les nostres propostes per decreixer, no per contenir, perquè, a més, està demostrat que la pujada de l'ecotaxa que proposa el Govern, que és ínfima a l'estiu i que, a més a més, suposa una rebaixa a l'hivern, hi ha estudis que diuen que si no multiplicam per cinc aquestes tarifes que ens estan proposant, no hi haurà cap tipus de influència sobre els fluxos d'entrada de turistes, no és més que una mesura recaptadora, igual que és només una mesura recaptadora aquest impost nou que s'han inventat per als cotxes matriculats fora de Balears. I jo ho entenc, que intentin tapar forats ara amb els cotxes, perquè, és clar, perdonant impostos als rics, generam forats que, a més a més, com que no estem amb pressupostos del 25, sinó prorrogant el 24, els forats que cada dia es fan més grossos; de fet, es fan tan grossos que per a necessitats peremptòries com acollir menors no acompanyats, que són persones, éssers humans que necessiten ser acollits, s'estan posant excuses com que no tenim recursos i d'aquí que anem inventant impostos mentre en perdonam uns altres.

Nosaltres, com he dit, defensam el decreixement turístic, i una altra de les coses que pensam que és incompatible amb aquest decreixement és seguir apostant per la promoció turística. A més a més, el Govern va deixar de tenir competències en promoció turística. Estan traspassades als consells insulars. Per tant, quin sentit té mantenir un "xiringo"?, m'encantaria saber què pensa VOX del "xiringo" de l'Agència d'Estratègia Turística, tenint en compte que no hi ha ni competències.

Resumint, hem presentat cinc esmenes, també la de limitació d'entrada de vehicles, perquè si el que pretenia el Govern balear amb aquest impost a cotxes no matriculats a Balears era reduir pensant que reduirien la flota del que entren, açò no té cap sentit, i la vertadera mesura que permetria regular els fluxos de vehicles és, precisament, fixar un topall i fer ja la limitació d'entrada, tal com fa Formentera, tal com farà a Eivissa, tal com podria fer Menorca perquè ho té previst a la Llei de Reserva de la Biosfera i tal com podria fer també Mallorca si no fos perquè fa mil anys que van darrere un estudi de càrrega.

Hi ha una esmena de MÉS per Menorca en el tema de cotxes, que és molt similar a la d'Unides Podem, donam per reproduïda la seva perquè és pràcticament coincident amb la nostra i, bàsicament, el que demanam, sobretot en tema d'estudis de càrrega, és que implementem i atenem estudis científics, no voldríem pensar que s'estan presentant estudis precuinats o que són brindis al sol, i ara mateix -miri-, record un estudi de càrrega que ha arribat de Menorca, per posar un exemple -que jo no dic que estigui precuinat, però que no servirà per a res- a Menorca l'oferta il·legal actual ja supera el sostre de 107.917 places turístiques que està plantejant el Consell Insular de Menorca; per què?, perquè el lloguer irregular, el turisme d'autocaravanes s'està menjant el creixement que està defensant el consell insular.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

En resum -gràcies, Sr. President, ja acab-, no volem creixement, volem decreixement i, sobretot, aquests estudis que s'estan posant damunt la taula, que es tenguí en compte que l'oferta il·legal ja s'ha menjat el creixement, que no volem però que altres defensen.

Moltes gràcies.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Popular ha presentado las enmiendas RGE núm. 6000, 6001, 6003, 6004, 6005 y 6006/25. Sra. Cabrera, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores y señoras diputados. Debatimos una moción del Grupo Socialista que resulta sorprendente. Resulta sorprendente la interpelación que hizo hace dos semanas y los puntos que propone. Y digo sorprendente porque el partido que ha gobernado los últimos ocho años, que hable de saturación como si no tuviera nada que ver en este asunto, habiendo tenido en su mano poder tomar las medidas necesarias para no llegar a la situación actual, y que proponga un paquete de recetas milagrosas para que las hagan los demás, pues la verdad, es sorprendente y tiene muy poca credibilidad.

Sorprendente, porque habla del incremento constante de turistas anual desde el 23 en adelante, pero es que si nos vamos al 16 en adelante, los turistas han ido incrementándose año a año, evidentemente sin tener en cuenta la situación de la pandemia.

Resulta sorprendente lo que proponen porque es el partido cuyo gobierno modificó la Ley 8 2012, con lo que impidió que establecimientos pequeños se adaptaran y se reconvirtieran. Es el Gobierno que autorizó el alquiler turístico en residencial plurifamiliar. Fueron ustedes y nadie más, por mucho que hicieran luego de bombero pirómano imponiendo las zonas aptas. Es el que ha autorizado 115.000 plazas nuevas en ocho años, de las cuales 90.000 son de alquiler turístico, que ahora piden eliminar. Pues, la verdad, todo muy sorprendente y todo muy poco coherente.

Hablan de que los consejos no llegaron a tiempo para poner los límites. Los consejos insulares son los competentes en territorio y en crecimiento, y ellos harán su trabajo, de hecho lo están haciendo.

Piden ustedes modificaciones en el ITS y dicen que la Sra. Prohens no ha cumplido. Ustedes tuvieron ocho años, podían

haber modificado lo que hubieran considerado oportuno con sus socios, que ustedes siempre defienden esa mayoría. No la utilizaron.

Mire, las temporadas, Sr. Pou, no son iguales de altas ni igual de saturadas en todas las islas y en todas las temporadas, y esto debería ya de saberlo.

Sorprendente, porque ahora exige medidas normativas de contención urgentes, cuando al final lo que hicieron ustedes fue una moratoria en tiempo de descuento sin ninguna medida normativa complementaria para reconducir la situación, más allá de lo que usted decía en la interpelación, la Ley de excesos que no dotaron económicamente y ahora sí; con un ITS que no se destinaba al medio ambiente, ni a turismo ni al ciclo del agua, y ahora sí; con una oferta ilegal descontrolada, sin medidas ni fondos para ayudar a los consejos insulares, y ahora sí; o sin ninguna normativa para seguridad en el mar y evitar la saturación del litoral, y ahora sí; entre otras muchas.

En cualquier caso, y más allá de plantear nuestra visión de los hechos, hemos querido intentar también llegar a acuerdos con nuestras propuestas y por eso hemos presentado seis enmiendas.

En el punto a hemos querido aclarar -no sé si será muy de su agrado-, pero hemos querido aclarar que la situación que vivimos hoy en día es gracias a su gestión y solo gracias a su gestión. No le queremos quitar mérito.

Al punto 5, puesto que son los consejos insulares los competentes en cuanto a decidir su límite de plazas de crecimiento. Hemos observado en el punto 4 y en el punto 6 que ignoran también esa competencia de los consejos insulares.

En el punto 7 enmendamos respecto del intercambio de plazas y proponemos la contención uno por uno y no dos por uno que dicen ustedes, porque se ha demostrado inútil y no se ha entrado ningún proyecto.

Y con la enmienda a los puntos 10 y 11 proponemos adaptar el ITS precisamente a la realidad turística que vivimos, pasando de 2 a 4 tramos según la temporada.

Y presentamos un nuevo punto, el 10 bis, donde proponemos que los residentes puedan deducirse hasta 250 euros anuales en la renta para compensar precisamente el coste del impuesto.

Hemos presentado dos transacciones al Grupo Mixto respecto al tema de la entrada de vehículos, instando a que reconsideren que esa competencia es de los consejos insulares y que cada uno haga lo que considere oportuno.

En cuanto al resto de enmiendas, veremos a ver qué acepta y que no acepta el PSOE. Ya hay algunas otras que se proponen por los grupos que, la verdad, no les vemos mucho sentido.

Creemos que es importante recordar que la presidenta Prohens y este gobierno no han hecho más que trabajar para proponer medidas de contención. El Govern tiene, por primera vez en la historia, una hoja de ruta turística con un diagnóstico

participado y definición de objetivos del Pacto de sostenibilidad y la Mesa de diálogo social con el trabajo y dedicación de más de cien entidades que para nada son ocurrencias, como decía usted en la interpelación, Sr. Pou, con medidas de transformación a medio y largo plazo y medidas de contención a corto plazo que el Govern ya ha presentado y se han iniciado las conversaciones con los grupos, como ustedes bien saben.

Hablan de control de la oferta, de prohibición de nuevas plazas en unifamiliares, de lucha contra la oferta ilegal, de reconversión y mejora de la calidad de la oferta turística, de más calidad sin aumento de plazas, de fiscalidad y mejora de las condiciones laborales, de control de flujos turísticos, etcétera.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sí, Sr. Presidente. En cualquier caso, más allá de nuestro debate político estaremos de acuerdo en que la saturación no se arregla ni con arengas políticas ni discursos, sino con medidas y grandes acuerdos. Por tanto, sùmense, señores de la izquierda. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo MÉS per Mallorca ha presentado las enmiendas [RGE núm. 6679](#), [6680](#), [6681](#) y [6682/25](#). Sr. *Apestegua*, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Mirin, si em permeten una qüestió històrica, però que ens pot donar llum, crec en aquest debat i en el debat que la normativa turística, els canvis en la normativa turística que segurament tendrem els pròxims mesos; quan parlem de borses i de sostre de places, de què parlem exactament? Mirin, no parlem d'una xifra que un dia un comunista es va despertar i li va pegar pel cap posar així, de forma arbitrària i aleatòria, perquè crec que hi ha alguns partits polítics que creuen que la cosa ha anat així. I no.

Si em permeten, retrocedim tots plegats a l'any 1999, el PP tenia majoria absoluta i el conseller de Turisme era José María González Ortea. Molts de vostès no se'n recordaran, perquè som un país de memòria bastant curta, però els que el varen conèixer, estic segur que els assegurarà que no era un marxista leninista. El 1r d'abril de 1999 es publicava la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística de les Illes Balears; i què deia aquesta llei? Idò que es limitava el creixement de places i es regulava des de l'àmbit públic, contenció, que ara en diríem amb la neollengua "pepera", i el 1999 "colava", però ara ja no "cola". El mecanisme era simple, es constituïen unes borses que s'alimentaven de les places que es donaven de baixa d'entre les existents, per obrir un nou establiment, havien d'obtenir les places de les borses, d'entre les donades de baixa, amb uns

coeficients correctors que tendien a un creixement limitat. Per tant, la voluntat era mantenir les 390.000 places que en aquell moment existien en el conjunt de les Illes Balears.

Idò, per què hem crescut fins a més de 600.000 places en el conjunt de les Illes Balears? Idò perquè aquella llei ja tenia una trampa. Hi havia tipologies d'establiments turístics que podien obrir places sense dependre que un altre les tancàs, és a dir, sense adquirir places a través de la borsa. En aquella llei quedaven exonerats i, per tant, podien créixer sense cap límit els hotels rurals, els establiments de turisme interior, els agroturismes, els habitatges turístics de vacances -l'any 1999- i els hotels de 4 i 5 estrelles. Amb algunes modificacions posteriors, a la llei més important, la Llei 8/2012, el nombre d'establiments exonerats d'haver d'acudir a les places i, per tant, de sotmetre's al control que González Ortea havia pensat, va créixer, i s'hi varen sumar els establiments de turisme rural, els albergs, els refugis, els paradors nacionals, els balnearis, ... és a dir, que amb el canvi de llei de 2012, Carlos Delgado, com a conseller de Turisme, i José Ramón Bauzá, com a president del Govern, ... qui havia d'acudir a les borses?, és que no quedava ningú, ja no quedava ningú que hagués d'acudir a les borses i sotmetre's a aquest límit.

I és en aquest marc que es va adulterar el límit de 1999. Això canvia el 2017, quan es diu "fins aquí" i tothom ha d'acudir a les borses. Però, en aquell moment, que tenim 320.000 places que venien de 1999, 80.000 que s'havien donat de baixa i que havien alimentat les borses, però, clar, ningú no les havia hagut de comprar i estaven allà dormint *el sueño de los justos*, i 200.000 places que havien crescut en aquest període entre el 1999 i el 2017 en què es canvia la llei. I en aquell moment s'aprova una cosa molt cabal, que és que les places que no s'havien adquirit a la borsa, en donar-se de baixa, no tornen a ser borsa, perquè jo diria que és de lògica que allò que no ha sortit d'un lloc no té perquè tornar-hi, no?

Idò això és el que vostès ara proposen canviar i proposen dir que totes aquestes places tornin, i no perquè ara ens interressi consolidar aquests tipus d'establiments que eren l'excusa que en aquell moment empraven, sinó perquè els interessa consolidar aquest creixement ara, sigui quin sigui el tipus d'establiments en què s'emparin. I també deïem: no es pot intercanviar privadament una plaça que tu no has adquirit onerosament, que no has pagat. I ara això també vostès ho volen canviar, és que no proposen fer duros a 4 pessetes, vostès proposen fer duros a zero pessetes ...

(*Alguns aplaudiments*)

... és que vostès estan reinventant el terme "pelotasso" per fer-lo súper "pelotasso".

Per tant, nosaltres proposam mantenir aquesta mesura de decreixement, inclosa en el 2017, que és l'amortització de places no adquirides a borsa, perquè consideram que és lògica a més de justa, a més de l'eliminació de totes les temporals, no només les plurifamiliares, també la disminució del 15 als 12 anys, el límit d'exoneració en el còmput de places hoteleres o la lluita contra la massificació a la mar.

Però, mirin, a més de demanar-los el suport a totes aquestes esmenes, també voldria avui celebrar la conversió del Partit Popular, no havia vist una conversió tan profunda des de la conversió de Sant Pau.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

La seva esmena diu: “El Parlament de les Illes Balears constata que en els darrers anys, les Illes Balears pateixen una manifesta situació de saturació turística”, ja no és ni localitzada ni puntual, “saturació turística”. Benvinguts a aquest canvi. Ara només els demanaria la fúria dels conversos a l’hora de lluitar contra aquesta saturació. Mentrestant, jo ja els puc dir que aquest grup té la confiança de Sant Tomàs i fins que no els vegem actuar, no ens ho creurem.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies a tots els grups parlamentaris pel seu comentaris, especialment a aquells que han plantejat el seu suport a les mesures plantejades pel Partit Socialista.

Deia jo al principi que crec que a cap legislatura no s'ha parlat tant de turisme, però en canvi el Govern legisla molt poc, i per això estam contents que des del Partit Socialista, a més de discutir propostes, hem presentat una proposició de llei per començar a canviar aquest procés imparabile en què estam, que ha d'anar cap a una nova situació turística.

El Partit Popular critica algunes de les mesures, jo els convid que recordin que la llei turística de l'any 2022, i no en temps de descompte, va ser aprovada amb el consens de tot el sector turístic, de tot el sector turístic.

(Remor de veus)

L'únic ..., els ho record, mirin el vídeo i veuran que tot el sector era allà. L'únic que no es va pactar, evidentment, era la moratòria, perquè només faltaria que contàssim al sector que hem de fer una moratòria. Però la resta de qüestions, inclòs el dos per un, estaven pactades amb el sector. Ja els agradaria a vostès, a veure si són capaços de pactar amb el sector turístic alguna de les mesures.

I, escoltin, estam un poquet cansats que ens diguin que ara no podem presentar res, podem discutir si amb els resultats podem governar, però aquest parlament és de tot el poble de les Illes Balears i tenim el dret a presentar propostes aquí. Li parlava el Sr. Costa de Montesquieu la setmana passada, llegeixin un poquet, il·lustrin-se.

Passem ja als comentaris de les esmenes. He de confessar que, efectivament, amb la immensa majoria de les esmenes dels partits d'esquerra hi estam d'acord i, per tant, queda clar el posicionament i l'aïllament, novament, del Partit Popular. No li acceptarem cap esmena al Partit Popular, no perquè siguin del Partit Popular, és que si vostès llegeixen, si es llegeixen les esmenes, és un intent desesperat d'aigualir qualsevol proposta que sigui seriosa.

I el mateix podríem dir de VOX, ens parla vostè d'eficàcia, d'eficiència, de números, què hem de dir de la segregació a les escoles?, amb aquest percentatge no els ha quedat clar?, quina evidència matemàtica volen vostès?, els ha quedat molt clar.

Passem, com deia, a les esmenes. Acceptam l'esmena 5985 de MÉS per Menorca, referent a limitar l'entrada de vehicles a totes les illes. Crec que aquesta és una qüestió fonamental que el Govern hi està passant de puntetes, i sí que m'agradaria reflectir que no es tracta només de fer lleis, siguin lleis que ajudin els ciutadans i tenim els nostres dubtes que el que el que s'està aprovant a Eivissa sigui realment efectiu, en qualsevol cas donam suport a aquesta esmena.

Pel que fa a Podem, a la 6883 l'acceptariem transaccionant, si els sembla, es refereix al nostre punt 5, els plantejam mantenir el nostre punt 5 i afegir al final que és aquella que diu que el Govern ha d'establir límits al nombre de turistes, ampliar-lo i dir que aquests límits estiguin basades en l'evidència científica i en el treball de les investigadores i investigadors ja existents. Per tant, seria una transacció. No li acceptarem la 6884, que insta que l'ITS s'incrementi significativament tot l'any, perquè és a la següent, s'ha equivocat de número, aquesta proposta ja hi és, per tant, en el fons, estam d'acord. No acceptarem la 6885 de transformar l'impost de l'ITS en percentatge, perquè senzillament estant-hi d'acord o no, crec que aquesta no és la qüestió, sinó que el que hem de fer és actualitzar l'ITS amb la figura de la quota tributària que sigui. Estam d'acord amb la 5886, de prohibir la compra d'habitatges per a no residents. A MÉS per Menorca també li acceptam la 6887, d'establir, de posar límits als vehicles a totes les illes. No estam d'acord amb la 6888, perquè creim que l'AETIB, tot i el repartiment competencial, té qüestions a fer.

Pel que fa a MÉS per Mallorca, estam d'acord amb la 6779 sobre la eliminar el lloguer de vacances, que sigui temporal. Jo agraeisc al Sr. Apesteguia la seva excursió històrica, però ja pot dir el que vulgui que a aquest Partit Popular li és igual la memòria històrica. Basta que li digui que es queixen de la pujada de places; resulta que l'estadística de places va estar aturada de 2012 a 2015 i, per tant, l'únic que tenim és que el pacte de progrés va regularitzar les estadístiques que vostès tenien tapades.

(Alguns aplaudiments)

També estam d'acord amb la 6680, sobre l'amortització de places no aportades en borsa, aquí el Partit Popular ha d'explicar molt de la lletra petita que està enganant els ciutadans, el que pretén el Partit Popular són places que s'han obtingut de manera gratuïta, poder-les treure al mercat per

especular. Crec que hauria de parlar un poc més el conseller sobre aquest tema.

No acceptam la 6681, del terme dels anys. Sí que estam d'acord amb la 6682, d'establir límits el lloguer de barques, hem d'afrontar aquest debat i, de fet, el Partit Socialista, a la seva proposició de llei, el que ha introduït és incrementar l'ITS incorporant els xàrters nàutics.

Per tant -i ja acab-, tenim una sèrie de propostes que deixen clara la situació: un govern que parla de contenció, però de contenció en el sentit de no plantejar cap mesura, i una esquerra que planteja que hem de defensar els ciutadans, fins i tot per al bé del sector turístic. I, per tant, tenim una part d'aquesta cambra responsable, fins i tot en favor del sector turístic, perquè, com deia el Sr. Marí l'altre dia, el sector ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... turístic serà sostenible o no serà, però a més de fer titulars, s'ha de creure en aquesta qüestió. I, per tant, ara vostès poden votar i saber a quina part de la història es volen posar. Nosaltres hem decidit lluitar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pou.

Vamos a proceder a la votación.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Presidente ...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, un momento que diga las ... ¿Me va a pedir votación punto por punto?

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

No.

EL SR. PRESIDENT:

¿Alguien va a pedir punto por punto?

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Hay una transacción del PSOE con el Grupo Mixto ...

EL SR. PRESIDENT:

Del PSOE con el Grupo Mixto, sí, pero no se ha presentado por escrito, por tanto, no se va a tener en cuenta. Se acepta la enmienda. Ahora vamos a repasar todas las enmiendas.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Vale, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Del Grupo VOX, ninguna. Del Mixto Más per Menorca, la 5985, sin la transacción del PP. Del Mixto Podemos, la 6683, sin la transacción; y las 6686 y 87. Del Grup Popular, ninguna. Y de MÉS per Mallorca, todas excepto la 81, o sea, las 6679, 6680 y la 6682.

Sr. Apestegua.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, Sr. President, una qüestió formal, un aclariment que s'ha comunicat -crec- al lletrat. Que la 6680 posa que afecta el punt 13, però evidentment és una esmena d'addició d'un nou punt, simplement per aclarir-ho davant tots els grups, que quedi clar.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, Sr. President, No, no, no li he sentit dir res de la 6688.

EL SR. PRESIDENT:

No, se rechaza.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Vale, les altres estaven acceptades?

EL SR. PRESIDENT:

Se acepta la 6683, la 86 y la 87. De acuerdo. La votación, ¿alguien va a pedir punto por punto?. No. ¿Podemos votar conjuntamente todo?, ¿conjuntamente todo?

(Se sent una veu de fons que diu: "sí" i algunes rialles)

Muy bien. Pues votamos.

24 a favor, 32 en contra.

IV. Compareixença de la consellera de Salut, Sra. Manuela García i Romero, per tal d'informar sobre el compliment dels acords de la Resolució derivada de la Moció RGE núm. 5992/24, relativa a política de salut mental del Govern de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5379/25, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca).

Y pasamos al cuatro punto del orden del día, que corresponde a la comparencia de la consellera de Salud ...

(Remor de veus)

Por favor, Sra. García. ... para informar sobre el cumplimiento de los acuerdos de la resolución derivada de la Moción RGE núm. 5992/24, sobre política de salud mental del Govern de les Illes Balears. Tiene la palabra, por el Grupo MÉS per Mallorca, la Sra. Carrió.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

El 7 de maig de 2024 es va aprovar en aquesta seu parlamentària la moció en matèria de salut mental presentada per MÉS per Mallorca. Creim que un any més tard és temps més que suficient per poder fer un repàs i interpel·lar l'execució d'aquest mandat del Parlament al Govern. La immensa majoria de punts eren responsabilitat de la Conselleria de Salut, i per això, Sra. García, centr en vostè aquesta intervenció.

Anem punt per punt, facem una reflexió general. Jo crec que un dels més importants era desenvolupar una estratègia de planificació per a la incorporació de professionals de la psicologia als centres d'Atenció Primària. Punt 1 i punt 2. De manera reiterada, vostè, en diverses ocasions, ha delegat aquesta planificació a l'aprovació del Pla estratègic de salut mental, però aquest pla encara no existeix a dia d'avui. El pla estratègic abastava del 16 al 22 i fa dos anys que no tenim pla estratègic en salut mental, un any i mig que vostè governa. I és curiós, perquè la Sra. Borràs em tirava en cara que el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca no va aprovar una PNL a iniciativa del Partit Popular per fer l'avaluació d'aquest pla, quan aquest pla encara no havia acabat. I resulta que un any i mig després, tampoc no el té acabat, esper que els nivells d'exigència s'igualin en execució en relació amb el suport i el control del Govern.

Sra. García, vostè en aquesta seu va anunciar que el desembre de 2024 tendriem aquest pla. Fa quatre mesos que ha passat. Quina és la previsió que té la Conselleria de Salut per aprovar el Pla de salut mental?

Però no només no em preocupa que no hi hagi pla, que també, que em preocupa, però em preocupen especialment les paraules que vostè va pronunciar dia 7 de maig de l'any passat, quan de qualque manera delegava la responsabilitat de demanar psicòlegs a la Gerència d'Atenció Primària, i deia "nosaltres posarem els psicòlegs que la gerència d'Atenció Primària ens reclami". Clar, i jo em deman, aleshores, quina rellevància política té vostè amb tot això?, perquè jo crec que és necessari que s'exerceixi aquesta rellevància política. Necessitam que vostè, Sra. García, digui on van els pressuposts i quines són les prioritats que ha d'executar el personal de l'ib-salut -i no li revel res-, a incorporar psicòlegs a Atenció Primària.

En aquest sentit, hi havia un parell d'aspectes i propostes a la moció. Abordem-los d'una manera una mica conjunta, però tots hi són, no m'estic desviant dels punts de la moció. Primer, m'agradaria que aclarissin els nombres, si és possible, perquè és complicat aclarir els nombres a través de preguntes escrites i segurament vostè pot ser molt més didàctica en la resposta.

Vostè el mes de 2024 va dir que hi havia a disposició 12 places de psicòlegs per treure a Atenció Primària. En varen sortir 10, d'aquestes 10 vostè va informar que hi havia 20 aspirants, però només se n'han adjudicades 5. M'agradaria saber què ha passat, quines són les causes, per què 5 places no s'han pogut adjudicar i 2 no s'han no tret.

Vostès rebutjaren un punt de la moció que demanava que es treballàs l'adaptació, que es treballàs i que s'avançàs en la creació de les places, les RLT, a l'àmbit d'Atenció Primària, i el Partit Popular ho va argumentar en aquell moment dient que s'havien de fer anàlisis i estudis de quines eren les ràtios, que les ràtios poblacionals no volien. És a dir, sí valen les ràtios poblacionals per als metges, sí valen les ràtios poblacionals per a infermeria, però no valen les ràtios poblacionals per als psicòlegs. I que s'havien d'estudiar quines variables s'havien de tenir en compte, i jo li deman si això s'ha estudiat, perquè va lligat al Pla d'incorporació. Ha estudiat la conselleria quines són les variables que s'han de tenir en compte per determinar quants de psicòlegs es necessiten en el centre de salut? Perquè la variable econòmica que indicava la Sra. Borràs, diferenciant la incidència dels problemes de salut mental en funció dels recursos econòmics de la població, deia que no era el mateix la necessitat de salut mental de Deià o de Montuïri que la de Pere Garau, jo no la compartesc. No sé si la Conselleria de Salut compartesc que els recursos econòmics exerceixen incidència en les taxes de patologies de salut mental.

Segon element: no hi ha psicòlegs PIR, efectivament, no n'hi ha. No hi ha psicòlegs PIR i, per tant, aquesta moció posava dues propostes damunt la taula: demanar que s'incrementassin les places de PIR a l'Estat espanyol i demanar que el Govern exerceixi les seves competències per incrementar la capacitat d'adaptar PIR. Tenim que el 2023 varen sortir 247 places a l'Estat espanyol, de les quals 6 eren de la nostra comunitat autònoma, i el 2024 n'han sortit 274, i 6 tornen a ser de la nostra comunitat autònoma. Quina estratègia té la conselleria en aquest sentit per augmentar la nostra capacitat d'atendre places PIR?

I la segona proposta de moció, que també va sortir aprovada, era continuar de la mà del Col·legi de Psicòlegs, cercant les fórmules per a la incorporació del psicòleg general sanitari dins Atenció Primària, i m'agradaria saber quin és el resultat d'aquesta feina. Perquè tenim damunt la taula dos models, tenim el model de Catalunya i tenim el model de Canàries, que han triat camins diferents per a la incorporació dels psicòlegs sanitaris als centres de salut, que és l'única manera que tenim per aconseguir a curt termini professionals a l'àmbit d'atenció primària, volia saber quina valoració fa vostè d'aquestes dues propostes, quines són les conclusions o el camí que ha desenvolupat. Perquè és imprescindible transitar cap alternatives, perquè a la ciutadania li és igual, no entén de PIR, ni de generals sanitaris, ni de PESTO ni d'altres herbes, però sí té clar una cosa, i és el que necessita, i és el seu psicòleg públic a Atenció Primària. Això sí que ho té. Tota la resta són problemes nostres que hem de solucionar. I vull saber quin és el camí que vostè desenvolupa.

I em preocupa especialment que no avancem en aquest sentit i ens escudem en un discurs d'equips multidisciplinaris. I li diré per què em preocupa, perquè l'he sentit. Vostè, dia 16

del 10 del 24, deia “con lo cual necesitamos psicólogos clínicos y trabajaremos en esa línea, pero el bienestar emocional y todo esto se puede hacer muy bien desde los centros de salud y desde los centros de primaria por la parte de enfermería, porque Enfermería tiene la parte de cuidados de prevención y de provisión de la salud”.

I encara em vaig preocupar més quan, un mes després, la Sra. Borràs afirmava i deia “en aquests moments no és cap secret que no hi ha psicòlegs. Per tant, ens agradaria que es posés a la frase “sempre que sigui possible” i llevar la paraula “psicòlegs”, perquè al principi diu “equip multidisciplinar” i ens consta que hi ha professionals que també poden fer aquesta tasca”. Dia 5 del 2 de 2025; i que un altre professional faci la tasca del psicòleg no és equip multidisciplinar, és intrusisme laboral. I la prioritat no és la prevenció universal, Sra. Consellera, ja no, ara no, no és la prevenció universal que, efectivament, el col·lectiu de professionals d'infermeria poden fer, ara la prioritat és la capacitat assistencial. I la capacitat assistencial recau en els psicòlegs.

Avançam i deixam aquest gran gruix que per a nosaltres era el revulsiu d'aquesta moció amb les altres propostes que es varen aprovar, demanant quin és el camí que ha fet el Govern. Es va aprovar estudiar la situació de la patologia dual a les Illes Balears i l'estudi de la creació d'una unitat a Menorca. Voldria saber si té conclusió en aquest sentit.

Es va aprovar estudiar la viabilitat i la conveniència de la creació d'un centre terapèutic per a la població juvenil de mitjana edat, projecte que al parer de MÉS per Mallorca és imprescindible i que no era al projecte de pressuposts de 2025. Volia saber quina previsió té i si treballarà per incorporar-los a una suposada negociació nova.

Es va aprovar augmentar la consulta jove perquè arribi a tots els instituts. Volia saber quants d'instituts s'han incorporat nous a la consulta jove?

Es va aprovar revisar els acords realitzats amb entitats que treballen en salut mental. Quines són aquestes conclusions? Hi ha qualque entitat que de més suport?

I vostè va dir que el Comitè del Pacte balear per al benestar emocional es reunia cada quinze dies i, en aquest cas, m'agradaria conèixer quins són les principals fruits d'aquesta tasca, d'aquestes reunions.

I li faig un *spoiler* de les conselleries que vostès no gestiona, dels punts 11 i 12: la Conselleria d'Educació no ha incrementat els equips d'orientació i deixa fora de les instruccions d'organització dels equips multidisciplinars d'orientació al psicòleg del centre, li preg que recuperi el lideratge d'aquests perfils professionals; i la Conselleria de Famílies i Afers Socials no ha ampliat la xarxa de salut mental.

Moltes gràcies per les seves respostes, que sé que em donarà. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Govern, té la paraula la consellera de Salut, Manuela García, per un temps de deu minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Buenas. Gracias, Sra. Carrió, por permitirme comparecer en el Parlamento y dar cuenta de las acciones que hemos llevado a cabo en los puntos aprobados de esta moción.

Vamos a comenzar por los puntos 3, 5, 7, 8, 9 y 14, que son los puntos básicamente que hacían referencia al tema de psicología. En primer lugar, como bien conoce, ... -bueno, agradecer a la directora general de Salud Mental que nos acompañe hoy-, y nuestra apuesta desde el primer momento fue una dirección general específica de salud mental para dar respuesta transversal, coordinada y eficiente ante los problemas de salud mental, a la que hemos sumado el mando asistencial único.

Durante el 2024 hemos puesto en marcha diversas acciones para incrementar el número de psicólogos, entre ellas la Conselleria de Educación, se inició el plan piloto para psicólogos que están presentes en los centros educativos públicos y privados: 76 profesionales, 40 en la red pública y 36 en la red concertada. Están en todo caso coordinados con la gestión de casos por parte de salud mental, de tal manera que hay 4 profesionales que cuando algo se identifica, alguna enfermedad, alguna patología o alguna sospecha sobre un escolar, se produce en el colegio puede directamente se gestiona a través de la coordinación y gestión de casos. Esto permite el paso más rápido, si es necesario, a los diferentes servicios.

También ... no tengo las mismas noticias. Creo que se ha incrementado el número de orientadores en 71, los equipos de atención temprana en 61 y la atención *primerenca* en 30. Los psicólogos forman parte también del 061, como ya sabe, somos la tercera comunidad autónoma que lo incorpora, prestan asistencia en el entorno inmediato, dan apoyo y asistencia a los profesionales del Samur 061 y, además, atienden a los pacientes con riesgo de conducta suicida, de tal manera que ninguno quede fuera del circuito después de haber hecho una llamada. Puedo anunciar que esto, que era un plan piloto inicial, ya es un proyecto consolidado para el 2025.

En Atención Primaria hemos realizado 10 plazas de psicólogos clínicos. Me ha preguntado qué ocurre, pues cuando una plaza se convoca, se presentan 20 personas que realmente pensábamos que eran muchas por el déficit de psicólogos clínicos que había. Pero luego hay que revisar si cumplen las condiciones, si no las cumplen, y finalmente, las personas que cumplían, tanto por parte de ellas como por parte de la conselleria, las condiciones necesarias eran 5 nuevos

especialistas que son psicólogos clínicos que se han incorporado a la red de PsicoAP, de tal manera que la red de Psico con los 4 psicólogos que tenían antes, pues ahora hay 3 en el sector de Poniente, 3 en Migjorn, 2 en Tramuntana y 1 en el sector de Llevant.

Nuestro objetivo seguirá siendo dotar a los centros de salud y a los equipos de Atención Primaria de mayores recursos para ofrecer una respuesta más próxima y más eficaz a aquellas personas que sufren situaciones o problemas que afectan a su vida cotidiana y que superan su capacidad de afrontarlos.

Yo no dije que las enfermeras hicieran de psicólogos, lo que dije es que un equipo multidisciplinar, y lo sigo manteniendo, los hábitos de vida saludable, que van totalmente alineados con el bienestar emocional, se pueden hacer desde Atención Primaria, y creo que tiene muchas competencias para poder expresar lo que son hábitos de vida saludable, evitar el sedentarismo y trabajar en lo que es la prevención de la enfermedad a nivel global.

También se han llevado a cabo dos convocatorias en Ibiza y Formentera, que desgraciadamente han quedado desiertas, y estamos trabajando en un decreto para que los especialistas de psicología clínica se denominen facultativos especialistas de área y eso facilite la creación de bolsas de contratación y, a la misma vez, la contratación pueda ser más ágil. Nuestro compromiso es continuar sacando unas convocatorias -vuelvo a repetir- en Mallorca y en Menorca y, de igual modo, si tras sucesivas convocatorias desiertas no se logran cubrir las plazas, estamos trabajando en un plan alternativo para ir aumentando el número de psicólogos.

También quiero decir que las necesidades, evidentemente, sí que se le piden a la gerencia las necesidades que tiene, se le piden las necesidades de psicólogos y, además, lo que no hemos hecho es poner unas plazas que tenían ustedes, que ponía RPT, plaza de psicólogos a extinguir. Nosotros no hemos extinguido ninguna plaza. Todas las plazas que estaban aprobadas en la RPT están a disposición y las van sacando en función de lo que consideran las gerencias.

Me gustaría destacar que se han hecho otras cosas y se ha hecho, pues, la introducción de la figura del gestor de casos, que es importante, un trabajador social que se ha unido a IBSMIA para que los pacientes pediátrico con trastorno mental y en riesgo de exclusión, cuando pasen a adultos no se pierdan por el camino y, por lo tanto, en ese tránsito se mantengan dentro de la red de salud mental. Y también se ha hecho un programa de apoyo a la exclusión social con dos enfermeros de salud mental que trabajan coordinadamente con el IMAS, de tal manera que los pacientes con trastorno mental grave que viven en albergues o que viven en la calle, cuando descubren nuevos casos, alguno se descompensa o hay que vincularlo a un dispositivo de salud, trabajan de manera coordinada.

¿Qué es lo que nos hemos encontrado?, pues la necesidad de cambiar el modelo asistencial vigente, que en salud mental no se había revisado ni se había modificado desde el año 2002. Las necesidades asistenciales de la población han cambiado, requieren de una actualización del modelo de atención a la salud mental que nos permita organizar un sistema más ágil,

más accesible, que ponga el foco de la atención en un contexto más comunitario, con intervenciones que orienten a dar una respuesta integral y coordinada de los diferentes servicios con competencia en este campo. El nuevo modelo se va a basar en -esto sí que lo puedo anticipar- atención centrada en la persona, pero sobre todo en programas y en procesos, que la mejor manera de trabajar en una atención continuada. Y se está trabajando desde ya, de tal manera que cuando una persona tenga que transitar por los diferentes dispositivos y niveles de atención, lo haga en función de la gravedad que tiene en ese momento, permitiendo que la asistencia se ajuste a la intensidad de la necesidad que exija el paciente. Estamos trabajando ya en ello de la mano de los profesionales y se ha pedido la colaboración a todas las gerencias y el plan será presentado en septiembre.

En cuanto a la formación PIR, continuamos ofertando 5 plazas para formación PIR. Realmente, para que nosotros podamos acreditar más plazas, hace falta modificar por parte del Gobierno central las condiciones para otorgar una plaza de PIR, si no, no la podremos aumentar en el momento actual, y la verdad es que no hemos tenido mucha colaboración por parte del Ministerio de Sanidad. El Ministerio de Sanidad, al que ha habido que votarle un plan de salud mental en contra, porque resulta que no aumenta el número de plazas de formación de psiquiatría ni de psicólogos en la sanidad pública, y fijese, el índice de calidad era ofrecer al menos el 90% de las plazas acreditadas, cuando ya hoy las comunidades autónomas están ofreciendo el 99% de todas las que tienen acreditadas en psicología y en psiquiatría. Tampoco había ninguna solución en circunstancias excepcionales, como nos encontramos al déficit de psicólogos, tampoco y no contaba con el aval de la Sociedad Española de Psiquiatría, ni siquiera con el Consejo de Psicología y, por supuesto, carecía de un presupuesto asociado, como nos tiene bien acostumbrados el Ministerio de Sanidad.

En el punto 10 hablamos de adicciones a patología dual. Yo creo que aquí hay que hacer una reflexión, porque el Plan de adicciones de Baleares había finalizado en el año 2011. Durante los últimos catorce años de los que ustedes han gobernado ocho, no había ningún plan de adicciones, se había hecho por un plan propio. Y creo que coincidiremos en que las adicciones han cambiado muchísimo en este espacio de tiempo, tanto la sustancia, en modo de acceder o en modo de incidir. Por lo tanto, presentamos un plan de adicciones para el periodo 25-32, en el que hay 139 acciones y que va a ser nuestra hoja de ruta más inmediata. De hecho, el 31 de marzo se determinan las acciones que se van a realizar este año y el presupuesto asociado para el desarrollo. Entre una de las acciones, la primera, una de las que estamos trabajando ya, es que Menorca sea pionera en integrar la atención de las conductas adictivas dentro de la red de salud mental, nos parece fundamental, y, justamente, estamos trabajando en ello.

En cuanto a la unidad de patología dual en Menorca, nuestro objetivo es hacerla y hacerla en función del hospital, igual que el hospital de día que sí, o sea, ... perdón, a la misma semejanza que hay en el hospital de Can Misses. Y estamos trabajando en ello, estamos pendiente de incrementar no el presupuesto, sino de poder obtener profesionales para hacerlo con tal fin.

En cuanto a los centros de menores de media estancia, bueno, nosotros pensamos que realmente debe hacerse a través de otras instituciones que tienen competencia en dicha materia, más enfocada a la recuperación y reinserción social, en coordinación con cooperación y soporte, porque un centro terapéutico de media estancia en salud parece que es incoherente con la reforma psiquiátrica que contempla la desinstitucionalización y la ley en la línea estratégica que ha seguido esta comunidad autónoma en los últimos veinte años.

En cuanto a la UCA Jove, sabe qué inauguramos la UCA Jove y ...me río, me río porque aquí parece que si alguna vez han pensado en hacer algo ya con eso está todo hecho, ¿no?

EL SR. PRESIDENT:

Tendría que ir acabando, consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

A la UCA Jove se puede acudir sin necesidad ..., no hace falta que se derive por un profesional sanitario y está atendida por seis profesionales. Luego continuaré con la consulta Jove y con todas las cuestiones que me ha planteado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera. Per part del Grup MÉS en el torn de rèplica té la paraula la diputada Marta Carrió per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, president. Sra. Bosc, benvinguda, no l'havia vista, no l'he saludada abans, ens veim d'aquí a quinze dies.

Miri, Sra. García, quan jo li deia vostè que lideri políticament la direcció de la conselleria, precisament li deia perquè esbrini bé quina és la necessitat i quina és la prioritat perquè la resta de l'engranatge funcioni, que són els psicòlegs a Atenció Primària. No em cansaré de dir-ho, perquè els psicòlegs als centres educatius, és un altre estadi i passa una cosa, que estam fent en els centres educatius la teràpia que s'hauria de fer en els centres d'Atenció Primària. I sí, efectivament, deriven, però és que no hi troben ningú, a la derivació, no hi ha ningú a l'altre costat o hi ha ... rectificaré: no hi ha la gent suficient a l'altre costat. Per tant, quan li dic que lideri això és perquè lideri la direcció de la conselleria i de tot el Govern en salut mental, i atenció primerenca no és salut mental.

Incidim en Atenció Primària, quina és la previsió d'aprovació d'aquest decret llei que vostè ha anunciat?, perquè el Sr. Mateo va estar set dies per fer els seus, i el Sr. Costa també em va tardar poquets. Quina és la previsió d'aprovació, per favor, d'aquest decret llei, que és imprescindible?, que vostè ha dit, vostè ha anunciat un decret, que està treballant en

un decret per a l'homologació, per a la incorporació dels psicòlegs sanitaris, no?

Les places que queden desertes a Atenció Primària, que han quedat desertes, quina previsió té en els pressuposts de 2025 perquè tornin sortir?, seran només aquestes 5?, n'incorporarà més?, quantes més?

Vostè ha parlat del Pla de salut mental de l'Estat espanyol, i jo estic d'acord amb vostè i jo hagués fet exactament el mateix que vostè. Però jo li he demanat pel Pla de salut mental del nostre país. Per favor!, a mi em pareix molt bé que em parli del ministeri, però, com a mínim, retorni'm la informació del Pla estratègic de salut mental, que és el que ha de guiar i ha de donar resposta a les necessitats de la nostra ciutadania. A mi, el que faci la ministra de Sanitat, quan no té ni competències en gestió de salut mental en segons quines coses, què voleu que us digui?, em resulta especialment irrellevant en aquesta compareixença.

Estic d'acord que cal treballar amb un nou model assistencial en salut mental. Efectivament, cal treballar-hi, però necessitam professionals que apliquin aquest nou model assistencial. Són camins que no es poden recórrer per separat, que s'han de recórrer junts.

No ha definit exactament quina era la feina que havia de fer la conselleria en relació amb l'increment de les places PIR, i ho deriva que el ministeri no ha fet la seva feina. Expliqui quina ha de ser i tal vegada li feim una proposta en aquest sentit i li donam suport.

El centre terapèutic, jo no crec que vagi en contra de la planificació, jo crec que és essencial. És a dir, ens falta un recurs intermedi, i això ho demanen tots els professionals i les famílies. Passam de la unitat d'hospitalització al centre de dia, i aquí feim un bot, feim un bot massa gros. Hi ha d'haver un element intermedi i no té res a veure ni amb mesures de justícia, ni amb mesures de protecció, ni amb res de tot això. Estam parlant de salut mental de la població en general, que bota de l'internament de Son Espases al centre de dia, massa gros.

Parlin, per favor, de la incorporació dels d'instituts a la consulta jove, especialment rellevant.

Sra. Consellera, miri, la moció que avui seguim defensant aquí i reivindicant aquí i que continuarem amb la compareixença de la directora general d'aquí quinze dies i continuarem amb les PNL posteriors i que no abandonarem mai, mai, se centra en el revulsiu vertader de la salut mental, perquè l'atenció a la població en salut mental no es transforma en la creació d'una direcció general, el revulsiu es troba en la transformació de la capacitat assistencial, que un ciutadà, quan tenguí una crisi d'ansietat per circumstàncies de la vida, pugui demanar cita al seu psicòleg del seu centre de salut, li doni en un temps raonable, pugui deixar de prendre el diazepam i l'alprazolam de recepta -que, per cert, ens aniria molt bé baixar el sobrecost de medicaments que té actualment la nostra comunitat autònoma-, i trobi resposta assistencial terapèutica. És aquí, és aquí la prioritat i és aquí on li demanam que, per favor, lideri la línia d'aquest govern en el seu conjunt, per

donar resposta a la salut mental des de revulsiu i no des de polítiques de maquillatge. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Govern, en el torn de contrarèplica, té la paraula la consellera de Salut, Manuela García.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Bueno, a ver, Sra. Carrió, creo que vamos a estar de acuerdo absolutamente en una cosa: las estrategias no modifican la parte asistencial y podemos tener unas estrategias magníficas, pero si a nivel asistencial no se modifica la realidad que tenemos, que nos hemos encontrado, es una realidad clara en la que hay muchos dispositivos muy poco interrelacionados y que tenemos que ir hacia un cambio de modelo. Después del estudio, sí que hemos observado eso. Es decir, cuando llegas, observas que por un lado están las estrategias. Y ahora le explicaré el plan estratégico que me había preguntado. Es cierto, se me había olvidado antes porque lo tenía en la última, en la última parte, y había hecho tachones de todo.

El Pacto balear para el bienestar emocional de salud se firmó en marzo de 2023, se han hecho diferentes trabajos, de hecho, el final se ha ido trabajando por el comité técnico e interinstitucional, se ha encargado, y nosotros hemos recibido todas las aportaciones que se han ido realizando prácticamente a primeros de enero. Lo primero que nos hemos encontrado y ha sido lo que nos ha llamado la atención, y es que había muy pocas actividades asistenciales o propuestas de modificaciones asistenciales que a nosotros a nivel de la asistencia nos parecían fundamentales. Y entonces, a partir de ese momento, hemos empezado a bajar en dos bandas. Es decir, todas las estrategias se van a mantener, todas las que se han publicado, esperamos tener ..., con las últimas revisiones yo creo que -a ver si no me aventuro mucho- ... pero espero que en abril realmente estén ya como documento todas las estrategias que se han llevado a cabo, desde el Plan estratégico de bienestar emocional y salud mental de las Islas Baleares, del PEBESMIB, pero lo que sí le puedo comentar es que seguiremos trabajando, como usted dice él, liderando desde la propia dirección general lo que pensamos que es realmente importante, que es modificar el modelo sanitario. Modelo sanitario que, por otro lado, los que nos han hecho llegar la necesidad han sido los propios profesionales, los jefes de servicio, donde se han contado muy poco, muy poco, con ellos. Se ha contado con mucha estrategia, pero realmente, a nivel asistencial se han sentido bastante abandonados durante estos últimos ocho años. Entonces, yo creo que es su conocimiento y su capacidad de entrever cuáles son los problemas y las deficiencias que tienen ellos directamente, son los que pueden modificar el cambio a futuro. Y ellos son los que en ese plan saldrá con lo que usted tanto desea: el número de psicólogos, no solo el número de psicólogos, sino la relación que la Administración va a hacer con los PsicoAP, por ejemplo, o qué funciones van a realizar,

que ahora mismo no realizan ninguna en salud mental, para que nos entendamos, cuando hay problema de salud mental. Es decir, cómo va a ser la relación entre las diferentes áreas. Nos parece fundamental. Y para aterrizarlo, es que es muy importante, si una persona tiene un brote psicótico o un primer brote psicótico, debería de seguir el mismo proceso asistencial si lo tiene en Menorca, si lo tienen el Hospital de Manacor o si su llegada es a la puerta de urgencias de Son Espases, y tener los mismos recursos y los mismos planes. Y para eso hace falta cambiar el modelo asistencial, porque hoy en día no existe un trabajo por procedimientos, un trabajo que es lo fundamental: que la patología sea la que defina el proceso a seguir. Entonces estamos trabajando en las dos áreas. Este plan ..., tengo aquí fechas que no le voy a decir, pero con los jefes de servicio ya están reuniéndose para determinar el modelo asistencial.

Y, por otro lado, el Plan estratégico de salud mental estará en el mes de abril. Pero ya le digo: lo que nos ha llamado la atención es que había muy poca actividad o proponía muy poca actividad a nivel asistencial, objetivos a nivel asistencial, y por eso hemos tomado el liderazgo en ese sentido.

Por otro lado, el modelo de gobernanza sí que cambiará cuando presentemos el plan o que se seguirán contando con todos los comités que echaban estipulados en el Pacto por la Salud de 2023.

Y ... a ver si me da tiempo, la consulta Jove ha ido evolucionando a lo largo de los años, se han ido incrementando el número de centros de salud y actualmente hay 49 centros educativos en Mallorca, que son los que cuentan con la consulta Jove, pero seguimos colaborando con los referentes que tenemos designados en todos los centros de salud para dar asesoramiento y apoyo a la hora de iniciar y dar continuidad al programa.

Y, por último, me gustaría comentar que sí que hemos continuado con el plan haciendo infraestructuras en el Parc de Bons Aires y anunciar no solo eso, sino que como un trabajo en el estigma, pues para evitar el estigma y para que la sociedad mallorquina pueda entrar en el parque, este año en el Open House se hace una jornada directamente en el Parc de Bons Aires, como eliminación de que la sociedad mallorquina se pueda ..., mallorquina, menorquina, ibicenca y formenterense, queda totalmente invitada, se podrá entrar en el hospital y ver cómo están las instalaciones. Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera.

V.1) Presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5641/24, del Grup Parlamentari Socialista, de declaració de zones de mercat residencial tensionades a les Illes Balears.

A continuació, passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon als debats de presa en consideració de proposicions de llei.

En primer lloc, debatrem la Proposició de Llei RGE núm. 5641/24, del Grup Parlamentari Socialista, de declaració de zones de mercat residencial tensionades a les Illes Balears. Per part del Grup Parlamentari Socialista, per fer la presentació de la proposta, té la paraula la diputada Mercedes Garrido per un temps de quinze minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. Començaré aquesta intervenció amb una obvietat: un habitatge és una llar i una llar és un espai on tots i cadascun de nosaltres desenvolupam el nostre projecte vital. Una llarga és un refugi, ens dóna seguretat, intimitat i estabilitat. És on cuidam els nostres fills i els nostres majors i és allà on podem estar tot sols si ho necessitam. És on celebrem alegries i ploram penes. Una llar representa el nostre sentit de pertinença, de formar part d'alguna cosa més gran que nosaltres mateixos. És el nostre lloc de referència, si no dins una llar, com planifiquem el futur?

Es poden imaginar tot això amb l'angoixa de no saber si et renovarà el lloguer o quan te'l renovin, et doblaran la renda, amb l'angoixa de ser desnonat i acabar al carrer perquè no tenen on anar, amb l'ansietat de no tenir recursos suficients i haver de viure amb 30 anys encara amb ton pare i ta mare. Es poden imaginar vivint al carrer o vivim a una autocaravana, es poden imaginar vivim a un pis compartit o poden imaginar els seus padrins obligats a viure a un pis compartit?

Aquestes són les realitats de milers i milers de ciutadans de Balears que, per desgràcia, són cada vegada més habituals. Si tenia una llar és imprescindible per desenvolupar-nos com a persones, no tenir-la, contràriament, és la causa més determinant d'exclusió social i enfonsament personal.

Això és el que avui el PP negarà als ciutadans de Balears.

(Alguns aplaudiments)

Això és el que negarà avui el PP: una llar.

El meu grup ho té clar, el Partit Socialista ho té claríssim, perquè, per molt que li pesi a algun conseller d'aquest govern, nosaltres hem triat lluitar. Hem triat lluitar perquè tothom es mereix un espai on sentir-se segur i protegit, perquè tothom es mereix una llar. Vostès ho tenen tan clar?

Des del Grup Socialista volem que l'habitatge de ver sigui reconegut com el cinquè pilar de l'estat del benestar, i això no pot passar per preus de lloguer de 1.500 o 1.700 euros o d'adquisició d'un habitatge, com a mínim, de 350.000 euros. Els eivissencs mallorquins, menorquins i formenterers no ens podem permetre aquests preus perquè ens arruïnen.

Per això, aquesta proposició de llei pretén garantir drets, garantir vides dignes, garantir l'accés a una llar. Avui l'element de desigualtat més evident és l'accés a l'habitatge. L'actual situació és insostenible per a milions de... per a milers de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers. No podem

permetre que l'habitatge condicioni el projecte de vida de les persones, especialment dels joves. I contra això ens rebel·lam i lluitam.

Per això, l'accés a l'habitatge és avui molt més que un repte o un compromís, és un deure de país. I des d'aquí faig una crida perquè tots plegats estiguem a l'alçada, perquè tots passem de les paraules als fets, perquè aquest govern passi de les paraules al fet.

Balears és la comunitat autònoma on més ha pujat el preu de l'habitatge. Palma és la ciutat més cara per viure de tot Espanya i els seus ciutadans ja han de destinar un 67% dels seus ingressos a pagar les despeses de la llar i el lloguer. Aquesta és la nostra realitat.

Mirin, l'entrada en vigor de la Llei d'habitatge estatal va coincidir en el temps, pràcticament, amb el començament d'aquest govern. Si quan va començar a caminar aquest govern hagués declarat les zones tensades, quines serien les conseqüències per als ciutadans de Balears avui? Per saber-ho basta mirar Catalunya, amb un any que han aplicat la Llei d'habitatge han davallat els preus del lloguer una mitjana d'un 3,7% a les zones declarades tensades, un 3,3% a les zones no declarades tensades, a la resta de Catalunya. Això vol dir que, malgrat la declaració de..., la no declaració de zona tensada d'un municipi també s'ha vist afectat per aquesta davallada. I a Barcelona, la ciutat amb més pressió demogràfica de Catalunya, ha davallat un 6,4%. Si tenim en compte que en aquest mateix període de temps a Balears han pujat un 9,6% els preus del lloguer, això vol dir que un ciutadà de Balears ha pagat un 13,3% més que un ciutadà de Catalunya i un 16% més que un ciutadà de Barcelona.

(Algun aplaudiment)

Perquè ens entenguem tots, els ciutadans de Catalunya és com si haguessin deixat de pagar el lloguer el mes de setembre i nosaltres el pagam fins el mes de desembre. Senzillament així.

Aquí m'avançaré i desmentiré què dirà la dreta d'aquí una estona i què va dir el conseller la setmana passada a una pregunta que li varen fer, que s'havia reduït l'oferta. Els organismes oficials de Catalunya -no Idealista, que es veu que consulta el conseller- els organismes oficials de Catalunya, l'Observatori de l'Habitatge de Catalunya i de Barcelona han dit que en aquest mateix període de temps s'ha incrementat en 17.000 immobles l'oferta de lloguer a Catalunya.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, la declaració de zona tensada funciona, baixa els preus del lloguer i augmenta l'oferta d'habitatge.

Mirin, EAPN ens diu que l'elevat cost de la vida és el principal..., principalment per l'habitatge fa que més d'una quarta part de la població continuï encara en risc de pobresa i que l'habitatge s'ha convertit en el principal generador d'empobriment i exclusió. Mentre no es controlin els preus, serà impossible executar cap ni una política d'habitatge, sigui quina sigui aquesta política d'habitatge. Són moltes les mesures que s'han de prendre per fer realitat que l'habitatge sigui el

cinquè pilar del benestar. Però hi ha una realitat inqüestionable, si mentre prenen mesures de construcció de més habitatges, d'incentius al lloguer de llarga durada, de rehabilitació del parc, de lluita contra l'especulació o d'ajudes al lloguer, si mentre es prenen aquestes mesures els preus continuen pujant de forma descontrolada i a nivells que no havíem vist mai des de la bombolla immobiliària, cap d'aquestes mesures seran efectives. Cap ni una.

Si tenim una demanda d'HPO de més de 6.000 famílies, però aquesta llista puja cada dia d'una manera exponencial perquè es veuen expulsades dels seus habitatges, serà impossible poder donar resposta amb més construcció d'HPO. Si tenim ajudes al lloguer, però les famílies no el poden pagar perquè se'ls incrementa un 50, un 60, un 70% cada mes, serà impossible que aquestes mesures, que aquestes ajudes al lloguer, tinguin una efectivitat.

Des del Grup Socialista creim fermament en la funció social de l'habitatge. Això és el que diu la nostra Constitució, que som un estat social i democràtic -social i democràtic-, que l'interès individual està per damunt de l'interès..., que l'interès comú està per damunt de l'interès individual i que, per tant, el dret a la propietat privada o a la llibertat d'empresa no són absoluts, que tenen límits. I precisament aquests límits són l'eina que l'administració pública ha de fer servir per fer realitat aquesta supeditació de l'interès individual a l'interès col·lectiu. En el nostre cas l'eina que tenim entre mans ara és la declaració de zona tensada i la limitació de preus.

En aquest cas, la funció social de l'habitatge passa per posar les persones per davant dels interessos econòmics, i així de clar ho ha dit el Tribunal Constitucional a les dues sentències que ja ha dictat sobre la declaració de zones residencials tensades i limitació de preus. El Tribunal Constitucional ha deixat clar que la limitació de preus i la declaració de zones tensades respecte els principis constitucionals i que en aquest cas la propietat privada es pot veure limitada i és plenament constitucional per la funció social del sòl i de l'habitatge.

Des del Grup Socialista creim en les polítiques d'habitatge i en el reconeixement del dret a un habitatge digne, adequat i assequible. Per això, contra els que preconitzen la supremacia del dret de la propietat privada, nosaltres esgrimim la funció social de l'habitatge.

(Alguns aplaudiments)

Contra els que no creuen en la limitació de preus, com ens va dir el conseller com si fos una qüestió de fe, nosaltres creim en la nostra gent i en viure dignament. Si l'administració pot intervenir el mercat en situacions de distorsió, com es va fer amb el mercat de l'electricitat amb l'excepció ibèrica -que per cert ha funcionat molt bé-, per què no pot limitar els preus del lloguer de l'habitatge? Si el Govern de les Illes Balears pot establir habitatges a preu limitat, amb una limitació amb un preu elevadíssim, però limitat, per què no pot limitar el preu del lloguer? Jo els contestaré, per tema únicament partidista. Desgraciadament, la política d'aquest govern es fa i es dirigeix des del carrer Gènova i no des del Passeig Sagrera.

(Alguns aplaudiments)

Si Gènova diu que no s'accepta la condonació del deute a les comunitats autònomes, surt el president i diu: "no vull que em perdonin 1.700 milions d'euros". Si Gènova diu que no es declaren zones tensades, surt el Sr. Mateo i diu que no hi creu en les zones tensades.

Per cert, senyors del PP, saben quants d'habitatges es podrien fer amb els 150 milions d'euros dels interessos que pagam pel deute que té Balears? 800. I amb els 1.700 milions d'euros de la condonació del deute? 9.000 habitatges, Sr. Mateo...

(Alguns aplaudiments)

... li reclami al Sr. Costa aquests 1.700 milions d'euros que diu que no necessita que li perdonin.

La conclusió. Per tal d'agradar al Sr. Feijóo, a Marga Prohens li és igual el benestar dels ciutadans d'aquestes illes. Per tal d'agradar al Sr. Feijóo, li és igual si els mallorquins, eivissencs, formenterers i menorquins s'arruïnen pagant el lloguer cada mes.

La comunitat autònoma de les Illes Balears és competent exclusivament en habitatge. La passada legislatura ens varen..., setmana rere setmana plantejaven que el problema de l'habitatge era culpa exclusivament del Govern de les Illes Balears. Avui hem sentit el conseller dient que qui ha de comprar els habitatges als fons voltor ha de ser el Govern de l'Estat, que el Govern de les Illes Balears s'esborra d'això. Si el Govern de les Illes Balears és plenament competent en política d'habitatge, el Govern de les Illes Balears és plenament responsable i irresponsable de no aplicar la declaració de zones tensades a Balears i no limitar el preu.

(Alguns aplaudiments)

Plenament irresponsable. Responsable de fer-ho i irresponsable per no fer-ho, per arruïnar els ciutadans d'aquestes illes.

Per rompre amb les mentides que el PP i el Govern fan sobre la limitació de preus, hem de dir que està dissenyada per donar resposta a situacions excepcionals, situacions excepcionals com viu avui la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per tant, per què ens castiguen?, és que jo crec que aquesta és la pregunta que avui, quan surti el representant del Partit Popular i quan surti el representant de VOX en aquesta tribuna a oposar-se a aquesta proposició llei, han de contestar: per què castiguen els ciutadans de Balears, per què els castiguen, per què prefereixen que paguin més per un lloguer, quan podríem prendre mesures perquè pagassin menys i quan, a més, aquestes mesures tenen un caire temporal, perquè la Llei estatal d'habitatge així ho diu també: tres anys, si no funcionen, que funcionaran, el que han de fer és, en tres anys, llevar-les. Però funcionen, perquè a Catalunya s'ha demostrat que funcionen.

(Alguns aplaudiments)

Preus més baixos, més oferta d'habitatge. Idealista, no el miri, Sr. Mateo, no miri Idealista, no val la pena. Idealista és un portal immobiliari que vol llogar cases i com més cares es lloguin, més doblers guanya Idealista.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no és el que han de mirar.

Fa un any que vàrem presentar aquesta proposició llei. Ha costat dur-la a plenari. Sí, per molt que rigui, Sr. Sagreras, ha costat dur-la a plenari. Deu ser per qualche cosa. Els ocupes, Sr. Sagreras, vostè de vegades sembla més un anunci de Pro segur que un portaveu d'un partit polític.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Fa un any que vàrem dur ... Posin-se una mica tranquil. Relax, per favor, si no aquí de fora tenim til·la.

Fa un any vàrem presentar aquesta proposició de llei i amb dades totalment objectives aportades per aquest govern, vàrem establir que 47 municipis complien estrictament la declaració de zona tensada. Avui, avui ja no són 47 els municipis que compleixen amb les condicions per ser declarats zona tensada. Avui són els 67 municipis que componen aquesta comunitat autònoma és que s'han de declarar com a zona tensada. Si avui, de ver, el Partit Popular és un partit de govern, és un partit de país, és un partit que vol afavorir els ciutadans d'aquesta terra, hi votarà a favor, Si avui el Partit Popular hi vota en contra, torna a demostrar qui són els seus homes, els seus amos, qui els comanda és un fons voltor, fill d'un expresident del Govern ...

(Alguns aplaudiments)

... qui els comanda és un fons d'inversió, qui els comanda és l'especulació, perquè la duien dins l'ADN.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President repren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para ordenar el debate, pido a los grupos en qué sentido quieren intervenir.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

En contra, presidente. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

En contra.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, president, en contra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

MÉS per Mallorca, a favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Grup Mixt, a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, Pues, por tanto, intervendría el Grupo MÉS per Mallorca. Sr. Rosa, té la paraula.

(Algun aplaudiment)

EL SR. ROSA I GASPAR:

Quan vostè vulgui, Sr. Le Senne. Bé, primer de tot, Sr. Sagreras, que vostè reia i parlava d'ocupes just fa dos minuts, jo li vull dir una cosa: l'únic ocupa que tenim en aquest parlament és el que vostè va proposar per a president i que vostè va votar per a president. Per tant, manco rialles amb el que és el primer problema que tenim les Illes Balears.

(Algun aplaudiment)

Que les Illes Balears tenen un mercat d'habitatge tensionat és una obvietat, i és una obvietat tan clara que, fins i tot, vostès ho posen als seus decrets lleis. L'accés a l'habitatge mai no havia estat tan complicat com avui, no només per preus, que són els més alts de la història i cada mes no fan més que pujar, sinó per la volatilitat de tot el mercat. El dinamisme, que no és només que els pisos volin o que no és només que no n'hi hagi abastament, és que estam davant un dinamisme que només és comparable amb el que hi havia a les Illes Balears en el moment més àlgid del boom immobiliari. En aquell moment on -escoltin bé- l'estat espanyol construïa els mateixos habitatges que França, Alemanya i Gran Bretanya juntes - ho dic perquè ara vostès diuen que el problema que tenim és de falta d'oferta-, tot i així, els preus no feien més que pujar. Serà que augmentar l'oferta no vol dir necessàriament que baixin els preus. Ha plogut molts des de l'any 2008 i d'aquell moment de finals del boom immobiliari, tot i així, moltes de les coses continuen igual.

El mercat no funciona i el Govern continua sense emprar totes les eines que té al seu abast per fer que funcioni, per fer que les persones puguem accedir a un habitatge i puguem tenir el que es diu una casa, que puguem tenir la intimitat garantida, que puguem tenir un projecte de vida, que puguem tenir una família, que no haguem d'hipotecar tot el nostre futur per pagar un sostre i quatre parets.

I quines eines són les que tenim les administracions? Idò bé, l'habitatge, en el nostre estat de dret, es configura com un dret o com una figura doble, a la vegada és un dret reconegut per la Constitució, però també és un bé de mercat. Aquesta configuració trasllada aquest mandat a les administracions, els encomana el que facin tot quan puguin per assegurar o per fer efectiu els seus drets. I és evident que aquesta naturalesa doble implica, de vegades, moments de tensió o moments de

contradicció entre el dret econòmic de l'habitatge i el dret a accedir a l'habitatge pròpiament dit.

Com es resol en el nostre estat de dret aquesta contradicció? La Constitució, és molt clara. L'article 128 diu que tota -tota, tota- la riquesa del país, de l'Estat -tota-, independentment de qui sigui el propietari o de quin sigui el titular -tota- està subordinada a l'interès general -tota. Per tant, també l'habitatge. I vostès diran, bé que tanmateix el dret a l'habitatge no és un dret fonamental, que és un principi rector i que ni jo ni ningú no pot anar a un jutge a reclamar la tutela efectiva d'aquest dret. I tenen raó. Però convé mirar què passa amb els altres principis rectors, que n'hi ha molts la Constitució.

Protecció a la infància i la família, és il·limitada l'acció?, o les administracions actuen per garantir el bé superior dels infants? Formació i adaptació professional, ho deixam tot en mans de les empreses o els governs actuen?, perquè el Sr. Sáenz de San Pedro té al seu càrrec el Servei d'Ocupació i, que jo sàpiga, fa formació. Seguretat i higiene en el treball, tres quarts del mateix, l'IBASSAL deu ser una invenció comunista dels que volem limitar l'acció del sector privat. Vacances retribuïdes, ostres!, l'Estatut del Treballador que obliga a unes vacances retribuïdes, quin límit a la propietat privada! Seguretat Social, pensions i protecció contra l'atur, un altre límit a la propietat privada, perquè són les empreses i també els treballadors que han de cotitzar. I aquí no passa res, no s'acaba el món, no és la fi del model capitalista, no hem instaurat els soviets. Educació física, per què fa el Consell de Mallorca o els ajuntaments promoció de l'esport base, si teòricament ho hauria de fer tot el sector privat?, per què es construeixen camps de futbol per part de les administracions públiques? Polítiques de joventut, per què en fan?, no ho hauria de fer tot el sector privat?

No, la realitat és que a tots, a tots els principis rectors, les administracions fan coses i limiten l'acció del sector privat. És prevalent, per tant, l'interès general en totes aquestes qüestions a l'interès particular.

I jo em deman: i per què no en matèria d'habitatge?, per què es poden posar límits a les macro granges de gallines, però no als preus dels lloguers?, per què? Per què és més important la salut dels habitants de Sineu que la salut mental de tots els mallorquins que intentam arribar a finals de mes per pagar un lloguer? És una pregunta.

Per què es poden posar límits a la iniciativa privada i límits a la circulació de cotxes a l'illa d'Eivissa, però no es poden posar límits al preu de lloguer Per què, Sr. Mateo? Per què es poden limitar el nombre de llicències de VTC, però no es poden limitar els preus dels lloguers? Demani-ho, Sr. Mateo, perquè, totes aquestes mesures les ha aprovades vostè i són de la seva conselleria dues de les tres. Per què es poden posar límits al turisme d'excessos i limitar determinades pràctiques a determinades zones, però no limitar els lloguers? Perquè això també ho ha aprovat el seu govern. Per què? Idò així de fàcil, perquè no els dona la gana, perquè per a vostès és més important el rendiment de l'habitatge, que si els llogaters poden o no poden arribar a finals de mes; perquè per a vostès és més important que alguns es folrin que els mallorquins puguem

arribar a finals de mes, puguem tenir un sostre o puguem tenir un habitatge digne.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, d'ençà del maig del 2023, les comunitats autònomes tenen la potestat de limitar els preus de lloguer, quan es tracti d'un mercat tensionat, un mercat que vostès reconeixen que està tensionat perquè els seus mateixos decrets llei en parlen, i en aquests casos s'entén que si s'apliquen les mesures de mercat tensionat ha de prevaler l'interès general sobre l'interès particular. Idò bé, d'ençà del juliol del 2023, el Partit Popular governa en aquesta terra, Marga Prohens és la presidenta, i d'ençà del juliol de 2023 Marga Prohens rebutja la possibilitat de limitar el preu del lloguer en aquesta terra.

I ens demanarem: han posat en marxa alguna mesura alternativa perquè baixin els preus dels lloguers? Miri que han aprovat decrets llei i mesures! Han fet alguna mesura efectiva perquè baixin els preus dels lloguers? No, de fet, d'ençà del juliol de 2023, d'ençà que vostès poden limitar els preus dels lloguers els preus dels lloguers a Balears han pujat un 28%,...

(Alguns aplaudiments)

... quasi un 30%, els preus mai no havien estat tan elevats, mai no havien crescut tant i mai no havien crescut tan ràpids. Una pujada del 30% dels preus en només un any i mig és de rècord, Sr. Mateo. I això es tradueix en una cosa molt clara i és que un pocs hi guanyen molt perquè uns molts paguen molt.

I és evident que el debat que tenim avui és un debat entre interessos contraposats: l'interès de treure un rèdit o un rendiment d'un habitatge i l'interès de poder arribar a finals de mes o poder tenir un accés a un habitatge i un habitatge digne. Però és igualment evident que l'esforç que vostès no volen exigir als grans propietaris és el mateix que volen exigir mes a mes als llogaters. Aquesta és la realitat, que vostès es neguen a exigir als grans propietaris, que són als que s'aplica aquesta llei, si el Sr. Sagreras la llegís ho sabria, es neguen a exigir als grans tenidors que baixin les seves expectatives de negoci, mentre estan completament d'acord i estan completament satisfets amb què cada mes es pugin els lloguers als mallorquins, perquè és d'això del que parlam, d'a qui s'exigeixen les càrregues en l'accés a l'habitatge.

I la veritat és que probablement ens trobarem a finals d'any amb una pujada d'un 40% dels preus del lloguer respecte de quan vostès varen començar a governar. Jo crec que és una situació que posa de manifest el fracàs absolut de totes les mesures d'urgència que vostès han tirat endavant, i posa de manifest el fracàs absolut que tenim com a societat a la qual els interessos particulars passen per davant dels interessos generals. Però a mi que hi hagi gent que, individualment, en vulgui treure més, a mi em semblarà pitjor o em semblarà malament, Sr. Mateo, però la seva feina com a govern és garantir que l'interès general prevalgui per sobre de l'interès particular i és la seva feina com a conseller.

I davant aquest fracàs, ens hem de demanar: per què davant el drama de l'habitatge, davant d'una situació tan clara de desequilibri entre els drets i els deures, entre les càrregues que

assumeixen els uns i els altres en el mercat de l'habitatge vostès trien clarament que segueixi pujant el preu? Ens demanam per què. I jo arrib a pensar que potser vostès ho fan conscientment i ben aposta, perquè en el fons vostès no volen limitar els preus, no perquè vulguin que els mallorquins paguem més a finals de mes, jo vull pensar que vostès, en un món ideal, voldrien que pagàssim un lloguers baixos, no perquè vulguin salvar la papereta als petits propietaris que tenen un lloguer i que complementen la seva renda amb aquest lloguer, no és per això...

(Remor de veus)

..., és perquè estan encantats de la situació que tenim, estan encantats de la situació crítica que tenim perquè és la justificació que troben per aprovar tots els *pelotazos* que aproven. Bàsicament és això...

(Alguns aplaudiments)

I parlam d'això, de quines mesures són necessàries avui per frenar el problema avui i vostès, de mesures efectives avui no n'han pres ni una, ni una en un any i mig, i, mentrestant, els preus pugen i pugen i pugen, i acabarà l'any amb un 40% de pujada.

I aquesta llei no resol tots els problemes que tenim en l'accés a l'habitatge ni prop fer-hi, no hi ha solucions màgiques, però el que sí fa és trobar un punt d'equilibri entre els que accedeixen al mercat de l'habitatge per necessitat i els que hi accedeixen per oportunitat, o, dit d'una altra manera, el que lloga per tenir un sostre i el que lloga per tenir uns ingressos, que son completament diferent la necessitat o la realitat. I, per tant, com que són realitats completament diferents, el que no pot ser és que el Govern digui: no, eh, que s'entenguin entre ells i punt. Perquè hi ha una situació de desequilibri i, com que vostès no fan res davant una situació de desequilibri, el que fan és fomentar que els que tenen el poder o la paella pel mànec en treguin més, bàsicament és això.

I l'equilibri, en el nostre estat de dret, no ho dic jo, ho diu l'article 128 de la Constitució, que ja l'he llegit, Sr. Mateo, tota la riquesa està subordinada a l'interès general, tota, fins i tot els habitatges. I, per tant, està subordinat a l'interès general el preu del lloguer, que no pots fixar el preu que et doni la gana i especular amb l'habitatge, i no pots fer pujades tan abusives que facin que la gent no pugui arribar a finals de mes, i no pots fer pujades tan abusives que facin que no puguem tenir treballadors en aquestes illes, ni pots fer pujades tan abusives que facin que la gent no pugui tenir intimitat o hagi de compartir pis fins ben entrada la seva edat, o no pugui tenir un projecte vital o que no pugui tenir fills o que no pugui tenir cans o que no pugui tenir un espai anomenat "casa". D'això és del que parlam, de quin punt d'equilibri.

I aquesta és una mesura, jo crec, completament proporcionada. Es carrega o elimina la propietat privada? No, la propietat segueix essent del propietari.

Elimina el dret d'obtenir una renda d'aquests habitatges? Tampoc. El que diu és que, mentre duri una situació de tensió, preval l'interès general i mentre duri una situació de tensió, per

al conjunt de la societat és més important l'interès general o que la gent pugui pagar els lloguers que el fet que un particular obtengui uns ingressos més elevats. I en aquest sentit, jo crec que és una mesura proporcional, que és una mesura que permetria, d'avui per a demà resoldre una part dels problemes que tenim, i és una mesura que l'única experiència que tenim al nostre entorn s'ha demostrat realment efectiva, que és el cas de Catalunya, l'única.

De lliure mercat, com el que fan vostès a Madrid o el que hem tengut aquí tota la vida, ja han demostrat que no són efectives. Convé, com a mínim, que, ja que miren exemples del que funciona i del que no, mirin també el que passa aquí, que efectivament no funciona el lliure mercat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Mixto se reparte el tiempo, en primer lugar, la Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Moltíssimes gràcies per aquesta proposta de llei que, efectivament, -és que la cercava en el seu grup, Sra. Garrido-, fa un any que està presentada i que és una llàstima perquè arriba tard, no per vostès, sinó per la dinàmica del Parlament, i arriba tard i, a més a més, pinta que segurament no sortirà endavant.

I el que el que hauríem de dir, clar i llampant, és que quan votin que no, el Partit Popular o VOX, estaran fent mal, molt de mal a totes les famílies que no arriben a final de mes. I el Partit Popular ens pren el pèl contínuament, perquè quan arriben aquí, a governar, legítimament, ens vénen les motos de decrets lleis que tenen el nom d'emergència d'habitatge, de situacions tal, però no hi ha cap mesura de les que ells ens han intentat passar que fossin tàctiques. I si un creu de ver que el que hi ha és una emergència d'habitatge, el que requeríem eren mesures tàctiques i no estratègiques, i tot el que ells impulsen, fins i tot el que està inclòs en el Decret d'emergència d'habitatge de l'any 2023, de ja fa quasi dos anys, tot allò no tenia res de tàctic, perquè s'havia de reformar, s'havia de construir, s'havien de demanar permisos.

Quines dues mesures tàctiques haguessin ajudat a sortir d'aquesta greu crisi d'habitatge? Una, claríssimament: fer efectiu el dret a expropiar temporalment els 526 habitatges del Registre de grans tenidors, açò era ràpidament des del vessant públic. Però, des del vessant privat, la mesura estrella, tàcticament, era declarar zona tensionada l'arxipèlag balear, gràcies a la Llei estatal d'habitatge, i gràcies al seu índex de fixació de preus.

I posaré un exemple: jo, el dia que surt l'índex o el mes que va sortir l'índex, que, a més, no va ser en paral·lel a la llei, vam haver d'esperar prou mesos, quan va sortir, vaig voler fer una prova i vaig fer la prova a Menorca, que és el territori que jo conec, que, segurament, és l'illa que es troba en una situació jo

diria que menys dolenta per comparació: no tenim barris de barraques, com sí tenen a Mallorca i tenen a Eivissa; per sort, no tenim habitacions a 1.700 euros, com si té Mallorca, i no ho dic jo, ha sortit a la premsa local; però els preus estan altíssims, tant que la majoria de municipis, dels comptes que ha fet la Sra. Garrido, em sembla que, excepte Es Castell i Alaior, la resta tots compleixen requisits per ser declarats zones o municipis tensionats.

I vaig fer la prova: vaig anar a un carrer d'un barri popular, que és Josep Maria Quadrado, me'n vaig anar a cercar un pis a Maó i en vaig trobar un a José Maria Quadrado, a l'Idealista aquell pis sortia a 1.100 euros, amb rebaixes, perquè un parell de mesos abans en demanaven 1.300, un pis, un tercer pis, amb un ascensor, però a un barri popular, quasi quasi diríem que un poc perifèric. El mateix pis el pos dins de l'índex de la Llei estatal d'habitatge, perquè és molt fàcil -jo no sé si hi han entrat a xoroïar dins l'índex de la Llei estatal habitatges, jo supòs que sí, no?, ho dic perquè don per fet que tothom hi ha entrat per poder confrontar amb arguments i amb proves; bé, doncs jo vaig agafar la característica del pis de José Maria Quadrado i la vaig posar dins l'índex. L'índex de la llei estatal, bé, Sr. Conseller, segur que vostè ha trastejat dins l'índex, ho don per fet, Sr. Mateo, vaja, no tenc cap dubte que vostè ho ha vist, bé, li dic jo que posa les mateixes característiques d'aquell pis que era a l'Idealista i li surt un ventall de preus, d'acord? Aquell mateix pis tenia un ventall que anava entre demanar un mínim de 465 euros i un màxim de 630, parl d'aquell mateix pis que l'Idealista tres mesos abans havia intentat 1.300 i estava a 1.100.

Quina és la conclusió, Sr. Conseller? La conclusió és que, fins i tot, agafant la banda grossa del ventall de preus, la banda més elevada, donam per fet que està moblat, que es troba en bones condicions, perquè d'açò van els mínims i els màxims, en el cas d'agafar la banda més elevada del ventall, estam a un preu de la meitat respecte del que diu l'Idealista. I l'Idealista no deixa de ser una plataforma immobiliària com totes aquelles amb les que vostè contínuament es reuneix, vostè només es reuneix, o sobretot es reuneix, amb promotors immobiliaris. Ha delegat, ha externalitzat les funcions de l'IBAVI als API, és a dir, vostè no ha tingut cap tipus de pudor, d'impudícia que tothom sàpiga amb qui confia vostè, vostè confia amb els API, vostè confia amb els promotors immobiliaris; bé, idò l'Idealista és un de tants, simplement *on line*, no hi ha gaire diferència més, d'acord? Com més elevada es troba la renda que es pretén cobrar, el preu dels lloguers, doncs més guanyen, més guanyen perquè les comissions són a percentatges, els preus..., bé, funciona així, vostè ho sap.

Per tant, si vostès neguen la possibilitat d'aplicar la llei estatal d'habitatge i que, a més a més, quan acaben els contractes, es pugui renovar en funció dels preus que indica la Llei de l'habitatge, vostès són els responsables de molt de mal que es causa a les famílies.

I jo li diré què passa amb les famílies, que quan s'acaba el lloguer, el termini, quan s'exhaureix el termini contractual, el que succeeix és que es demana el doble i no el poden pagar. I li diré, que segur que vostè ho sap, Sr. Conseller, que açò es diu "desnonaments invisibles". Doncs, de "desnonaments invisibles", que són aquells que no passen pels jutjats, perquè

directament expulsen la gent que no pot pagar el doble, cosa que no succeiria si vostès permetessin declarar zona tensionada Balears, la gent se'n va al carrer, i se'n va al carrer i no troba res, bé, sí que troba, troba pisos que també valen el doble del que pagaven amb el contracte anterior.

I miri, vostè, Sr. Conseller, bé, en realitat hauria de parlar la Sra. Garrido, però estam tan d'acord que, és clar, me surt fàcil confrontar, vostè, com a jurista i, a més, especialitzat en temes mercantils, si no vaig equivocada, és ver que vostè no qüestiona la Llei Azcárate, que és de l'any de la picor, i que prohibeix cobrar interessos abusius i lleonins? És ver que no? Doncs és el mateix. Me pot explicar per què...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

... vostè segur que explica la Llei Azcárate a la universitat i es nega a aplicar aquí la contenció de preus dels lloguers?

Sr. Conseller, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I, en primer lloc, li don el bon profit al Sr. Sgreras, que es veu que avui no ha berenat, però bé, escolti, tota la simpatia i tota la comprensió amb solidaritat.

(*Remor de veus*)

Passem al tema que ens ocupa, és a dir, i, de fet, el tema que ens ocupa és la limitació dels preus dels lloguers. El primer que potser que la ciutadania es preguntí és: i per què hem de limitar, per què s'ha de dur a terme aquesta limitació dels preus dels lloguers? I la resposta que més o menys ha planat a les intervencions que m'han precedit, és perquè en alguns moments de la història es produeix una tensió entre l'economia de mercat i una determinada problemàtica social; l'economia de mercat, ens agradi o no, és un dels fonaments de l'organització social, però de vegades es produeixen problemàtiques socials que tenen a veure també amb drets que formen part de la composició, la conformació de les nostres societats.

I en aquest cas es produeix aquesta problemàtica, és a dir, en aquests moments tenim una tensió entre l'habitatge, com a valor de mercat, i l'habitatge, com a element indispensable per garantir diversos drets fonamentals; a banda de ser un principi rector de la política social i econòmica, sense habitatge hi ha alguns drets fonamentals que és impossible accomplir, com el dret a la dignitat, com el dret a la intimitat; és a dir, se'ns diu: és que el dret a l'habitatge no figura dins dels drets que gaudeixen de la màxima protecció. Sí, però és que és una

condició *sine qua non* per obtenir alguns d'aquests drets que sí que són dignes de la màxima protecció.

Disculpin, Sr. President i Vicepresident, els hauré de demanar, per a no fer-me perdre el fil, no sé si puc dir que tinguin la conversa fora perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, perdó.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Llavors, aquesta tensió és la que fa, la que ens porta a dir que s'ha d'administrar, aquesta tensió s'ha d'administrar, és que això que sembla una cosa tan extraordinària es produeix ara mateix -em sembla que la Sra. Gómez ha posat l'exemple-, és a dir, quan la Llei d'arrendaments urbans distingeix l'arrendament d'habitatge de l'arrendament diferent d'habitatge és perquè administra aquesta tensió, perquè, com vostès saben, els arrendaments per a ús diferent d'habitatge no tenen una durada determinada, es poden establir per a quinze dies, per a un any, per a dos anys i, amb un preavís d'un mes, es poden extingir. En canvi, quan és d'habitatge no, s'exigeix una durada mínima i, per tant, es dona una garantia al llogater que podrà ser allà de vegades tres anys, de vegades cinc anys, es va canviant en funció d'una determinada problemàtica social que aconsella administrar aquesta tensió d'una manera o d'una altra.

Per tant, el que proposam aquí és simplement administrar aquesta tensió i adaptar-la a la problemàtica actual. I la problemàtica actual -és que clar, no cal ni que els ho digui quina és la problemàtica actual, alguns dels portaveus que m'han precedit ho han dit-, però és d'una absència absoluta d'habitatge que fa que moltes famílies, doncs, no tinguin on posar-se, no tinguin on posar-se.

Per cert, vull dir que fins a l'any 1985 -fins l'any 1985- a Espanya encara hi havia un règim de limitació dels preus dels lloguers, quan es parla del Decret Llei Boyer que va modificar la Llei d'arrendaments urbans de l'any 1964, que encara protegia les rendes antigues. Què vull dir amb això? Que no parlem de cap cosa extraterrestre, parlem d'una cosa que ja havia existit al nostre ordenament jurídic, que a un moment donat es va considerar que era oportú liberalitzar, òbviament amb moltes opinions en contra i, per tant, aquí el que demanam és que es faci un cop de volta més a aquesta tensió per protegir aquest dret fonamental.

I a través d'un mecanisme, que és el que estableix la llei estatal, que bàsicament té dos elements clau: el tema de les zones tensionades com a requisit essencial per poder aplicar el segon element, que és la limitació de preus. És una limitació de preus que no és confiscadora, és a dir, el que es diu és: a aquest bé li posem una limitació de preu, administrarem aquesta tensió entre l'economia de mercat i la problemàtica social per garantir que, sense limitar de forma absoluta el dret que el propietari té d'obtenir un rendiment del seu bé, garanteixi un bé col·lectiu superior que potser aquest dret a l'habitatge.

Abans de continuar, permeti'm que faci una mica d'història, perquè aquest tema en aquest parlament ja l'hem discutit i,

concretament, crec que... -me'n record que això va portar a un debat que vam tenir la Sra. Gómez i jo, molt aïrat durant la campanya electoral-, la primera vegada que es va votar a aquest parlament sobre la limitació de preus d'habitatge, que va ser una moció que va presentar MÉS per Menorca a l'any 2022, on també allà proposàvem el tema que s'estudiés la limitació de venda als estrangers, el tema que avui li plantejava a la presidenta o que parlarem a continuació. Però hi havia un primer punt a aquesta proposició no de llei en què demanàvem que el Parlament de les Illes Balears constatés la necessitat d'establir un règim de regulació i limitació dels preus dels lloguers. El punt número 1.

Simplement vull recordar, perquè la història és útil per a aquestes coses, que aquest punt només va rebre a favor 2 vots, els de MÉS per Menorca. El PSOE, MÉS per Mallorca i Unides Podem s'hi van abstenir, suposo que en aquell moment tenien els seus motius per fer-ho. La dreta va votar-hi en contra. Però vull dir que la primera vegada que es va debatre aquest tema..., ho dic també perquè això ens posa de relleu que és una problemàtica que ha crescut i també les visions sobre com atacar aquest problema han canviat.

Nosaltres, MÉS per Menorca, quan va presentar aquesta moció, ho va fer inspirat evidentment en la llei de l'any 2020 que s'havia aprovat a Catalunya i que va ser precursora en tot l'Estat en la limitació dels preus dels lloguers. La història ja la sabem, s'ha explicat, es va declarar inconstitucional perquè hi havia una part que afectava els arrendaments urbans, i això és competència estatal; després, afortunadament, va venir la Llei 12/2023, del dret a l'habitatge, estatal, a l'empara de la qual, la Generalitat de Catalunya ha fet un decret per limitar els preus dels lloguers. En això hem de reconèixer, com passa amb tantes altres coses, que Catalunya marca la pauta i marca una ambició quant a donar resposta a aquestes necessitats i des d'una visió molt més progressista i molt més oberta.

La Llei estatal 12/2023, com deia abans, que es basa en aquests mecanismes de zones tensionades amb limitació de preus, només és aplicable als grans tenidors. I aquest és l'element clau, és a dir, l'argument que sempre utilitza la dreta en contra d'aquestes polítiques, que, com dic, són manifestacions d'altres polítiques d'intervenció pública que es produeixen a molts àmbits, que sempre diuen: home, és que el petit propietari...; no, és que precisament aquesta llei no va de petits propietaris, va de grans tenidors, que normalment són empreses que com a mínim tenen 10 habitatges, encara que sigui un particular, en què, precisament, no es posa en risc el seu dret a l'habitatge, com sí que s'hi posa als qui no són propietaris i es veuen obligats a llogar.

Podria entendre la seva oposició si aquesta llei afectés tothom, no puc entendre la seva oposició quan només afecta els grans tenidors, o sí que ho puc entendre, ho puc entendre si és que vostès, més que preocupar-se pel dret a l'habitatge i pels drets fonamentals dels ciutadans de les Illes Balears, es preocupen sobretot dels problemes del lobby rendista, que és l'únic que justifica que vostès s'oposin a una llei que només afecta els grans tenidors.

S'han posat alguns casos ja, em sembla que era el Sr. Rosa que parlava de la regulació dels preus de l'energia, la Sra.

Gómez, que parlava de la Llei Azcárate, l'Estat intervé moltíssim en el preu de moltes coses, també intervé al preu del diner, fixa el tipus d'interès, la qual cosa afecta...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -acab tot d'una, Sr. President-, afecta moltíssimes decisions econòmiques que prenen els ciutadans en funció del tipus d'interès compren lletres -si tenen doblers- compren lletres del tresor o els posen a un fons d'inversió; és a dir, l'Estat pren moltes decisions, l'administració pren moltes decisions que afecten el comportament econòmic dels ciutadans.

Per tant, aquí creiem que també cal fer aquesta intervenció, així com l'Estat intervé per fixar el preu del diner, així com intervé per fixar el preu de l'energia, creiem que té molt de sentit, encara més, si regula tots aquests elements encara més ha de regular el preu d'un bé tan essencial, tan bàsic per a la vida humana, com és el dret a l'habitatge.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells.

(Alguns aplaudiments)

Pasamos al turno en contra. Por el Grupo VOX, Sr. Rodríguez tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Dicen que el hombre es el único animal que tropieza dos veces en la misma piedra, y podríamos añadir que si el hombre es de izquierdas tropieza hasta cien veces en la misma piedra y aun así y todo no se da cuenta de dónde está la piedra.

La Sra. Garrido se anticipaba a nuestra respuesta diciendo: y nos dirán que estas políticas son fracasadas; es que se lo tengo que decir, estas políticas son fracasadas: han fracasado en Alemania, en Berlín, donde se intentó desarrollar esta historia del precio limitado del alquiler, el fracaso relativo, se consiguió que bajaran los precios del alquiler, un 5%, sin embargo llevó aparejado una contracción de la cantidad de viviendas en el mercado, que hacía más difícil el acceso a la vivienda, y todo ello, además, resultó en un aumento del precio de la vivienda de las poblaciones de alrededor, como Potsdam donde creció de manera exponencial, según estudios de la Universidad de Economía de Viena.

En París, tres cuartos de lo mismo: otro intento que, al final, además, fue tumbado por los tribunales por considerarse ilegal, donde la oferta se contrajo hasta un 15% y donde 1 de cada 3 pisos se escapaban de esta red de precio limitado.

Tenemos el caso de Suecia, un país con larga historia de limitación de alquileres, un país donde la lista de espera para personas de acceso a la vivienda en alquiler es de 500.000, 500.000 personas en un país que tiene 10,5 millones de habitantes y donde la espera para alcanzar el poder entrar en un piso de alquiler se extiende hasta cinco años.

Recetas fabulosas las que ustedes traen a este Parlamento, cada día mejores.

El caso de Holanda, que es el último y más reciente, donde mayor protección de viviendas de alquiler controlado hay de toda Europa, un 96%, ¿qué ha pasado? Han desaparecido las viviendas de alquiler del mercado porque los propietarios, las personas que tenían viviendas en alquiler han decidido venderlas; lo cual ¿qué ha hecho? Que se incremente el precio del mercado.

Yo, sinceramente, usted decía, el caso de Barcelona, que no nos podemos fiar de lo que dice Idealista, que de lo que nos hemos de fiar es de lo que nos dicen los organismos de la Generalitat, yo haría más caso de lo que dice el TBO y los inventos del doctor Franz de Copenhagen que lo que dice cualquier estadística de la Generalitat. Pero, pero, tenemos que, según los estudios serios realizados, ha habido una contención del 5% del precio, pero una reducción del 10% de la oferta y, además, también se ha incrementado el precio de todo el cinturón de Barcelona -y esto lo dice la Universitat Pompeu Fabra, no lo digo yo, la Universitat Pompeu Fabra.

A ver, yo entiendo que a ustedes a veces les es complicado entenderlo, pero, miren, desde los dictad de control de precios del emperador Diocleciano durante el Imperio Romano, hasta los intentos de control de salarios y precios de Nixon, todos los gobiernos lo han intentado, y todos han fracasado, es una fórmula que no funciona, que se ha demostrado históricamente que no funciona. Yo es que... es algo tan evidente que me cuesta tener que subir a esta tribuna para intentar explicárselo.

A ver, ustedes siempre hablan de la importancia del uso social de la vivienda, que es un bien que tiene que tener un empleo social, y siempre suben a esta tribuna a llenarse la boca de los derechos humanos, que nosotros, por lo visto, no somos nada favorables a los derechos humanos, a ver: el artículo número 2 de la Declaración de los Derechos de los Hombres y del Ciudadano, que se hizo durante la Revolución Francesa, dice, literalmente: "La finalidad de toda asociación política es la conservación de los derechos naturales imprescindibles del hombre, y esos derechos son la libertad, la propiedad, la seguridad y la resistencia a la presión". Es decir, todas sus organizaciones políticas no cumplen esta Declaración de los Derechos de los Hombres y del Ciudadano porque van constantemente en contra de la propiedad.

Pero es que el punto 17 de esta misma declaración, dice: "Siendo inviolable y sagrado -inviolable y sagrado- el derecho de propiedad, nadie podrá ser privado de él -nadie podrá ser privado de él-, excepto cuando la necesidad pública, legalmente...

(Remor de veus)

..., legalmente comprobada, lo exige, y a cambio de una indemnización previa y justa". ¿Ustedes cómo piensan indemnizar a todos los propietarios que van a perder la posibilidad de sacar sus viviendas a un mercado que quieren ustedes regular?

(Remor de veus)

Yo entiendo, yo entiendo que a ustedes, por ejemplo, les gusta, como bien ha dicho el Sr. Castells, lo que decía la Ley de arrendamientos urbanos, que decía: "El movimiento liberalizador de la propiedad urbana ha de atemperarse, no solo al ritmo determinado por las circunstancias económicas del país, sino también a las exigencias ineludibles de la justicia social." Es que ustedes, cada vez que vienen a esta tribuna, es para defender las leyes de Franco, y todavía no se han dado cuenta, porque ustedes, no sé, a nosotros a veces nos acusan de no sé qué, pero es que aquí no hay más franquistas que la izquierda. Porque, claro, a ustedes les debe encantar, por ejemplo, el Plan de urgencia social se parece mucho al Plan este de emergencia habitacional, Plan de urgencia social que, entre los años 61 y 75, permitió la construcción de 4 millones de viviendas de protección oficial.

A ustedes les debe encantar la ley que estableció las viviendas de renta limitada del año 1954. Es que, en el fondo, muchas de estas leyes, o el sustrato de estas leyes o lo que contienen estas leyes, es lo que vienen a proponer ustedes en sus decretos de emergencia habitacional y de limitación de rentas, es lo que dicen, es lo que dicen.

Entonces, sinceramente, no me extraña que quieran ustedes celebrar los 50 años de la muerte del caudillo, porque es que lo echan mucho de menos, intentan desarrollar sus leyes, es lo que hacen. Se deben haber arrepentido muchísimo de que la Ley Boyer del año 1985 derogara estas leyes que establecían limitaciones a los precios del alquiler, que hacía que los contratos fueran de duración ilimitada, etc. Pero fueron ustedes que derogaron estas leyes, ¿qué pasa que ahora las quieren recuperar?

Ustedes, además, quieren influir en todo, quieren influir en el modelo de familia y de sociedad, por el tipo de viviendas que ustedes pretenden o quieren construir, ustedes quieren de cada vez viviendas más pequeñas que impidan el crecimiento de las familias, que limiten la posibilidad de que las familias tengan hijos, si puede ser un dormitorio, máximo dos, no vaya a ser que crezcamos.

En la última década, en este país, se han construido menos de 100.000 viviendas al año, cuando antes, en la época esa tan nefasta de la burbuja, era de 500.000. En el año 2022 nos pusimos en el último puesto de la Unión Europea en viviendas iniciadas por cada 100.000 habitantes. Ustedes no pueden entender, además, que el sistema de acceso a la vivienda que quieren los españoles, que hemos tenido siempre, que es nuestro sistema tradicional, es el de ser propietarios, casi el 80% de los españoles eran propietarios de su vivienda. Y la única manera de que lo sean es liberalizar suelo, eliminar normas y trabas urbanísticas y construir más. Pero es que no hay más, es que no entiendo que realmente algo tan simple se les tenga que explicar. ¿Hay un problema de vivienda?

Necesitamos más vivienda. ¡Ah, no, nosotros tenemos la solución maravillosa, eh, el soviet supremo ha decidido que a partir de ahora vamos a solucionar el problema de la vivienda no actuando como poderes públicos, no regulando, no construyendo vivienda pública, no dando exenciones fiscales en lugar de limitaciones de precio de alquiler, nom, lo vamos a hacer metiendo mano, como siempre, en el bolsillo de los ciudadanos y diciendo a los propietarios legítimos de las viviendas a qué precio tienen o no tienen que alquilar sus casas! Porque, claro, como una colla de incompetentes, la única manera que tenemos de solucionar los problemas que nosotros creamos es echar mano a la iniciativa y a la propiedad privada, porque son ustedes incapaces de hacer otra cosa.

Pues, al final, lo que tienen que hacer es reconocer su incapacidad -su incapacidad- para solucionar el problema, si no es echando mano a las propiedades y al bolsillo de los demás. Porque, en definitiva, de esto se trata estos inventos fantásticos que ustedes tan... Ahora vamos a limitar el precio de la vivienda, políticas fracasadas una y otra vez en todas partes del mundo, ya no solo en Europa y Nueva York, siempre que se ha probado, fracasa, fracasa una y otra vez...

(Remor de veus)

... Pero ya les digo: si ustedes realmente lo que quieren es volver a las políticas de construcción de vivienda o de limitación de alquileres del franquismo, pues declárenlo ciertamente, estoy seguro de que en la Falange estarán encantados de que vayan todos ustedes a afiliarse, pero háganlo, háganlo abiertamente, porque es lo que ustedes defienden: las políticas que se desarrollaron en el régimen anterior, el poner a todo el mundo al servicio del Estado y de las necesidades del Estado, y de lo que ustedes quieren hacer con los derechos y libertades de todos los demás.

¿Por qué le tenemos que decir a un propietario -y me da igual que sea gran tenedor, medio tenedor, que solo tenga un piso o que sea mediopensionista-, quiénes son ustedes para decirles a la gente lo que tienen que hacer con su propiedad? ¿Quién les ha investido de ese poder divino? Porque es que cada vez son ustedes más del antiguo régimen, ¿eh?, son ustedes caudillos del tema por la gracia de Dios, que les enviste de una especie de aura divina, porque ustedes son los que van a interpretar cómo tienen los ciudadanos que comportarse, lo que tienen que comer, lo que tienen que hacer con su propiedad... Es en el fondo lo que les gusta: decirnos cómo tenemos que vivir nuestra vida. No, no, si es que si pudieran, vamos, se meterían en nuestra cama con nosotros...

(Remor de veus)

Sinceramente, les digo: políticas fracasadas que no llevan a ningún sitio, que lo único que demuestran es que han sido ustedes incompetentes durante ocho años en esta comunidad para solventar el problema de la vivienda.

Ahora no intenten esconder sus miserias echando mano a las propiedades de los demás.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sr. Sagreras, tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Bon dia, diputades i diputats, gràcies, president. Avui he sentit com ja li han dit des de l'esquerra "ocupa", és ver que el més guapo que li han dit els darrers mesos des de l'esquerra és "antidemocràtic", i no seré jo qui el defensaré, però...

(Remor de veus i algunes rialles)

... que avui es pugui debatre aquí una proposició de llei de l'esquerra, de l'oposició, de la minoria és un símptoma de normalitat democràtica. No es pot dir el mateix al Congrés dels Diputats...

(Algunes aplaudiments)

... on la presidenta Armengol té més de 30 lleis bloquejades, aprovades al Senat, que són fruit de la voluntat popular, algunes de les quals molt importants, com per exemple la llei antiocupes. I jo avui, des de la tribuna del Parlament de les Illes Balears, vull aprofitar per exigir a la presidenta aforada del Congrés dels Diputats que desbloquegi, que es tramiti la llei antiocupes del Partit Popular, perquè ja està bé que el Partit Socialista defensi els ocupes,...

(Remor de veus)

... ja està bé de tractar els ocupes com a víctimes, ja està bé que als propietaris se'ls tracti com a delinqüents, ja està bé que als propietaris el Partit Socialista els tracti com a delinqüents i és ben hora que es desbloquegi aquesta llei per part de la Sra. Armengol perquè es puguin treure a fora els ocupes amb un judici ràpid i amb menys de 24 hores.

(Algunes aplaudiments)

I sobre la llei que avui debatem aquí, fer un resum és molt fàcil i jo crec que els ho haurem de contar de manera que tothom ho pugui entendre, fins i tot vostès, senyors de l'esquerra. Les Illes Balears són una comunitat de petits propietaris que tenen el risc de no cobrar, que tenen risc de destrossa i, amb aquesta realitat, que és ben vera, hi ha més de 100.000 habitatges tancats a les Illes Balears. S'imaginin vostès si, a sobre, els limitam el preu que poden cobrar per a ells, quants d'habitatges més passaran a estar tancats a les Illes Balears?

És que vostès volen apagar els incendis amb benzina! És que les seves solucions a qui acabaran perjudicant és als inquilins i a aquella gent que vol accedir a l'habitatge. Avui, senyors diputats i senyores diputades, els piròmans ens volen fer creure que són bombers, i ho hem vist també durant aquest cap de setmana al congrés del Partit Socialista, o abans amb la

Sra. Mercedes Garrido, jo, és que vaig sentir vergonya aliena quan vaig escoltar la Sra. Armengol dir que parlava en relació amb l'habitatge en nom dels joves i en nom dels inquilins, i vaig sentir vergonya aliena en escoltar la Sra. Armengol que no es resignava que els ciutadans de les Illes Balears haguessin de viure dins barracons o dins autorcaravanes, quan fa només dos anys l'esquerra liderada per la Sra. Armengol, i avui ho recordam, enviava els ciutadans a viure dins contenidors marítims...

(Algunes aplaudiments)

..., i s'autoerigeix en defensora dels joves i dels inquilins, quan els vuit anys de govern del Partit Socialista, presidit per la Sra. Armengol, la comunitat autònoma de les Illes Balears va ser la comunitat autònoma d'Espanya on més va pujar el preu del lloguer, un 60%, i on més va pujar el preu de compra d'habitatge,...

(Remor de veus)

... un 90%, i s'atreveixen a pujar aquí, al faristol, la Sra. Garrido, quan en vuit anys del seu govern es varen produir situacions insòlites a les Illes Balears que abans no passaven, com gent...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... que només pugui viure dins una habitació o famílies que hagin de compartir el mateix pis.

Durant els vuit anys del Partit Socialista no només eren els joves els que no podien accedir a l'habitatge, es va perjudicar... era fins i tot impossible per a les classes mitjanes, ja no en parlem dels més vulnerables.

A mi em crida molt l'atenció que aquestes defenses i aquestes polítiques les hagin pogudes defensar durant aquest congrés i sense estar empegueïts de res aquí. I avui, és que durant vuit anys l'única proposta que varen fer va ser prometre 1.800 habitatges de protecció oficial, però després només varen entregar 300 claus, vénen a proposar declarar zones tensionades per dir-nos als mallorquins, als eivissencs, als menorquins i als formenterencs a quin preu pot llogar cadascú ca seva. És una mesura que no és que sigui intervencionista, és que és una mesura que és directament comunista, i ja els ho ha explicat el portaveu de VOX, el Sr. Sergio Rodríguez, és una mesura que no ha funcionat a cap ciutat del món on s'ha aplicat, ni a París ni a Berlín, tampoc a San Francisco.

I vostès posen d'exemple, i jo entenc que vostès sentin una certa nostàlgia i se sentin més catalans que illencs i que volguessin que Barcelona fos la seva comunitat,...

(Remor de veus)

... però posen d'exemple la limitació de preus a Catalunya, i si fos ver que els preus han baixat un 4%, cosa que no és vera, ho deuen haver llegit al CIS de Tezanos, el que és una realitat és que ha baixat l'oferta en 40.000 habitatges. Per tant, limitant el preu del lloguer es demostra que es fa el negoci de Madò Coloma, el que es guanya per un lloc es perd per l'altre costat.

I al cap i a la fi, jo el que he d'entendre...

(Remor de veus)

... jo, el que he d'entendre és que, en voler aprovar aquestes mesures al Parlament de les Illes Balears en realitat el que vol l'esquerra és que el Partit Popular fracassi en matèria d'habitatge igual que varen fracassar ells durant els darrers vuit anys.

(Algunes aplaudiments)

I com que amb les seves mesures ja s'ha demostrat que varen fracassar i és el que jo els deia abans: si sense limitar els preus i davant el risc que no et paguin, davant el risc que et destrossin la casa, davant el risc que passin les dues coses a la vegada, que no et paguin i que et destrossin la casa i, a sobre, que no se'ns vagin, hi ha més de 100.000 habitatges tancats a les Illes Balears. I nosaltres canviem el paradigma i ho fem a l'inrevés que ells: en lloc d'obligar i dir als illencs a quin preu poden llogar ca seva, el que fem és el programa Lloguer Segur, ens aliam amb els propietaris...

(Remor de veus)

... per donar-los seguretat davant les destrosses, per donar-los seguretat, per incentivar que puguin obrir ca seva. I amb aquesta mesura el màxim beneficiat és el que aspira a tenir una casa.

Per tant, la diferència... a Catalunya de 40.000 habitatges que han fugit del mercat i només en un mes del programa Lloguer Segur ja s'han activat més de 400 habitatges. Per tant, Sr. José Luis Mateo, conseller d'Habitatge, jo li vull donar la nostra enhorabona.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

I després intenten embullar amb el concepte de gran tenidor i diuen que això només afectarà els bancs i els fons voltor, però llavors la mateixa llei que primer parlava que és un gran tenidor el que té 10 immobles, la mateixa llei comença a obrir-se que és un gran tenidor el que té 5 immobles, maldament no siguin al cent per cent de la seva propietat; i els de Podemos exigeixen que sigui un gran tenidor a les Illes Balears el que tenguí només 2 immobles i tracten de multimilionaris els que tenen alguna cosa. I jo els ho vull dir: els que tenen alguna cosa a les Illes Balears és perquè ho han suat, s'han esforçat, han renunciat a moltes coses i fins i tot paguen hipoteca.

I jo demanaria un respecte, senyors de l'esquerra, per als propietaris, perquè mentre el govern d'esquerra de la Sra. Armengol durant els darrers vuit anys no feia res, qui substituïa la funció social i posava a disposició habitatge quan el Govern no ho feia, eren aquests propietaris illencs amb el seu esforç i amb les seves propietats. Aposta serà des de sempre a aquests a qui defensarem perquè en defensar el dret a la propietat privada defensam el dret a l'accés a l'habitatge. Perquè ja està bé de demagògia! i perquè en defensar els propietaris el que fem és que hi pugui haver més habitatges a disposició i, per tant, defensam aquells que necessiten habitatge.

I jo crec que no sou creïbles, és ver que ja hem dit moltes vegades que la vostra proposta no dona per a molt més i, per tant, vull aprofitar avui per posar en valor les mesures que des del primer dia, durant un any i mig, ha pres i posat en marxa el Govern de Marga Prohens. Tan sols, tant solar, vàreu deixar en matèria d'habitatge, el que vàreu deixar és un solar, que ho hem dit des del primer dia, no abasta un any, ni dos, ni tres per revertir la situació...

(Remor de veus)

... i no abasta una mesura, no abasten dues mesures i no abasten tres mesures. Per això, a posta des del primer dia nosaltres empram el BOIB per fer polítiques d'habitatge...

(Remor de veus)

..., n'hi havia un altra que es vestia de picapedrera, es posava un peto, es posava un casc i es feia set fotos d'inauguració al mateix solar.

(Algunes aplaudiments)

I saben què? Ja comença a haver-hi resultats, a aquest congrés, que va anar tan bé del pessimisme i de la desil·lusió del Partit Socialista hi va anar el Sr. Virgilio Moreno, el batle d'Inca, el municipi més gros del Partit Socialista, i els va dir que les mesures d'habitatge de Marga Prohens començaven a ser un èxit.

(Algunes aplaudiments)

I també els ho ha dit el Col·legi Oficial d'Arquitectes durant la setmana passada, a les Illes Balears, d'ençà que governa Marga Prohens, ja no només es fan habitatges i xalets de luxe amb piscina -i després ens parlarà d'especulació i de destrucció del territori la Sra. Garrido-, ara ja es comencen a visar amb les nostres mesures projectes d'habitatges plurifamiliars i ja es comença a visar amb les nostres mesures projectes d'habitatge assequible i ara ja comença a haver-hi, però, de bon de veres, un canvi de tendència de preus. Per això vull celebrar totes les nostres mesures, per això vull celebrar les mesures del Partit Popular.

I ara que al pròxim debat de la pròxima llei s'introdueix i es comença a introduir el criteri de residència, també vull posar en valor la diferència: el Partit Socialista i l'esquerra, quan ja varen estar perduts, quan ja se'n varen adonar que havien fracassat en matèria d'habitatge, varen tenir l'ocurrència de dir que s'havia de prohibir vendre els habitatges als alemanys. Cosa que saben que és totalment impossible perquè formen part de la Unió Europea, cosa que el Partit Socialista votava a favor al Parlament de les Illes Balears i llavors els diputats de Balears a Madrid, començant per la Sra. Armengol, votaven en contra, cosa que predicaven el que no creien, perquè llavors el Sr. Jaume Alzamora, de MÉS per Mallorca, venia el xalet als estrangers, el Partit Socialista venia la seu d'Alaró als estrangers, i cosa que en realitat a qui limitava era al mallorquí a poder vendre la seva propietat pel màxim preu al qual pogués accedir.

Per tant, nosaltres canviem el paradigma també i aquí el criteri de residència és exigir que els qui puguin optar als habitatges que promou el Govern via habitatge de protecció oficial, habitatge de preu limitat, programa de Lloguer Segur, sigui gent de les Illes Balears, que l'habitatge que es fa aquí, gràcies a les mesures que promou el Govern, siguin per a gent d'aquí i que acreditin que estan empadronats i que fa estona que viuen a les Illes Balears.

(Algunes aplaudiments)

I la resta de mesures, des del primer dia, jo ho he dit, el BOIB, no ens varem torbar ni deu dies a eliminar l'impost de transmissions patrimonials per a joves de menys de 30 anys, que per a habitatges de menys de 276.000 s'estalvien 11.000 euros; eliminar l'impost de transmissions patrimonials per a joves de menys de 36 anys, que a la compra de primer habitatge de menys de 276.000 euros s'estalvien 6.000 euros; varem continuar amb el Decret d'emergència d'habitatge sense destruir territori, que és del que acusa sempre l'esquerra, créixer en alçada a les grans ciutats, poder dividir les cases dels pobles que eren grosses, transformar locals comercials en habitatges, els canvis d'usos, els aprofitaments dels edificis inacabats, i amb això ja s'activen 1.700 habitatges.

El programa Construir per Llogar, on ja s'activen 2.400 habitatges; la Llei de simplificació, perquè qui té coratge i posa en marxa un projecte de vida i demana una llicència no s'hagi de torbar quatre o cinc anys, que és que es torbava l'esquerra, i poder torbar-se tres mesos.

El programa de Lloguer Segur, que ja activa 419 habitatges o el Decret d'habitatge de Palma, que activarà -i per això és necessari que tots els grups parlamentaris siguem valents- al municipi de Palma 20.000 habitatges: 10.000 habitatges per a persones joves, per a persones necessitades, són 10.000 habitatges que haguessin torbat deu anys, que formen part d'urbans no transformats, que formen part d'urbanitzables i que aconseguiran que, juntament amb el pla de xoc anterior, només en un any i mig Marga Prohens hagi activat a les Illes Balears 25.000 habitatges.

I jo ho he dit moltes vegades, comprenc que les comparacions són odioses i entenc perfectament que fins i tot en el congrés, a la búlgara, en què es renova la secretària general del Partit Socialista, la Sra. Armengol, aparegui desgastada, aparegui enfadada, perquè només en matèria d'habitatge, que és el principal problema que tenen els ciutadans de les Illes Balears, la Sra. Armengol va aconseguir en vuit anys que es lliuressin 300 claus...

(Remor de veus)

... Marga Prohens, només en un any i mig ha aconseguit que s'activin 25.000 habitatges.

(Algunes rialles i remor de veus)

Les comparacions són odioses i a posta nosaltres seguirem amb les nostres propostes, seguirem amb les nostres solucions, no hi haurà Consell de Govern sense propostes d'habitatge,

votarem en contra d'aquesta mesura intervencionista comunista...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... i seguirem caminant.

Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Vamos a pasar al turno de réplica. Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sagreras, fa una estona li he dit que semblava vostè un anunci de Prosegur, ara semblava un anunci d'"Activia Viviendas".

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Sr. Sagreras, escolti, m'atrevesc a pujar aquí perquè aquí traslladam la veu de la classe mitjana i treballadora d'aquest país a qui vostès han abandonat des del primer dia...

(Algunes aplaudiments)

... i m'atrevesc a pujar aquí per plantar cara a aquest govern, perquè el que fa aquest govern amb el BOIB no és tot el que vostè ha contat, el que fa aquest govern amb el BOIB és traslladar els interessos de tres promotors immobiliaris directament al BOIB...

(Algunes aplaudiments)

..., això és el que fa aquest govern. Per tant, m'atrevesc, i m'atreviré, per molt que a vostè li pesi.

I ha sortit a fer una intervenció que semblava un publireportatge, d'aquests que ara es paguen a tots els diaris perquè es veu que no li fan els articles favorables i se'ls fan vostès mateixos i se'ls paguen, semblava un publireportatge. I no té cap argument més que sortir i tornar a parlar una altra vegada de si l'esquerra volia dur la gent a viure a contenidors. Escoltin, la dreta -la dreta- ha dut els ciutadans de Balears a viure a tendes de campanya, això és el que ha fet la dreta...

(Algunes aplaudiments)

..., a viure a tendes de campanya. Ja està bé!

I parla de grans tenidors, i vostè em feia senyes i em deia: jo en tenc dos, jo en tenc dos. Si vostè té dos habitatges i els té llogats, vostè és un petit propietari. A vostè no se li aplicarà la Llei d'habitatge...

(Alguns aplaudiments)

..., no se li aplicarà la limitació de preus ni la zona tensionada. I, a més, sap què li passarà a vostè, Sr. Sagreras, si és un petit propietari? Que es podrà deduir fins a un 90%, entre un 65% i un 90% de les rendes que cobri. Per tant, a aquest PP, que li agrada davallar els impostos, que li agrada fer deduccions, per què castiga al Sr. Sagreras i no es pot deduir entre un 65% i un 90% de les rendes que cobri? Per què castiga els ciutadans de Balears? Per què castiga aquests petits propietaris dels quals parlava fa un moment? Perquè no se'ls aplica la limitació de preus, per què els castiguen? Els ho he dit fa una estona, perquè vostès únicament pensen en unes persones en concret.

Cap de les mesures que ha aplicat aquest govern no ha servit per davallar, que activa aquest govern, perdó, que és el verb que li agrada emprar al Sr. Sagreras, cap de les mesures no ha servit per davallar el preu, tot el contrari, ha pujat un 30% el preu del lloguer. Per tant, activin quelcom més, perquè aquesta activació que fan no serveix absolutament de res.

Mirin, poques vegades veurem en aquest parlament una diferència tan summament clara entre les polítiques de dretes i les polítiques d'esquerres, ho veurem amb aquesta proposició de llei, ho veurem a la propera proposició de llei que debatrem d'aquí a uns moments, com uns defensen els interessos de molts i com uns altres defensen els interessos de molts pocs...

(Alguns aplaudiments)

... Aquesta és la gran diferència.

Mirin, des del Partit Socialista treballam per canviar el model d'habitatge que impera en aquest moment, volem que l'habitatge sigui un dret subjectiu, volem limitar els preus, perquè els preus del lloguer s'ha convertit en el nínxol de negoci dels fons voltors i dels fons d'inversió als quals vostès defensen, i ens envien a tots a la pobresa. El vot a favor, avui, d'aquesta proposició de llei és un vot a favor del benestar, per al benestar dels ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, és un vot a favor de les classes mitjanes i treballadores d'aquesta terra, és un vot a favor dels que menys oportunitats tenen i als que vostès han abandonat des del primer dia; mentre que el vot en contra a aquesta proposició de llei és un vot en contra dels ciutadans de Balears.

Però és un vot a favor de l'especulació immobiliària, és un vot a favor dels fons voltors i dels fons d'inversió, és un vot a favor de Génova i de Núñez Feijóo.

Diputats i diputades del PP, tots hem de triar de part de qui ens posam, vostès han triat i han de tenir les coses ben clares: no votar aquesta proposició llei no és castigar el Partit Socialista, és castigar els ciutadans de Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Quan vostè vulgui, Sr. Le Senne. El Sr. Rodríguez ha pujat aquí per posar de manifest, a banda de la seva adherència al règim, la seva ignorància, ha descobert avui que l'urbanisme reparteix deures i càrregues, i que l'urbanisme dels anys cinquanta o dels anys setanta o dels anys vuitanta, dels anys noranta, dels anys 2000, 2010, 2020, i supòs que els que vendran en el futur, tot l'urbanisme d'aquest país, de França, d'Itàlia, d'Alemanya, tot consisteix a repartir drets i deures. Almanco, el Sr. Rodríguez ha pujat aquí i ha dit qualque cosa, encara que sigui des de la ignorància, o des d'una adherència al règim franquista, perquè el Sr. Sagreras -em sap greu-, però no ha fet cap tipus d'intent de rebatre la bondat de les mesures que s'han plantejat, cap ni un, cap ni un. No ha fet cap tipus d'intent de rebatre per què és necessari trobar un punt d'equilibri entre l'interès particular i l'interès general, cap ni un.

Vostè ha dit: no poden negar-li a qualcú intentar treure el màxim rèdit per l'habitatge. I jo entenc que és legítim que vostè ho intenti i que aquesta sigui la seva filosofia i els seus principis ètics, però correspon als poders públics evitar que això passi...

(Alguns aplaudiments)

Perquè el seu interès particular, el seu interès particular i el de qualsevol altre ciutadà és rellevant, però la nostra Constitució, Sr Sagreras -i si m'escolta potser aprendrà qualque cosa-...

(Remor de veus)

..., la nostra Constitució diu que l'article 128 diu que tota la riquesa del país està subordinada a l'interès general, tota, fins i tot l'interès de tenir o de llogar un preu més alt o de vendre un preu més alt.

I jo entenc que és legítima i que vostè pot tenir l'interès, vostè o qui sigui, de treure el màxim rèdit, però això ens du a un fracàs col·lectiu, que és el fracàs que tenim com a societat: que la gent no arriba a final de mes per pagar un pis; que la gent no té intimitat perquè ha de conviure amb diverses famílies al mateix pis; que no tenim professors, metges, infermeres, no tenim personal, tampoc, de seguretat, no tenim a la Seguretat Social treballadors, no tenim tampoc treballadors a la Justícia, en lloc, perquè la gent no pot pagar un pis.

I el seu interès particular està molt bé i és respectable, però el que ens diu el nostre estat de dret és que els interessos particulars passen per darrera de l'interès general. I si d'això vostè en vol dir comunista, idò, benvingut el comunista, benvingut el comunisme!

Vostès ens diuen que això són mesures fracassades, que l'únic lloc on s'ha aplicat a l'estat han baixat un 4% els preus, que això és un fracàs! Idò, sí han baixat un 4% els preus i d'això en diuen un fracàs, com n'hem de dir d'una pujada del 30% amb les seves mesures, Sr. Sagreras?...

(Alguns aplaudiments)

... Un súper fracàs? Un súper fracàs? És que... perquè vostès han aprovat tots els decrets lleis que han volgut i no n'han fet més, supòs, perquè no han tengut més temps, però si miram les polítiques que han fet: licitacions d'obres noves de l'IBAVI, cap ni una. Mentida, una, una obra a un camp de futbol, això sí, perquè la intervenció pública a rehabilitar un camp de futbol aquí sí que és rellevant. Ah, i el Convent de Campos.

Convenis signats nous de l'IBAVI, nous, eh, bé, no convertir en conveni el que abans era un protocol? Cap ni un. Projectes nous redactats? Cap ni un.

Però no tot és l'IBAVI, hi ha d'haver més coses! Perfecte, hi estam d'acord. Habitatges de preu limitat quants se n'han lliurat? Zero. Lloguer social o Lloguer Segur, quants contractes han signat, Sr. Sagreras? Zero, cap ni un. Per tant, mesures urgents n'hauran de prendre qualcuna, a no ser que vostès estiguin més interessats en què pugi el preu perquè la situació sigui tan crítica que vostès puguin plantejar que és necessari construir o permetre la construcció a solars urbanitzables, per part d'aquells que han retingut sòl sense desenvolupar,...

(Algunes aplaudiments)

... sòl on el 50% havia de ser HPO, i ara, o sorpresa!, poden fer HPL, perquè puguin fer un 45% més de cases i un 30% més de preu, d'això és del que parlam, de què vostès volen que fracassin les polítiques d'habitatge perquè els seus amics puguin fer *pelotazos*.

I la veritat és que a mi em cau la cara de vergonya, vostè que ha parlat tant d'estar empegueït, de què vostè ni tan sols pugui pujar aquí a plantejar quin ha de ser el punt d'equilibri...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. ROSA I GASPAR:

... entre els interessos particulars i els interessos generals.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, la notícia de gener del 2025: "Balears repeteix aquest mes com la comunitat autònoma amb els preu del lloguer més elevat de tot Espanya". Aquesta és la notícia.

I, Sr. Sagreras, 25.000? Quan tenen un zero que no cap aquí dins, no hi cap el zero...

(Algunes aplaudiments)

... no hi cap el zero, no hi cap el zero, ni un sol habitatge han estat capaços de lliurar i el titular del Decret d'emergència d'habitatge.

I, bé, Sra. Garrido, ho ha explicat molt bé el que succeeix al carrer, ja ho deia David Harvey: és acumulació per despossessió, mètodes d'acumulació originària per mantenir el sistema capitalista en mercantilitzar àmbits fins aleshores exclosos del mercat, perquè hauríem d'estar d'acord que l'habitatge és per viure, no per especular. I sí, no és comunisme, però sí és marxisme, perquè David Harvey és un autor marxista que sap molt d'habitatge. I vostès no el poden refutar perquè tenen un zero que no cap aquí dins, perquè *dato mata relato* i tenen un zero així de gros!...

(Algunes aplaudiments)

... un zero, un zero! Això de 25.000 no sé com li ha cabut a la boca, Sr. Sagreras, és increïble!

Sr. Rodríguez, no ens vengui a contar romanços, sap per què va fallar a Berlín? Perquè el Tribunal Constitucional va tombar la llei per raons competencials. I el que sí està demostrat és que aquestes mesures, si no es perllonguen en el temps, en molt de temps, com sí passa a Nova York, al final tenen un efecte bumerang. I, efectivament, a Berlín va fallar perquè el Tribunal Constitucional va tombar la llei, desgraciadament, i va durar molt poc temps, per açò va tenir un efecte bumerang, i vostè ho ha callat, i quan un calla engana, perquè quan es diuen mitges veritats també s'engana, i vostè ha enganat fa una estona, d'acord?

I amb Nova York ha tornat a enganar, engana contínuament, perquè Nova York acaba de renovar la limitació de preus que, històricament, que fa moltíssims d'anys que l'ilimiten preus i, com que funciona, els han tornat renovar. Ha mentit com a mínim dues vegades -com a mínim dues vegades-, d'acord?

I, per cert, Sr. Sagreras, què deia vostè que hem de compensar la limitació de preus? Ha confós expropiar..., ha confós expropiar amb limitar preus. El preu just es paga amb expropiacions, no moderant preus. Bé, a no ser... bé, en casos..., és clar és que vostès representen tota aquella gent que fins i tot guanya quan perd, els casos... "Castor", tota aquesta gent, el "Parc Aquàtic de Menorca"..., que van darrere d'indemnitzacions, que intenten guanyar quan perden.

I qui ha parlat que volem limitar el nombre de fills? La gent no té fills perquè no pot tenir ni habitatge per viure-hi...

(Algunes aplaudiments)

..., deixin d'enganar, que a nosaltres ens és ben igual el nombre de fills que té la gent, el problema és que la gent no pot tenir fills perquè no els pot donar un habitatge. Com vol que tinguin fills si viuen dins una habitació? Sap vostè que a Can Roja han nascut, hi neixen bebès? Ho saben? Ho sap el Partit Popular, que en els barris de barraques ja neixen bebès? Açò no havia passat mai, mai, passa ara, no passava abans.

I miri, vull recordar una enquesta d'una empresa d'investigació social i de mercat que es diu 40dB i açò de "dB"

és una anècdota, però, bé, es refereix a decibels perquè se suposa que fan feina de donar veu a la ciutadania. I aquesta enquesta, el que ha demostrat o el que explica és que el 70% de la població creu que s'han de limitar el nombre d'habitatges que pugui tenir una sola persona. La majoria també pensa que s'ha d'impedir la compra especulativa d'habitatge; també pensa que s'ha de penalitzar fiscalment els propietaris que fan els lloguers abusius, i també pensen que s'han de prohibir els pisos turístics si estam en situacions d'emergència d'habitatge.

A més a més, 3 de cada 4 persones aposten per polítiques que converteixen l'habitatge en un bé més accessible, encara que açò signifiqui limitar la seva rendibilitat. Però, és clar, vostès açò no ho entenen.

La mateixa enquesta demostra que els espanyols creuen que el problema de l'ocupació és més gran del que realment és, afecta un 0,057%, però els espanyols creuen que afecta un 51,3%, un de cada dos habitatges. I sap per què passa açò? Perquè vostès tot el sant dia fan propaganda de la por -de la por- i haurem de reconèixer que els ha sortit bé.

Vostè avui, Sr. Sagreras, semblava que venia pisos, jo li he de dir que segurament seria un gran venedor de pisos perquè... tenia pinta de venedor de pisos.

Però, miri, en realitat enganen, igual que engana el Sr. Rodríguez enganen vostès amb les dades, en parlar d'ocupació, els fan el negoci a les empreses de seguretat i a algú que no són empreses, francament, que es diuen *Desokupa y compañías* que... que, bé, que no honoren les vertaderes empreses..., no en vull dir empresa.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Gómez, ¿se ha preguntado que, a lo mejor, el problema de que no quepa el cero actual es que todo el espacio lo ocupa el cero de Armengol?...

(Algunes rialles)

... A lo mejor es por eso que no cabe el cero actual.

Dice usted que el problema en Berlín fue que lo tumbó el Tribunal Constitucional. Claro, es que era ilegal, pero como a ustedes les preocupa poco la ley, porque yo entiendo que usted, que se ha declarado marxista, marxista-leninista y casi trotskista, conceptos como "el lucro cesante" no lo manejan, es decir, no solo se trata de expropiar cuando se expropia la legítima propiedad, también se expropia cuando hay un lucro cesante porque se impide al propietario obtener el beneficio que podría obtener de su propiedad.

Yo entiendo que estos conceptos, para el que ha dicho que aquí, que si esto y aquello y lo de más allá es comunismo, viva el comunismo, están ustedes a un tuit o a un gin tónico de venir aquí en chándal bolivariano, porque es que, de verdad, o sea, subir a esta tribuna a decir: bienvenido sea el comunismo; pues sí!

Yo entiendo que ustedes, en el fondo de su ser, aunque vayan por la vida de camuflaje, son profundamente marxistas, leninistas, trotskistas, comunistas, lo son, pero es que cuando se lo llamamos, oigo un rumor de fondo "uuh", no, pero es lo que son ustedes, todos ustedes, los que se lo reconocen y los que van de "abandonamos el marxismo porque no nos convenía, pero en el fondo lo seguimos siendo", es lo que son. Y las fórmulas que nos traen aquí son fórmulas marxistas, de izquierda, comunistas. Es lo que hay.

Luego nos acusan de mentir, estudie usted realmente si quiere..., se lo dice este pobre ignorante diputado, el problema de los alquileres en Nueva York y a quién ha beneficiado realmente esta limitación de los alquileres, porque creo que se va a llevar usted una sorpresa de a quién ha beneficiado realmente la limitación de alquileres de Nueva York.

A ver, el problema de la vivienda, evidentemente, es construir más vivienda, eliminar trámites burocráticos, crecer en densidad, crecer en altura, es que no hay otro, es que no hay otro, es que yo no sé cómo es tan difícil que ustedes entiendan esto.

Luego nos vienen con la monserga de siempre, los grandes tenedores, los bancos..., como si los bancos fueran tres señores fumándose un puro en una sala, en un despacho: el Banco de Santander tiene 3,5 millones de accionistas, que son los propietarios del banco; el BBVA tiene 720.000; los propietarios de los bancos somos todos los españoles que tienen acciones, muchísimos en los bancos, que son los que obtienen un legítimo dividendo de los beneficios de la propiedad de los bancos. Es que..., o sea, esta historia, yo ya..., de verdad, no sé a quién se la quieren vender. O sea..., es que es así, es la puñetera realidad. Yo..., vamos, es que..., buf, me pongo muy nervioso, lo reconozco, es que me pongo muy nervioso de tener que hablar de estas obviedades.

Han negado hasta la saciedad el fenómeno okupa y existe, y existe y preocupa, y limita mucho las viviendas que se ponen en alquiler. Ustedes no quieren ni oír hablar del fenómeno okupa, ustedes son oscurantistas hasta el infinito y más allá.

Yo recuerdo, en la pasada legislatura, una de las solicitudes que hice en comparecencia y luego, por escrito, al conseller de vivienda, simplemente le pedí, en el acceso a la vivienda pública de alquiler social ¿cuántas personas eran con DNI y cuántas con NIE? Se negó a contestar, una y repetidas veces. No pedí los datos particulares, evidentemente. Es lo único que pedí. Por eso es que nosotros defendemos el acceso a la vivienda con una prioridad nacional, por ejemplo, para solucionar el verdadero problema de la vivienda.

Pero, en definitiva, es que podemos estar dándole vueltas una y otra vez. Ustedes creen que la propiedad privada no existe, que son los poderes públicos, ese concepto que tienen

ustedes del poder público, como es el que decide cuál es el interés general, como la Sra. Garrido, que ha venido aquí a decirnos que ella era la voz de la clase media y de la clase trabajadora...

(Remor de veus)

... O sea que aquí hay 35 diputados que representan a una cantidad de millonarios, plutócratas, no sé qué jeques árabes que son los que nos votan, no como a ustedes que solo les vota la clase media y trabajadora.

En definitiva, o sea, ese simplismo es realmente absurdo. Pero, al final, recordemos a nuestros mayores, a las personas que realmente saben de qué va el tema, y me limito a leer una frase de Winston Churchill: "El socialismo es la filosofía del fracaso, el credo de la ignorancia, la prédica de la envidia y su virtud inherente es la distribución igualitaria de la miseria".

Eso es lo que ustedes representan.

Gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Sageras, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Sra. Garrido, no s'ha de ser tan hipòcrita, jo diria que en política, a més, s'hauria d'intentar ser coherent, i ara vostè és a l'oposició i diu que ve a defensar la classe mitjana i la classe treballadora, jo li voldria demanar a veure què va fer durant els vuit anys en què disposava de majoria i que formava part del Govern, perquè almenys en matèria d'habitatge la classe mitjana i la classe treballadora tots sabem a què es va haver d'atendre. Gràcies al seu govern, la comunitat autònoma de les Illes Balears va ser la comunitat autònoma d'Espanya on més varen pujar els preus dels lloguers, els preus de la compra; es va fer impossible no només per als joves i per a les persones més vulnerables accedir a l'habitatge, sinó també per a les classes mitjanes, i varen arribar a tenir ocurrencies al darrer moment, després de no haver fet res en vuit anys per a la classe mitjana, per a la classe treballadora i per a la gent que volia accedir a l'habitatge.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, li demanaria manco hipocresia.

I després, crec que és necessari també dir-ho de qualque manera aquí, perquè no estau empegueïts de res i en el debat polític introduïu certs elements que jo crec que no treuen cap en lloc. Des de MÉS s'ha parlat de *pelotazos*. Sra. Garrido, vostè ha parlat un parell de vegades de noms i llinatges, i jo la convidaria a vostè, si cap dubte de res de les mesures que posa en marxa el Govern de Marga Prohens, ja que vostès no en

varen fer, que se'n vagi corrents a la Fiscalia, que hi vagi directament, vostès que no tenen manies de res.

I vull recordar avui i vull enviar una aferrada avui al Sr. Javi Ureña, a la Sra. Mireia Ferrer, batlessa de Capdepera, o al Sr. Batle de... Joan Rotger, perquè s'han vist víctimes de denúncies falses del Partit Socialista, que ara que la ciutadania els ha donat l'esquena es dediquen no a fer política aquí dins, sinó a fer-los córrer pels jutjats, quan és gent honrada que dedica el seu temps a intentar fer les coses ben fetes per millorar la (...)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I vull cridar l'atenció, sobretot, quan els que parlen de corrupció són els amics de Pedro Sánchez, de la dona de Pedro Sánchez, del germà de Pedro Sánchez,...

(Remor de veus)

... els millors amics del Partit Socialista de les Illes Balears del Sr. Aldama, del Sr. Koldo García o del Sr. Ábalos.

I jo li vull tornar dir una cosa i és que sí que aquestes mesures tenen noms i llinatges, els noms i llinatges de les més de 25.000 famílies que es veuran afavorides de les mesures que fins ara no podien accedir a un habitatge, i que si donam temps al Govern de Marga Prohens podran accedir, més prest que tard, a un habitatge accessible.

(Alguns aplaudiments)

I han tornat embullar amb la figura del gran tenidor, en dir: no, això no afecta els petits propietaris de les Illes Balears, tornen dir el *rollo* que això només afecta els bancs i els fons voltors. Ho diu la mateixa Llei d'habitatges del Sr. Sánchez, en el preàmbul i a l'article 3.k): "la definició de gran tenidor podrà ser particularitzada a la declaració d'entorns de mercats residencials tensionats", és el que vostès fan amb aqueixa llei, podent arribar a titulars de 5 immobles. Si s'aplica aquesta llei li dic jo que per cada banc o per cada fons vortor que vostès perjudiquin, perjudicaran més d'un miler de propietaris mallorquins, menorquins, eivissencs o formenterencs els quals, si tenen propietats, és perquè les han lluitades, perquè s'han esforçat, perquè tenen hipoteques, que no són multimilionaris, que és el que vostès volen fer creure, i que destinen aquells ingressos a estalviar per poder tenir una jubilació millor o per pagar els estudis als seus fills o als seus nets.

(Alguns aplaudiments)

I mirin, deien que no deia xifres, però les mesures de Marga Prohens funcionen: des de l'any 2023 a l'any 2024, quan encara teníem la ressaca de les no-mesures de l'esquerra, els preus dels lloguers a les Illes Balears varen pujar un 14%. Del 2024 al 2025 s'ha reduït aquest increment i els preus han pujat un 6,5%.

(Remor de veus)

A més, ho vull dir, molt manco que a la seva capital, Barcelona, allà on durant el mateix període de temps, quan aquí

pujaven un 6,5%, i no ens conformam i per això seguirem fent feina, a Catalunya han augmentat un 12,5%. Jo sé que són els seus ídols, però en l'únic que ens guanyen a Catalunya és que tenen estret a Sánchez del PSOE i han aconseguit, en tenir 8 milions d'habitants i un territori molt més gran, quan nosaltres només tenim 1 milió d'habitants i un territori molt més petit i molt més fràgil, és que Catalunya només hagi d'acollir 27 menors migrants, i a les Illes Balears...

(Remor de veus)

... -i no ho complirem-, ens obliguin a acollir-ne 59. Això és en l'únic que ens guanyen a Catalunya.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. La presidencia pregunta a la cámara si toma o no en consideración la proposición de ley debatida. Votamos.

24 a favor, 32 en contra, más 1 voto telemático en contra.

V.2) Proposició de llei RGE núm. 14178/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de prioritat dels residents en l'accés a un habitatge a les Illes Balears.

Y pasamos a debatir la toma en consideración de la Proposición de Ley RGE núm. 14178/24, del Grupo Mixto, de *prioritat dels residents en l'accés a un habitatge a les Illes Balears*. Tiene la palabra el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I la proposició de llei que avui presentam i que sotmetem a la presa en consideració d'aquest Ple intenta donar resposta a una problemàtica que en una determinada dimensió és històrica, és a dir, històricament ha estat així, des que som una economia turística, des que som una economia turística hi ha hagut estrangers que han comprat propietats a les Illes Balears, però que en els últims anys s'ha accentuat, s'ha accelerat d'una manera molt notable, fins i tot l'experiència de la pandèmia va marcar un punt d'inflexió. Va marcar un punt d'inflexió i aquesta compra, doncs, que era històrica, que es produïa, d'estrangers, o de forasters, no estrangers en el sentit que no tenguessin passaport espanyol, sinó gent de fora, la qual cosa, evidentment, com es poden imaginar, per a mi pel fet que siguin de fora no pot ser cap problema, el que sí pot ser un problema és que aquestes propietats s'adquireixen amb la finalitat de ser destinades a segona residència, i això sí que provoca un problema.

Per tant, aquest element ha de quedar molt clar de bones a primeres, no ens preocupa el passaport o la residència d'origen de la persona que compra, sinó que el que ens preocupa és que aquestes residències, aquestes propietats s'exclouen del mercat residencial i passen a formar part d'aquest mercat de segones residències o del parc de segones residències i, per tant, tenen l'efecte de disminuir de forma dramàtica, insistesc, dramàtica, el parc d'habitatge de primera residència.

Per tant, als residents els sorgeix un competidor, un competidor que, evidentment, no hi ha cap mala fet, però és un competidor deslleial; per què és un competidor deslleial? Perquè el poder adquisitiu és molt més elevat, lògicament; és a dir, un ciutadà d'alguns llocs de la península o d'alguns països d'Europa amb unes rendes molt més elevades que la renda mitjana que tenim els residents de les Illes Balears, evidentment competeix per a un mateix bé, quan tenim un bé que és un pis, una casa entremetgeres, un tipus d'habitatge que consideràvem pensat per als residents, un tipus d'habitatge que no és luxós, que és modest, que es troba als centres de les ciutats, que és històric, que de vegades, diguem, han passat de generació en generació, o pisos, en els barris ja no tan antics, sinó més moderns de les nostres ciutats, o fins i tot d'alguns pobles grans, pisos que estan pensats per formar part d'aquest parc d'habitatge destinat als residents, a poc a poc són exclosos d'aquest mercat, d'aquest parc d'habitatge dels residents i passen a ser segones residències.

Històricament això passava més amb els xalets, però és que avui en dia ja passa a tot arreu, vivim a un lloc amb uns atractius que fa que moltes persones de fora vulguin tenir una propietat a les nostres Illes com a segona residència.

I com deia, aquesta competència és deslleial en el sentit que aquestes persones poden competir, competeixen amb molt més poder adquisitiu, per tant, com a conseqüència incrementa el preu d'aquestes propietats, és un dels elements que fa que actualment pugui molt el preu immobiliari a les nostres Illes i és un element fonamental de la manca d'habitatge que pateixen les famílies de les Illes Balears.

Això, com he tengut ocasió de dir-ho a la presidenta amb la pregunta que li he fet aquest matí, té unes sèrie d'efectes derivats que afecten el paisatge urbà, tenim els centres de les ciutats buits, deserts, això (...) el camí de l'aeroport a Palma, doncs si que hi havia hores que, sobretot quan a aquesta escola a Sant Francesc que entren els nens, doncs (...), però a determinades hores, evidentment, doncs, lògicament, són barris que es troben buits, es troben deserts, ja no hi viu gent; és a dir, això ja s'ha consumat a molts llocs de les nostres Illes. I això també passa en casos que veurem més bé, doncs a determinats carrers de Maó, determinats dies, a determinades franges horàries, doncs hi ha poca gent i veus moltes cases tancades. I aquest és un efecte d'aquest fenomen que dic.

També això afecta l'oferta comercial, és a dir, deixa d'haver-hi una oferta comercial de proximitat i, per tant, els pocs resistents que han aconseguit quedar-se en els centres de les ciutats, en els centres dels pobles, resulta que tenen botigues de *souvenirs* en lloc de queviures o supermercats molt orientats a un determinat tipus de demanda de *delicatessen* i coses d'aquest tipus que no són el que necessita un resident.

I també deia que això és especialment dramàtic amb els joves, no sé vostès, però em sembla que aquí la mitjana d'edat deu trobar-se més o manco en la que tinc jo, segurament que es troba una mica per sobre, però els que tenim fills d'una vintena d'anys, que crec que molts d'aquí en els cas que tinguin fills els deuen tenir, doncs lògicament no hi ha cap mena d'esperança, no tenen cap mena d'esperança de poder viure en els propers anys a les Illes Balears si no és compartint pis.

Per tant, aquesta problema, que crec que és una problemàtica que vostès compartiran amb mi, després podem no estar d'acord amb les solucions, però que estic convençut que si parlem honestament molts de vostès estaran preocupats, com hi estam nosaltres, com hi estam a MÉS per Menorca, per aquesta problemàtica, bé, nosaltres volem donar-hi resposta amb una mesura que sigui viable i que realment doni resposta a aquesta problemàtica.

La presidenta, a la pregunta que li he fet avui el matí, m'ha contestat amb una sèrie de mesures, que jo li he reconegut, algunes de les quals poden donar resposta de forma parcial a aquest problema, però que no ataquen aquest problema que els dic jo, aquest problema va molt més enllà de la simple manca d'habitatge, que ja és molt, eh, sinó que afecta gairebé el mode de vida, la morfologia, la composició dels nostres pobles i ciutats. No solucionen aquest problema; és a dir, les mesures que el Govern diu que implementa per donar resposta a aquest problema bàsicament envien els residents a la perifèria, a pisos minúsculs, de cada vegada traiem més pit d'aixecar més plantes i de fer pisos més petits, perquè els indígenes puguem anar a viure a aquestes zones perifèriques i deixem els centres dels nostres pobles i ciutats per als acabalats estrangers que tenen diners per venir a comprar els preus als quals evidentment aquesta demanda posa a aquests habitatges.

I parl de la demanda perquè també hem de desmuntar una fal·làcia, que és el fet que com més oferta hi hagi més baixaran els preus. No, això no és veritat, això és una teoria que està molt bé, el paper ho aguanta tot, la llei de l'oferta i la demanda, però la llei de l'oferta i la demanda l'hem de contextualitzar en una determinada situació social i econòmica, i nosaltres, en el nostre cas, podem crear cada vegada més oferta, que la demanda és capaç d'aguantar aquesta oferta i superar-la, com ha passat en els últims anys. És a dir, nosaltres podem crear un miler de pisos, que si la demanda puja en 2.000 demandants no aconseguirem que abaixin els preus. I les polítiques que fa el Govern no estan orientades en absolut a limitar els preus, en absolut, perquè resulta que subvencionam els preus exagerats de l'habitatge: tant el programa de Lloguer Segur, com el programa d'Habitatge de Preu Limitat, no tenen cap mena d'efecte per empènyer els preus a la baixa, en absolut, perquè el que fan és agafar com a punt de partida aquests preus absolutament disparats que tenim en aquest moment.

Per tant, tot i que de forma cosmètica es prenguin mesures que semblen orientades a limitar els preus i a garantir l'habitatge per als residents, la veritat és que totes aquestes mesures que tira endavant el Govern no serviran per solucionar el problema que jo els planteig.

Davant d'aquesta problemàtica, quina solució proposam des de MÉS per Menorca? Ja els havia comentat a la meua anterior intervenció, en el debat de l'anterior proposició de llei, que a l'any 2022 vam presentar una moció sobre habitatge, en la qual hi havia un punt, que és l'únic que es va aprovar, dedicat a la limitació dels preus dels lloguers, però hi havia un altre punt, que, si no ho record malament, és la primera vegada que es plantejava també en aquest parlament, en què demanàvem que s'estudiés com es podia limitar d'una forma o altra la venda a persones no residents. Em sembla que aquell grup de treball no es va posar, no es va crear, no es va fer, però a MÉS per

Menorca hi hem continuat treballant, hi hem continuat treballant amb un entorn molt adequat, que és el nostre partit europeu, l'Aliança Lliure Europea, la qual cosa ens ha permès conèixer altres experiències que es duen a terme dins la Unió Europea i, per tant, ja puc desmentir el que m'ha dit la presidenta, quan m'ha respost, que m'ha dit que el que nosaltres proposàvem no estava d'acord amb el dret de la Unió Europea, ho neg rotundament.

La proposició de llei que MÉS per Menorca els proposa avui i, a més a més, si se l'han llegida, que, a veure, els felicito si se l'han llegida, perquè l'exposició de motius és molt prolixa, precisament perquè sabem que ens dirien que això el dret de la Unió Europea no ho permet. I per açò explicam en aquesta exposició de motius que ens hem basat en un referent, que és un referent dels Països Baixos, que no només forma part de la Unió Europea, sinó que és dels primers països que van formar part de la Unió Europea, i després citem també moltíssimes sentències i decisions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea on es reconeix la possibilitat de limitar d'alguna manera el dret a la lliure circulació de béns, de persones i de capitals quan hi ha un interès general superior que el justifica, limitar. Evidentment, no anul·larem, no eliminarem aquest principi fundacional del funcionament de la Unió Europea, que és el de la lliure circulació de béns, de persones i de capitals, però sí que les institucions europees han reconegut que en determinats casos, quan es produeix una col·lisió entre aquest dret i altres béns preferents o altres situacions que requereixen una atenció preferent, que representen un interès general, pot atenuar-se o pot limitar-se aquesta lliure circulació.

Com ho fem això, com aconseguim limitar o intentar evitar que les nostres propietats vagin a mans de no residents sense vulnerar aquests principis de la Unió Europea? Bé, doncs amb aquest sistema, que, com els dic, és vigent als Països Baixos, que consisteix en, d'una banda, elements fonamentals, la declaració d'emergència residencial, que es pot donar quan es produeixen uns criteris objectius de manca d'habitatge, uns criteris objectius d'increment de preus, i quan es produeix aquest element de l'emergència residencial entra en vigor un sistema de torns en l'accés a l'adquisició dels habitatges que es posen en venda. I aquests torns fan que en els dos primers anys aquesta venda només es pugui fer a favor de persones que tenen un vincle residencial molt perllongat en aquest primer torn, dèiem, de 15 anys, o un vincle econòmic, la qual cosa vol dir un contracte de treball. Per tant, a una persona de fora hi ha qui aquest vincle residencial perllongat li sembla molt gran, és que quinze anys és molt; bé, és que a veure, el vincle econòmic pot ser d'un dia, és a dir, una persona que faci un dia que treballa a les nostres illes podria entrar dins aquest primer torn. Per tant, aquesta mesura no l'hem d'entendre com una manera d'intentar excloure persones que vénen de fora, en absolut, que seria, per cert, un element que ens podria portar que la Unió Europea digués que aquesta mesura va en contra de la lliure circulació.

No, una persona que tengui un contracte de treball, òbviament, ha de tenir un lloc on viure, per tant, des del primer dia entraria dins aquest primer torn.

I un segon torn d'uns altres dos anys en què persones que - evidentment tots els anteriors- però, a més, persones que

tinguin un vincle residencial simple, de sis anys, també podrien entrar en aquest segon torn.

Molt important, mentre duren aquests sistema de torns, les empreses no poden adquirir aquest habitatge. I això em sembla molt important perquè, evidentment, el que no podem -si parlàvem de competència deslleial- és permetre que les empreses, que evidentment fan aquestes compres amb una voluntat purament d'invertir, cosa que en principi no hi tenc res en contra, mentre sigui compatible amb el dret a l'habitatge, doncs, evidentment mentre dura aquest període excepcional evidentment les empreses tampoc no podrien comprar aquests habitatges.

Per tant, ja veuen que és un sistema, com hem comentat a l'anterior proposició de llei, que intenta fer compatibles dos principis que en principi poden semblar contradictoris. I de fet, entre poc i massa, la mesura passa, com diu la dita popular, entre un extrem i un altre intentem trobar un punt intermediari en el qual, evidentment, no prohibim vendre ni prohibim vendre a segons qui, sinó simplement establim uns torns que permeten donar prioritat als residents.

La presidenta em deia: escolti, el que no direm als ciutadans és que no poden vendre a qui a vostè no li agradi -ha dit ella. Bé, escolti, nosaltres, l'administració, fa moltes polítiques en que diu al ciutadà o al particular què ha de fer, per exemple, la zonificació del lloguer turístic. La zonificació del lloguer turístic bé que estam dient -encara que la presidenta digui que no- on es pot fer o on no es pot fer, i la trobem la mar de normal, aquesta limitació també és una limitació de la propietat, i la trobem la mar de normal. O per exemple, també diem on es pot fer o no es pot fer una macro granja, això el mateix govern ho diu, i em sembla la mar de normal. No diem: vostè no li dirà al qui vol fer una macro granja on la pot fer o no la pot fer. Doncs sí, sí que li diem.

És a dir, està ple de mesures en què, de forma col·lectiva, que això ho diu molt la meua companya Joana Gomila, som una societat, per això existeix la política; la política és la gestió dels interessos col·lectius de forma col·lectiva. Per tant, col·lectivament diem on es pot fer lloguer turístic, on no es pot fer, on es poden posar macro granges, on no es poden posar, i en determinades situacions d'emergència que cal donar prioritat als residents a l'hora de vendre un habitatge.

Per tant, aquesta proposició de llei el que vol és que els nostres fills puguin continuar vivint a les Illes, el que vol és que els diversos sectors econòmics tinguin treballadors, perquè no oblidem que si acabem tenint un país de segones residències ni tan sols tindrem treballadors per treballar a les indústries que siguin, inclosa la turística.

Presentem aquesta proposició no de llei per a no vendre el país, per a no vendre els centres de les ciutats i els centres dels pobles i per defensar el dret de viure com a residents a casa nostra.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. A continuació, demanaria el sentit de la intervenció dels distints grups parlamentaris.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

El Grup Parlamentari Popular en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Grupo Parlamentario VOX en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

El Grup Parlamentari Socialista a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Començam les intervencions dels grups parlamentaris a favor de la proposta. En primer lloc, per part del Grup Socialista, té la paraula la diputada Carol Marquès, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Acabam de finalitzar el debat de la presa en consideració de la Llei de declaració de zones de mercat residencial tensionades a les Illes Balears, presentada pel nostre grup, i que ha posat clarament de manifest els dos models de polítiques d'habitatge que aplica la dreia i l'esquerra a aquesta comunitat autònoma. D'una banda, el de la dreia, orientat sempre a beneficiar els poderosos en contra dels drets de totes les persones a accedir a un habitatge digne. De l'altra, el model de l'esquerra, que lluita per fer l'habitatge accessible a totes les persones i famílies d'aquestes illes, independentment de la seva situació, perquè totes i tots tinguem l'oportunitat d'accedir a un habitatge digne i poder crear el nostre projecte de vida.

Ara ens toca debatre sobre la presa en consideració de la proposició de llei per prioritzar els residents en l'accés a un habitatge a les Illes Balears, que ha presentat MÉS per

Menorca. Des del Partit Socialista volem deixar clar des d'un principi que votarem a favor de la seva presa en consideració perquè, tot i no compartir tot el contingut d'aquesta proposició de llei, sí estam d'acord amb el sentit i estam convençuts que qualsevol iniciativa que tengui com a objectiu trobar solucions a l'emergència residencial que pateix la nostra comunitat mereix ser debatuda en profunditat i responsabilitat.

La situació de l'habitatge a les Illes Balears és tan greu que hem de propiciar tots els debats possibles per trobar-hi solucions. És el problema més greu al qual ens enfrontam els ciutadans d'aquestes illes, i aquest parlament, que representa tots els ciutadans, s'ho hauria de prendre més seriosament en impulsar aquests debats en lloc d'eliminar directament aquesta possibilitat, com han fet a l'anterior presa en consideració. En aquest cas faran el mateix? És que troben que no hi ha problemes d'accés a l'habitatge a aquestes illes? Com amb la saturació turística, que ara n'hi ha i al cap d'una estona ja no. Així és aquest govern, canvia d'argumentari segons d'on bufa el vent o segons els interessos que té al davant.

Han de saber que prendre en consideració aquesta llei per tramitar-la posteriorment ens dóna l'oportunitat de debatre molt més profundament per consensuar mesures que ajudin a garantir l'accés a l'habitatge de tots els residents en unes condicions dignes. Perquè és un dret constitucional que en aquests moments no es garanteix, sinó tot el contrari, la situació empitjora cada dia que passa.

La greu situació que patim a les Illes Balears per accedir a un habitatge mínimament digne hauria de fer que es considerés un problema d'interès general i que les mesures necessàries per revertir aquesta situació s'haurien de tractar amb màxima prioritat. En aquest cas es tracta de debatre sobre la possibilitat de trobar mesures per limitar l'adquisició d'habitatges per part d'estrangers, per prioritzar els residents d'aquestes illes i, sobretot, es tracta de la possibilitat d'obrir el debat, fer aportacions i consensuar les possibles mesures per propiciar-ho. I els torn a demanar: el Partit Popular què farà, es tornarà negar a tramitar aquesta proposició de llei i aprofundir en el debat? Perquè sembla que tenen molta por que els diferents partits puguem debatre i exposar les nostres propostes i idees, sobretot quan són propostes per trobar solucions al greu problema que patim i que, just en aquests pràcticament dos anys que vostès governen, no ha fet més que incrementar-se exponencialment a causa de les seves polítiques destinades a fomentar encara més l'especulació.

Com el programa Lloguer Segur, dissenyat per augmentar els preus de lloguers de tots els pisos que estan en el mercat i per subvencionar les famílies i persones que més ingressos tenen, perquè aquesta és la condició per accedir-hi, i decideixen dedicar-hi 15 milions d'euros de diners públics -de diners de tots- per afavorir les persones que no ho necessiten i deixen fora d'aquest programa tots els joves i famílies de classe mitjana i baixa. I les famílies vulnerables que no s'atreveixin ni a somniari-ho, perquè aquest govern no les vol. Així i tot, aquest programa és un fracàs. Per què no han dedicat aquests 15 milions de tots a construir habitatge públic i garantir així que aquests recursos reverteixin directament sobre els residents d'aquestes illes que realment ho necessiten? Desafortunadament sabem la resposta, aquest govern no té cap intenció de fer feina

per a aquestes famílies. De fet, en dos anys no han estat capaços d'iniciar ni un sol habitatge públic protegit.

Però no només açò, perquè el Partit Popular ha de mentir una vegada i una altra per justificar l'injustificable, les seves polítiques d'habitatge. El Sr. Sagreras ens ha dit moltes mentides a la seva intervenció anterior, que repeteixen una vegada i una altra. Però la veritat és la que és, i els ho tornaré a repetir a veure si ho aprenen ja d'una vegada, perquè d'habitatges públics en vàrem lliurar 527, no 327. Però és que en vàrem deixar en construcció 424 més i en quasi dos anys n'han lliurat només 135 d'aquests 424. I ens volen fer creure que en faran 800 en els dos anys que queden si encara ni tan sols els han començat?

(Alguns aplaudiments)

I els vàrem deixar 97 habitatges més en tramitació i tampoc no n'han començat ni un. En total 1.048 habitatges públics protegits que vostès estan enredant.

I podem parlar també del programa Construir per a Llogar, en què, una vegada més, la màxima prioritat és que els promotors tinguin uns marges de benefici prou suculents, els regalen el sòl públic durant 75 anys i aproven una nova norma per pujar els preus, que haurien d'aplicar un 30% més, més privilegis i un 30% més de beneficis, mentre aconseguixen una vegada més deixar fora les persones i famílies vulnerables, perquè, a més de pujar els preus, han deixat que siguin els promotors els que marquin els criteris per accedir-hi.

I tornen a dedicar els recursos públics a beneficiar els promotors i les famílies i persones que més recursos tenen. I crec que no fa falta ni esmentar el *pelotazo* urbanístic que han preparat, sempre per afavorir els mateixos, sempre per afavorir l'especulació, sempre per incentivar la pujada dels preus de l'habitatge.

He de recordar que han aconseguit disparar els preus d'accés a l'habitatge com mai no havia passat en aquesta comunitat autònoma. Només durant el 2024, el preu de compravenda de l'habitatge va augmentar quasi un 20% en un sol any, i va arribar a 4.931 euros el metre quadrat, el que ens va situar com la comunitat amb major increment de preus de tot l'Estat. I pel que fa al lloguer la situació és igual de crítica. Ja ho hem sentit: des que governen han pujat un 30% i no fa ni dos anys.

Aquesta realitat, la seva realitat, ens ha col·locat també com la comunitat autònoma amb els lloguers més cars de tot l'Estat espanyol, situació que es fa insostenible. I el pitjor de tot és que les previsions indiquen que continuarem en la mateixa tendència, mentre segueixin aplicant les seves polítiques per continuar afavorint l'especulació a les nostres illes.

Hem de recordar que la nostra comunitat autònoma està formada per quatre illes, totes col·lapsades demogràficament i amb una pressió turística que fa insuportable la vida dels residents, especialment durant l'estiu.

El nostre territori és finit i vulnerable, no pot créixer indefinidament. Per aquesta raó, no podem permetre que un

terç dels habitatges existents es dediquin a segones residències o a lloguers turístics. És fonamental prioritzar, de la millor manera possible, l'adquisició i ús dels habitatges per als residents.

En conclusió, nosaltres estam a favor que es reguli la compra per part de no residents, però no exactament en els mateixos termes d'aquesta proposició de llei.

Per aquesta raó, és imprescindible el debat per arribar a consensos i acords entre els diferents grups parlamentaris.

Som conscients que no hi ha una solució màgica per resoldre el problema de l'emergència residencial que patim. El conseller ens ho repeteix pràcticament a cada plenari i, en aquest sentit, té tota la raó. Per tant, no entenem que deixin perdre l'oportunitat d'explorar totes les possibilitats al nostre abast, perquè no només ens jugam el futur de la nostra terra i de la nostra gent, també està en joc el nostre present. Mentre patim aquesta situació d'emergència residencial, hem de prioritzar els residents.

I no podem menysprear les eines que tenim al nostre abast per fer que millori aquesta situació, com és el cas de la Llei estatal per als drets a l'habitatge, que permet declarar els territoris, com el nostre, el nostre territori, que pateixen aquestes situacions com a zones tensionades i així poder aplicar els límits dels preus de referència a lloguers, i aconseguir no només que deixin de pujar, sinó que fins i tot baixin, com passa a Catalunya, com hem comprovat en el debat anterior. Però, malauradament, el Govern d'aquestes illes no té cap intenció de fer-ho. Ens ho acaba de demostrar.

Aquest govern ens hauria d'explicar per què sempre tria estar al costat dels grans interessos econòmics en lloc de protegir les famílies i els col·lectius més vulnerables, en lloc de triar estar al costat dels joves i de les famílies amb recursos més limitats, al costat de la ciutadania d'aquestes illes que més ho necessita, com mana exactament la Constitució. Des del nostre grup i des d'una òptica plenament d'esquerres, defensam que el dret constitucional a l'habitatge digne no pot quedar subordinat al mercat immobiliari, sinó que ha de prevaler sempre sobre qualsevol interès econòmic especulatiu.

La mateixa Constitució Espanyola, en el seu article 47, estableix que són els poders públics els que han de promoure les condicions i dictar les normes necessàries per fer efectiu aquest dret. És aquí on les institucions tenim la responsabilitat històrica d'actuar, però sembla que aquest govern no només ignora aquesta obligació, sinó que actua directament en contra d'aquest mandat constitucional, en contra de tots els ciutadans d'aquestes illes, especialment dels més vulnerables.

Afortunadament, comptam amb un posicionament ben diferent per part del Govern d'Espanya que, tot i no tenir les competències, sí treballa intensament per aconseguir que l'habitatge sigui un cinquè pilar de l'estat del benestar i no un negoci per a uns pocs.

I entre les mesures que va anunciar i que es posaran en marxa per enfortir el dret a l'habitatge de tots els ciutadans, ja es contempla la limitació de la compra d'habitatges per part de

ciutadans estrangers extracomunitaris no residents, amb l'objectiu de prevenir l'especulació i garantir l'accés a l'habitatge per a la població local. Perquè aquest problema no és només de les Illes Balears, tot i haver passat a ser la comunitat autònoma que més ho pateix, afecta també una bona part de l'Estat espanyol, especialment les grans ciutats i les zones turístiques, i també bona part de tots els països de la Unió Europea, el que ha motivat que el Parlament Europeu també ho assumeixi com una prioritat i hagi creat el passat mes de desembre la Comissió especial sobre la crisi de l'habitatge a la Unió Europea, amb l'objectiu de proposar solucions per garantir l'accés de la ciutadania a un habitatge digne, sostenible i assequible.

Aquesta comissió té precisament entre les seves tasques analitzar la situació específica de territoris com el nostre, on la insularitat, la sobrepoblació i la tensió turística agreugen el problema de l'habitatge.

Tenim una gran oportunitat que la Unió Europea entengui la situació tan greu que patim a les Illes Balears i s'hi impliqui per trobar mesures com la de regular la compravenda d'habitatges als no residents a les Illes Balears, atès que al nostre territori conflueixen totes les circumstàncies que, precisament, poden justificar aquesta mesura.

Des del Partit Socialista apostem per implicar activament les institucions europea i estatal per obtenir el marc jurídic i polític necessari que ens permeti protegir els drets dels nostres ciutadans i ciutadanes per accedir a un habitatge digne.

I, ja per acabar, vull recordar-los a tots vostès que, com a representants dels ciutadans que som, tenim l'obligació de posar tots els nostres esforços a garantir un futur on el dret a l'habitatge digne no sigui un privilegi per a uns pocs, sinó una realitat accessible per a tothom.

Per totes aquestes raons, és necessari votar a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, amb la convicció que servirà per iniciar un debat enriquidor que situï les persones i el dret de totes les persones d'accedir a un habitatge digne en el centre de les polítiques públiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marquès. Per part de MÉS per Mallorca, té la paraula el diputat Lluís Enric Apesteguia, per un temps màxim de quinze minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Mirin, "*Es indecente, es indecente gente sin casas, casas sin gente*"...

(Alguns aplaudiments)

... Això és una cançó Silvia Pérez Cruz. I, com que m'imagín que no compartirem gusts musicals, els proposo un altre exercici

en què jo seré generós perquè vostès saben que a mi la Constitució Espanyola no és que sigui un text que m'apassioni, però imagin que a vostès *a tope*, eh?, amb la Constitució Espanyola, idò, passem a aquest text, vegem la passió que els desperta aquest text, l'article 47, que l'ha citat la Sra. Marquès: "Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat". Fins aquí, ho deia el meu company, el Sr. Rosa, és un principi rector que ha d'orientar les polítiques públiques i que vostès, d'una forma més o manco sibil·lina, intenten esquivar.

Però després hi ha un manament a les administracions públiques: "Els poders públics promouran" -no podran promoure o promouran si els fa ganes, no, no- "promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret i regularan" -insistesc, no podran regular, no regularan si els fa ganes- "regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació".

Senyors del Partit Popular, em poden dir una sola mesura, en els dos anys que duim de legislatura, que hagin fer per tal d'impedir l'especulació? Me'n abasta una...

(Alguns aplaudiments)

... me'n abasta una, eh!, no som molt primmirat, una. És un mandat constitucional i, per tant, jo entenc que vostès tenen ganes de complir aquesta Constitució.

Però no només això, l'Estatut de les Illes Balears diu, a l'article 12, que "els principis rectors de la política econòmica i social tendran el desenvolupament sostenible que assegurí a tota la ciutadania l'accés a l'habitatge". La política econòmica anirà encaminada a assegurar el dret a l'habitatge. L'article 22 diu que "les administracions públiques de les Illes Balears garantirán el dret a l'accés a un habitatge digne", i l'article 33 diu que "l'habitatge és una competència exclusiva del Govern de les Illes Balears".

I a les Illes Balears la situació de l'habitatge ha esdevingut la principal problemàtica en els darrers anys per mor d'un augment sostingut del preu de compravenda i del lloguer, i necessita de solucions estructurals de forma urgent.

I mirin, senyors del PP, jo els deman que no pugin aquí a donar la culpa als anteriors governs, perquè no serveix de res, fan -els ho dic amb tota la confiança i amb tota l'estima del món- fan vergonya, avorreixen, no és una qüestió de si els anteriors vuit governs o els actuals dos governs, des que governen vostès, segueixen pujant els preus, les seves mesures tampoc no funcionen, perquè el que no hem fet mai a les Illes Balears és intervenir el mercat, mai, absolutament mai no s'ha intervengut el mercat. Per tant, les mesures que vostès posen damunt la taula és una intensificació del que venim fent els darrers quaranta anys, però del que es ve fent els darrers quaranta anys a tota la conca de la Mediterrània, perquè el que patim a les Illes Balears no és una cosa excepcional de les Illes Balears, vagin al nostre entorn i vegin què passa a totes les zones turístiques de la Mediterrània.

El preu, efectivament, ha seguit pujant, d'ençà que vostès governen, com havia pujat els anys anteriors, com havia pujat

els anys anteriors als governs del pacte en què vostès havien governat, és una dinàmica que no hem aconseguit aturat ningú. I si vostès només responen a això tirant els trastos al Partit Socialista o el Partit Socialista només respon a això tirant-los els trastos a vostès, fallam a la ciutadania. I és una situació que ens passarà per sobre a tothom, perquè si la gent no té casa, la desesperació serà de cada vegada més grossa.

I jo no he pujat aquí a donar-los la culpa a vostès, he pujat aquí a dir: hem de fer qualque cosa que no hem fet fins ara, hem de fer qualque cosa que ho hem fet fins ara perquè el problema és cada vegada més gros, hi ha ja famílies que han de viure a una habitació compartint casa amb altres famílies. Hi ha gent que se separa ja major i no se'n pot anar de conviure amb la seva exparella perquè no pot trobar una casa. Els joves és pràcticament impossible que trobin una casa. És que la gent que compleix la seva part del contracte social, que és la gent que fa feina, amb el seu sou no pot pagar una casa.

Per tant, necessitam mesures que vagin més enllà. Liberalitzar sòl? Com si el sòl no hagués estat liberalitzat els darrers quaranta anys, com si no s'hagués pogut construir els darrers quaranta anys tot el que s'ha volgut construir per part dels promotors. És que a aquestes illes ningú no ha impedit als promotors construir sempre que els ha vengut de gust. Per tant, les seves receptes no ajuden. Per tant, necessitam de receptes excepcionals.

Mirin, el fet és que cada vegada més no residents adquireixen habitatge a les Illes Balears per no residir-hi, i això és un fet objectiu, i els donaré unes dades per complementar les que ha exposat el Sr. Castells. A les Illes Balears -són dades de l'INE- hi ha 625.000 habitatges, 105.000, el 16,7%, estan buits -buits. Els municipis amb més de 1.000 habitants amb un percentatge major d'habitatges buits són Costitx, on el 54,7% dels habitatges estan buits; Sencelles, el 40,8; Llubí, el 38,4; Sant Joan, el 37,9; Algaida i Formentera, el 37,1. El municipi amb més llars buides és Palma amb 9.345. Vostès creuen que és normal que tenguem aquest nombre d'habitatges buits?

També, segons l'INE, el nombre d'habitatges que es poden considerar una segona residència a les Illes Balears, aquells que estan ocupats un breu temps durant l'any, serien 210.587, és a dir, el 33,3% del total. Encapçalant el rànquing municipal trobaríem Fornalutx amb el 66,8% dels habitatges destinats a una segona residència; Deià, amb un 65%; Banyalbufar, un 62%, i Andratx, un 60,6%. Això els que superen el 60%, perquè si passam als que superen el 50% trobaríem Estellencs, amb el 59%, Santanyí, amb el 58%, Ses Salines, amb el 57%, Sant Llorenç, amb el 53%, Pollença, el 53,1%, Campos el 51%, Sant Joan el 51,3%, Felanitx el 50,6% i Escorca, el 50,3%.

Davant d'aquesta realitat extraordinària es requereixen mesures extraordinàries, i des de MÉS per Mallorca volem donar la benvinguda i l'enhonorabona a la proposta de llei que fa MÉS per Menorca, per l'audàcia que representa al nostre ordenament jurídic i perquè precisament respon a aquesta excepcionalitat en posar damunt la taula mesures excepcionals que solucionin el problema o ajudin a solucionar el problema.

Perquè, mirin, també vull compartir amb vostès una qüestió en la qual crec que em donaran la raó: el problema de

l'habitatge no se solucionarà amb una mesura, ni amb dues, ni amb tres, ni amb deu, l'hem d'atacar des de tots els fronts. I davant d'una realitat extraordinària, hem de respondre amb mecanismes extraordinaris. I jo també, com que la presidenta ha respost la intervenció del Sr. Castells fent aquesta apel·lació al dret de la Unió Europea, vull contestar aquesta qüestió.

És ver que hi ha algunes regions de la Unió Europea que tenen limitada l'adquisició d'habitatges per part de no residents. La majoria ho varen acordar abans de l'acte d'adhesió del seu país a la Unió, és el cas de Malta, de Dinamarca o de les illes Àland a Finlàndia. Malgrat que tots aquests territoris incorporassin aquesta limitació a la seva acta d'adhesió, el cert és que forma part del corpus jurídic de la Unió Europea aquesta limitació, i jo sé cert que la Unió Europea no considera que es restringeixin els drets o els seus principis fundacionals en aquests territoris, sinó que s'adapten a una realitat concreta que mereixia una excepció.

Mirin, és ver que la Unió Europea té com un dels principis fundacionals la lliure circulació de capitals. Però també obliden moltes vegades quan esmenten això que hi ha tres altres llibertats que són consubstancials a la Unió Europea, a saber, la lliure circulació de persones, de béns i de serveis. I aquestes quatre llibertats, encara que reconegudes com a drets individuals pels tractats, operen de forma conjunta i no es poden destriar un de l'altre. I així, malgrat que les quatre llibertats operin totes elles encaminades a garantir el mercat únic i la no discriminació entre ciutadans de la Unió, es produeix la paradoxa que la lliure circulació de capitals, i en particular la lliure inversió en capital immobiliari a les Illes Balears, condueix a un encariment i a una manca estructural d'habitatges per a primeres residències, que precisament dificulta i fins i tot impedeix la resta de les llibertats, particularment la lliure circulació i residència a la Unió. Perquè digui'm: quin treballador de la Unió Europea es pot establir a les Illes Balears? On existeix la llibertat d'un treballador de la República Txeca de venir a viure a les Illes Balears i a establir-se lliurement quan no pot pagar una casa? No existeix aquest dret. Un dret s'ha d'acompanyar de l'altre dret, perquè si els confrontam, s'anul·len els uns als altres.

I precisament per això la Comissió Europea ha remarcat que perquè un estat membre de la Unió pugui limitar la compra de l'habitatge a no residents han de concórrer raons d'imperiós interès general reconegudes a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Vostès ho saben, diputats i diputades del Partit Popular, perquè aquesta és la resposta que la Comissió Europea va fer a la eurodiputada Rosa Estaràs, que va fer aquesta pregunta esperant que li donassin un no rotund i va sortir ben escaldada d'aquella resposta, perquè no li varen dir que no es pogués fer...

(Alguns aplaudiments)

... Li varen dir, de forma general, no es poden limitar les llibertats, amb excepcions, i és el que planteja MÉS per Menorca en aquesta proposició: que la situació que vivim a les Illes Balears és tan excepcional que es pot plantejar una restricció d'acord amb el que es persegueix, és a dir, complint tots els requisits que marca el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que, precisament, és que s'han d'oobeir o s'han de

justificar per raons d'ordre públic o de seguretat pública, o per raons d'imperiós interès general, jo crec que ningú no nega que la dificultat d'accés a l'habitatge a les Illes Balears és una qüestió d'imperiós interès general, i, a més, que aquestes raons no siguin discriminatòries. Jo, sincerament, crec que no és el plantejament, de fet, estic segur que no és el plantejament del Sr. Castells, ni de la Sra. Gomila, ni de tot MÉS per Menorca, però, en qualsevol cas, no ho ha plantejat de cap de les maneres així, i vostès ho han pogut escoltar, que aquí el que no es vulgui és que vinguin ciutadans d'altres estats membres, en cap dels casos; el que es persegueix aquí és que qui vulgui venir sigui per residir-hi, no sigui per especular.

Per tant, tots els ciutadans de qualsevol estat del món són benvinguts, no hi ha una discriminació per raó d'origen en cap dels casos a la proposta que ens du avui MÉS per Menorca. I que siguin proporcionades amb l'objectiu perseguit, aquí em remet a les paraules del Sr. Castells, que ha explicat perfectament quin és el sistema que proposen i com de proporcionat és aquest objectiu, com no es deixa ningú fora de forma indiscriminada o arbitrària, hi ha tres sistemes en què qualsevol persona que vulgui residir a les Illes Balears podria accedir perfectament a un dels torns, que és la terminologia que empra MÉS per Menorca a la seva proposició de llei.

Per tant, s'acompleix també la proporció, l'objectiu perseguit i el que es necessita per assolir aquest objectiu.

Mirin, la Unió Europea és un espai de convivència que ens ha dut moltíssimes coses bones, MÉS per Mallorca és un partit profundament europeista, però no podem amagar que també ens fa enfrontar greus reptes, i és que ens fa competir en un mercat molt més gran que el nostre, i no podem obviar que a les Illes Balears el sou mitjà és de 23.126 euros, aquest és el sou mitjà a les Illes Balears, i que hem de competir amb Luxemburg, on el sou mitjà és de 81.064 euros, Dinamarca, 67.604 euros, Irlanda, 58.679 euros, Bèlgica, 57.989 euros, Àustria, 54.508 euros, Alemanya, 50.988 euros. Perquè aquesta realitat el que significa és que a la classe treballadora d'aquests països els és més fàcil accedir a un habitatge a les Illes Balears, però per a ells segueix essent car perquè no ens fa competir amb els treballadors d'altres països, amb el que ens fa competir és amb els especuladors d'aquests altres països que han trobat a les Illes Balears un territori abonat on fer duros a 4 pessetes.

Si volem frenar-los hem de donar suport a iniciatives com la que avui ens presenta MÉS per Menorca, a qui reiter el meu agraïment i el del meu grup per presentar aquesta iniciativa que, per descomptat, compta amb el nostre suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo VOX, Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Bueno, la verdad es que todos los argumentos de mi compañero Sergio Rodríguez son válidos para esta PNL. Pero, bueno, su proposición de ley, lejos de ofrecer soluciones reales al problema del acceso a la vivienda en las Islas Baleares, plantea una restricción injustificada, ineficaz y contraria a los principios fundamentales de derecho de propiedad y del libre mercado.

VOX votará en contra de esta iniciativa porque es una medida intervencionista que genera inseguridad jurídica, desincentiva la inversión y no soluciona el verdadero problema de la vivienda en nuestras islas.

La propuesta que presenta MÉS per Menorca pretende imponer restricciones a la compra de vivienda para quienes no acrediten un vínculo económico o social con las Islas Baleares, y vienen los señores de MÉS per Mallorca a apoyarle, mientras su líder en el consell vende su casa a unos extranjeros. Esto de la izquierda de haz lo que yo digo, pero no lo que yo hago, cosas de izquierdas, pero, luego, claro...

(Remor de veus)

..., gente sin casa, casa sin gente, en fin, son la demagogia personificada.

Dicen que lo hacen para favorecer a los residentes, pero en realidad lo que hacen es atacar la propiedad privada y restringir la libertad de los ciudadanos para disponer de sus bienes de acuerdo con sus intereses. No podemos permitir que, bajo la excusa de la crisis habitacional, se impongan medidas arbitrarias que vulneran derechos fundamentales. Y nosotros, de hecho, Sr. Castells, una de las cosas que hemos propuesto al Partido Popular es que para comprar una casa exista un mínimo de 5 años de residencia, que por nosotros hubiéramos puesto 8, pero, bueno, una cosa es esta y otra cosa es limitar. Pero sí es verdad que es una medida que nosotros le hemos propuesto al Partido Popular.

Uno de los aspectos más preocupantes de su iniciativa, de su propuesta, es que podría ser contraria, como bien han dicho otros compañeros, a la normativa de la Unión Europea. La libre circulación de personas y capitales es un pilar fundamental del derecho comunitario, y restringir la compra de inmuebles por parte de no residentes podría vulnerar el Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. No es la primera vez que la Comisión Europea advierte sobre este tipo de restricciones, que pueden ser consideradas discriminatorias y desproporcionadas. Y luego, claro, las multas, las millonarias que suelen poner, las pagan todos los ciudadanos de las islas.

MÉS per Menorca pretende hacernos creer que esta medida es viable, pero lo cierto es que podría ser tumbada en los tribunales europeos a la primera de cambio.

Pero más allá de la legalidad de la medida, lo realmente preocupante es su ineficacia. La crisis de la vivienda en Baleares no se soluciona imponiendo la compra de inmuebles a quienes no tienen un vínculo con las islas, sino aumentando la oferta de vivienda, reduciendo la burocracia urbanística y

eliminando las trabas a la construcción. La izquierda, en lugar de fomentar la construcción y la inversión, siempre opta por la vía de la prohibición y de la limitación de derechos. Es el mismo modelo fracasado de siempre: intervencionismo, regulación asfixiante y penalización del sector privado, como bien les comentaba mi compañero Sergio Rodríguez.

Hablemos de las verdaderas razones por las que la vivienda es inaccesible en Baleares. En primer lugar, la falta de suelo urbanizable es un problema crítico. Durante años, la izquierda ha impuesto restricciones al crecimiento urbano bajo la excusa de la protección medioambiental, supongo que con sus amigos del GOB, pero lo único que han conseguido es que haya menos viviendas disponibles y que los precios se disparen. Si no se construyen suficientes viviendas, la demanda supera a la oferta y los precios se disparan. Es una cuestión de sentido común que la izquierda se niega a aceptar, sobre todo porque durante esos 8 años de gobierno han permanecido inactivos a adoptar medidas que ayuden a los ciudadanos y que palien esta grave crisis inmobiliaria que sufrimos.

En segundo lugar, los impuestos y la regulación excesiva ahogan el mercado inmobiliario. Comprar una vivienda en Baleares supone un enorme esfuerzo económico, no solo por el precio de los inmuebles, sino también por la enorme carga fiscal que se impone sobre ellos: impuestos sobre transmisiones patrimoniales, plusvalías municipales, IBI, impuestos autonómicos, todo esto encarece la compra de vivienda y dificulta que los jóvenes y las familias puedan acceder a una. Si queremos facilitar el acceso a la vivienda, lo primero que debemos hacer es reducir la carga fiscal y eliminar las trabas burocráticas.

Y, en tercer lugar, el problema de la vivienda también tiene mucho que ver con la inseguridad jurídica, que tampoco les gusta hablar a todos ustedes de izquierdas, mientras en Baleares los propietarios tienen que enfrentarse a leyes que protegen a los okupas, gracias al Partido Socialista, a Podemos, a Sumar y a todos sus socios, tienen también que enfrentarse a normativas que les impiden disponer libremente de sus inmuebles. En otros países de nuestro entorno se protege de manera efectiva el derecho a la propiedad, menos en el nuestro.

La inseguridad jurídica hace que muchos propietarios opten por no alquilar sus viviendas o que las saquen al mercado reduciendo aún más la oferta disponible. En realidad, la izquierda se ha convertido en el mejor comercial de todas las empresas de alarmas y en que exista un cierre masivo de viviendas y de propiedades en nuestras islas.

Esta propuesta no resuelve ninguno de estos problemas. Al contrario, lo agrava, en lugar de fomentar la construcción, restringe la compra; en lugar de incentivar la inversión, genera inseguridad jurídica; en lugar de facilitar el acceso a la vivienda, impone nuevas barreras. Es una medida populista y demagógica que solo sirve para contentar a determinados sectores de la izquierda, pero que no aporta ninguna solución real a los problemas de los ciudadanos.

No apoyaremos medidas que no se sustenten en un modelo basado en la libertad económica, la seguridad jurídica y la reducción de la carga fiscal.

El acceso a la vivienda se garantiza con medidas que aumenten la oferta, no con prohibiciones y restricciones.

La mejor forma de ayudar a los jóvenes y a las familias es eliminando los impuestos que encarecen la compra de vivienda, reduciendo la burocracia urbanística y garantizando la seguridad jurídica para propietarios e inquilinos.

Por todo ello, VOX votará en contra de esta proposición de ley, no vamos a apoyar medidas que atentan contra la propiedad privada, que vulneran principios fundamentales del derecho comunitario y que generan más problemas de los que solucionan.

Seguiremos defendiendo un modelo en el que la vivienda no sea un privilegio para unos pocos, sino un derecho accesible para todos a través de medidas realistas y eficaces, no como han hecho todos ustedes en ocho años de gobierno.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sra. Pocoví, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president, bon dia, senyores diputades i senyors diputats, o ja bona tarda per a alguns. Tots els aquí presents coincidim a reconèixer el fet indiscutible que a Balears, igual que a la resta de l'Estat, l'accés a un habitatge s'ha convertit en un vertader suplici per a moltes famílies, tant vulnerables com de rendes mitjanes, i sobretot, especialment, per als joves que es volen emancipar i ho veuen un greu problema per començar el seu projecte de vida.

No és cap novetat que a nivell nacional patim una evident emergència d'habitatge, una greu problemàtica, entre d'altres, atesa la reduïda oferta enfront de la demanda, la reduïda proporció d'habitatges protegits respecte d'altres països de la Comunitat Europea, retards en la tramitació de llicències urbanístiques, falta d'agilitació a la manca de sòls finalistes i, lamentablement, en el cas concret de Balears, a més d'aquest factor generalitzat a tot el país, podríem dir o hi podríem sumar tres factors més: com és l'elevat cost de la construcció arran de la insularitat, l'impacte del turisme i lloguer turístic que redueix l'oferta residencial convencional, i el fet de ser un territori limitat subjecte a la sostenibilitat ambiental dels recursos naturals.

A més, a tots aquests factors cal afegir-hi l'increment significatiu de la població dels darrers anys i, sobretot, cal afegir-hi la manca de polítiques efectives en matèria d'habitatge dels vuit anys de l'esquerra que agreujaren el problema i provocaren que es disparassin els preus, un augment del 90% en la compra d'un habitatge i un augment d'un 60% en el lloguer, increments de preus que fan inviable l'accés a un

habitatge a bona part de la ciutadania. I sense oblidar que en aquests vuit anys es construïren més habitatges que mai per a rendes molt, molt elevades, en aquests vuit anys es construïren més habitatges de luxe que tot en tota la història de Balears. També cal tenir present que en aquests vuit anys es va donar barra lliure al lloguer turístic il·legal, el que va repercutir negativament en la reducció d'habitatges per als residents.

Davant aquesta dramàtica situació resultant de la mala gestió del Govern d'Armengol, el Partit Popular ja es va presentar a les eleccions amb uns clars objectius per revertir la situació: el programa Construir per Llogar, el programa Lloguer Segur, la deducció fiscal per a arrendataris joves i altres col·lectius, eliminació de l'impost de transmissions patrimonials per a joves i certs col·lectius en la compra del primer habitatge, ampliació de l'aval Hipoteca Jove, agilitació en la tramitació de llicències urbanístiques, noves promocions d'habitatges protegits, reconversió de locals en habitatges, mesures, juntament entre d'altres, incorporades al Decret d'emergència d'habitatge aprovat a tres mesos d'iniciar la legislatura. Canvis legislatius perquè en els edificis fora d'ordenació es puguin executar obres de consolidació i rehabilitació, mesures que, durant aquests devuit mesos de legislatura, aquest govern ha posat en marxa acomplint amb el compromís de la paraula donava.

Es tracta de mesures fiscals, mesures per a la construcció, mesures per ampliar l'oferta, mesures per minvar la diferència entre l'oferta i demanda, mesures lògiques i de sentit comú per incrementar l'oferta d'habitatges assequibles per a residents, mesures criticades per l'oposició, però avalades pels ciutadans a les urnes.

Avui, el Grup Parlamentari MÉS per Menorca ens ha presentat una proposició de prioritat dels residents en l'accés a un habitatge a les Illes Balears, que ben bé el títol hagués pogut ser *Proposició de llei per limitar la compra a no residents a Balears*, típica iniciativa intervencionista de l'esquerra, especialista a establir limitacions als ciutadans, en el cas concret, imposant als propietaris amb una o amb diverses propietats a qui sí i a qui no poden vendre els seus habitatges.

(Remor de veus)

Com bé ha exposat el Sr. Castells, aquesta iniciativa proposa la declaració d'emergència en matèria d'habitatge a petició de la conselleria competent en matèria d'habitatge, dels consells insulars o bé dels ajuntaments.

En cas que la sol·licitud fos per part de la conselleria o d'un consell insular s'hauria de demanar informe als ajuntaments i, en cas que, en un mes, l'ajuntament no hagués emès aquest informe l'administració prosseguiria el procediment per fer efectiva la declaració. I jo em deman: i si l'ajuntament emetés l'informe en contra de la declaració, es respectaria l'autonomia municipal?

Una vegada que s'hagués declarat l'emergència en matèria d'habitatge del territori en qüestió, la persona interessada en la compra hauria de poder demostrar un vincle econòmic o social amb una illa en concret, del contrari, se'l consideraria persona no resident.

I jo em deman: a un menorquí o a un eivissenc que volgués comprar un habitatge a Mallorca, se'l consideraria no resident? I la resta dels ciutadans espanyols, són no residents?

(Remor de veus)

Per altra banda, la persona propietària d'habitatges només podria vendre a persones físiques que acreditassin un vincle econòmic o social amb l'illa. En conseqüència, diríem als ciutadans a qui poden i a qui no poden vendre la seva propietat.

Saben vostès que, com a espanyols i europeus, tenim tots els mateixos drets i obligacions? I que estarien retallant un dels drets fonamentals de la Unió Europea com és la lliure mobilitat de persones i de capitals?

Ah!, i els habitatges que fossin venuts sense complir les regles establertes passarien a tenir la consideració de fora d'ordenació i, per això em deman: voldria dir que passarien a ser habitatges il·legals?...

(Alguns aplaudiments)

... I després, com s'hauria de procedir amb aquests habitatges?

Per altra part, totes les ofertes de venda d'habitatges s'haurien de publicar a un portal web del Govern d'accés gratuït,...

(Remor de veus)

... a més, tots els contractes de compravenda haurien de ser visats per la conselleria competent en matèria d'habitatge, anant sumant paperassa i burocràcia per col·lapsar l'administració, típic de l'esquerra.

Des del punt de vista del Partit Popular, aquesta proposició de llei és un autèntic despropòsit, plantejar aquesta possibilitat és anar en contra de la normativa nacional i de la Unió Europea, és a dir, aquesta iniciativa aniria més enfora de les competències de la comunitat, s'haurien de tenir presents les competències tant de l'Estat com de la Unió Europea. Per tant, s'haurien de tenir en compte, per una part, que la limitació i la compra d'un segon habitatge a ciutadans nacionals no residents a Balears exigeixen respecte als drets i llibertats públiques relatives al principi d'igualtat de llibertat de residència i al dret de la propietat privada, així com també a la lliure circulació i establiment de persones i béns en territori espanyol que imposa la Constitució Espanyola.

Per tant, els ciutadans espanyols residents a altres comunitats autònomes tenen la llibertat d'adquirir propietats a qualsevol part del territori nacional, i no només per l'establert en el propi Tractat de la Unió Europea, sinó també per la nostra pròpia Constitució, que recull que no hi pot haver cap tipus de discriminació per raó d'origen.

Quant als ciutadans de països comunitaris, qualsevol limitació en aquest àmbit seria contrària a l'esperit dels tractats comunitaris. He d'esmentar que el Tractat de funcionament de la Unió Europea, en el seu article 63, estableix la prohibició de qualsevol tipus de restricció al moviment de capitals entre

estats membres i tercers països incloent la compra de propietats immobiliàries. Això significa que qualsevol ciutadà de la Unió Europea té dret a adquirir habitatges a qualsevol país de la comunitat sense restriccions significatives. És cert que a la iniciativa s'anomenen algunes excepcions relacionades amb la firma d'un tractat específic, ja sigui un tractat d'adhesió a la Unió Europea o un tractat posterior.

I és que, en alguns casos, aquesta limitació ve donada per tractats internacionals previs a la inclusió a la fundació de la Unió Europea, com és el cas concret de les Illes Aland, a Finlàndia, que, com bé ha esmentat el Sr. Apesteugia, aquest tractat fou posteriorment incorporat al Tractat d'Adhesió de Finlàndia a la Unió Europea.

També és cert que la jurisprudència del Tractat de funcionament de la Unió Europea ha obert la possibilitat d'establir limitacions a la compra d'un habitatge per als no residents d'un territori amb fonament a una raó imperiosa d'interès general, sòlidament justificada davant la Comissió Europea i que requeriria el suport del Govern d'Espanya. En aquest sentit, he de recordar, tal com s'esmenta a la iniciativa, que el febrer del 2023 aquest parlament, evidentment amb el vot d'esquerres, va aprovar una proposició no de llei mitjançant la qual s'instava el Govern de les Illes Balears, en coordinació amb el Govern estatal i les institucions de la Unió Europea, a impulsar una llei dirigida a restringir l'adquisició de béns immobles en el territori de les Illes a no residents, sense distinció de nacionalitat, respecte de persones físiques i jurídiques, com a mesura per frenar l'especulació.

No obstant, aquesta iniciativa no va prosperar perquè el Govern Sánchez la va rebutjar, argumentant que era contrària a la normativa europea. Ara, avui ens sorprèn, no ho podem dir perquè la Sra. Marquès no ens ha explicat els parer, però sí que van en contra del que es diu a Madrid, normal.

Quant a la prohibició de compra per ciutadans no comunitaris, evidentment s'han de tenir en compte els tractats bilaterals o multilaterals subscrits i que actualment estan en vigor a nivell estatal. Sr. Castells, ens ha exposat aquesta iniciativa de limitació de venda d'habitatges a no residents com a mesura extraordinària i temporal donant prioritat a residents en l'accés a un habitatge, com a mesura per incrementar l'oferta d'habitatges per a residents. No obstant, és evident per tot el que he argumentat, que el Grup Popular no donarà suport a aquesta iniciativa.

En el Grup Popular apostam, defensam i posam en funcionament solucions reals, viables i concretes per incrementar l'oferta d'habitatges a preus assequibles per a residents, comptant amb la col·laboració publicoprivada per generar més habitatges, fomentant ajudes al lloguer per a famílies amb incentius fiscals als propietaris perquè treguin els seus habitatges al mercat del lloguer, o incrementant el parc públic d'habitatge, iniciatives incentivadores avalades pels ciutadans. Per al Partit Popular la solució no passa per intervenir el mercat, regular preus i regular i legislar de manera populista i ineficaç, com ens pretén imposar l'esquerra.

A Balears es va votar pel canvi, s'ha passat de la inacció a l'acció, s'ha passat a gestionar. En aquests divuit mesos de

legislatura s'han activat, com bé ha comentat abans el Sr. Sgreras, 25.000 habitatges, 1.700 aplicant diferents mesures del Decret d'emergència d'habitatge, sempre respectant l'autonomia dels ajuntaments de tot color polític; 2.400 habitatges del programa Construir per Llogar; 1.100, de promocions d'habitatges públics; 420 del programa Lloguer Segur; 20.000 habitatges del decret d'actuació per a l'obtenció de sòl en el municipi de Palma, dels quals 10.000 aniran adreçats per a residents, per a persones vulnerables, per accedir a HPO o bé a preu limitat per a persones, famílies de rendes mitjanes i especialment joves...

(Alguns aplaudiments)

Tot això aplicant polítiques actives, aplicant polítiques que triaren lliurament els ciutadans, lluny de les seves polítiques intervencionistes.

En conseqüència, el Grup Popular no donarà suport a aquesta proposició de llei, el Partit Popular seguirà fent feina amb els compromisos adquirits davant la ciutadania per revertir la dràstica herència rebuda en matèria d'habitatge del Govern Armengol. Aquest govern seguirà fent feina per incrementar l'oferta d'habitatges a preus assequibles per als residents a Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam al torn de rèplica. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies. Moltes gràcies a tots els portaveus per les seves intervencions perquè, fins i tot des de les més profundes diferències, la veritat és que pens que hi ha hagut confrontació d'idees, no sempre es produeix de vegades en aquests debats i, per tant, també els ho agraeix a la Sra. Cañadas i la Sra. Pocoví, des de la radical diferència de criteris. Bé, també el respecte amb el qual han expressat les crítiques a aquesta proposta, que ja entenc que no els agradi.

Entenc que no els agradi perquè veig una mica quin és el seu tarannà, tot i que no tendria perquè ser així, almenys amb la perspectiva del Partit Popular.

Vull agrair, evidentment, a la Sra. Marquès i al Sr. Apesteugia el suport i les aportacions que han fet al debat. Crec que aquesta dada devastadora que ens ha subministrat el Sr. Apesteugia, la meitat del parc d'habitatge de les Illes Balears no es destina a la residència permanent dels que vivim a les Illes Balears. La meitat, el 50%.

I això em porta a fer-los una rèplica, Sra. Pocoví i Sra. Cañadas, és a dir, fixi'ns que per moltes polítiques que faci el Govern, per moltes polítiques que faci el Govern, vostè també ho ha assenyalat, la llei de l'oferta i la demanda, és que jo ja ho he dit a la meua primera intervenció, és que la llei de l'oferta i

la demanda funciona en unes circumstàncies determinades que els economistes defineixen com a òptimes; però és que aquí hi ha unes circumstàncies que són alienes al principi de l'oferta i la demanda que fan que això no funcioni; és a dir, per molt que es construeixi, per molt que es construeixi sempre, i el Sr. Apesteugia, ens ha donat les dades de la renda mitjana de cada país d'Europa, sempre estarem en inferioritat de condicions, per molt que construïm sempre podran comprar amb avantatge la gent que ve dels països europeus i d'altres llocs de la península, sempre.

Per tant, això ja desactiva gran part de les crítiques que vostès han fet.

Fins i tot el criteri que vostè ha dit, Sra. Cañadas, de la càrrega fiscal, és que és igual, encara que no hi hagués càrrega fiscal, els rics d'Europa continuarien tenint molta més capacitat econòmica que nosaltres i tindrien capacitat per comprar. Si el problema és que vivim a un lloc que és desitjable perquè la gent del nord d'Europa i la gent de la península hi vinguin a viure, aquest és el problema, aquest és el nostre gran avantatge, el nostre gran atractiu i també la nostra gran condemna, perquè tenim un problema per accedir a l'habitatge perquè estam en inferioritat de condicions respecte d'aquestes persones.

Sra. Pocoví, vostè ha dit que aquesta era la típica política intervencionista de l'esquerra. Bé, home, típica, típica, no, m'haurà de reconèixer que, dintre del que cap, és prou original, eh? Però, és clar, és a dir...

(Alguns aplaudiments)

... vegem, no anam a *lo Maduro*: ¡*expropiése!*, ni molt menys, eh! Llavors, vegem, aquí hem fet un esforç, he explicat que ens hem inspirat en el model holandès i hi ha una illa concretament, una illa que es diu Ameland, on s'aplica això i és a la Unió Europea, la Unió Europea ho accepta. A més a més, als Països Baixos en aquests moments governa el partit germà de VOX.

Per tant, vull dir, que vulguem preservar unes formes de vida pens que no és ni de dretes ni d'esqueres. Per això pens que el Partit Popular podria estar-hi d'acord, és que jo crec que vostès en el fons hi estan d'acord. A vostès els agradaria que els nostres veïns poguessin ser residents, a vostès els agradaria, el que passa és que tenen una limitació ideològica, un bloqueig ideològic, i no poden acceptar aquest tipus d'intervencionisme. Però, bé, intervenim perquè tenim una situació desesperada, una situació en la que veiem que tenim el 50% de la nostra planta d'habitatges en mans de persones no residents, i això porta a la desertificació dels centres de les ciutats, a la desertificació del centre del poble... bé, la desertificació no, perquè està ple de turistes que pul·lulen per aquí; és a dir, però és una desertització o és una ocupació absolutament fictícia, perquè quan tanquen els comerços la ciutat queda deserta perquè no hi ha residents. Això és el que passa als centres de les ciutats, no només a Palma o a Maó, o a Vila, no cal dir-ho, sinó a moltes ciutats d'Europa.

Perquè aquest problema, el problema de la gentrificació dels centres de les ciutats, es produeix a moltes ciutats d'Europa, però al nostre país també es produeix i nosaltres el que proposem és una mesura per pal·liar-ho.

Vostè, Sra. Pocoví, que, evidentment, no puc dir que no s'hagi llegit la proposició de llei, la qual cosa no esperava menys de vostè, només faltaria, ha fet preguntes molt interessants i pertinents: debatem-les! És a dir, vostè ha posat algunes objeccions i he pensat, ostres, doncs té raó, per ventura aquest tema l'hauríem de revisar. Doncs, debatem-les! Per això aquest és un debat de presa en consideració.

Quant a alguns dels arguments que ha dit en contra, jo no hi puc estar d'acord. La lliure circulació, vostè ara es preocupa per la lliure circulació dels ciutadans espanyols? I del dret dels nostres fills a circular per les Illes Balears qui se'n preocuparà? Perquè, és clar, ara resulta que limitar la compra de cases a gent que ve de fora és anar en contra de la seva lliure circulació. És que el que dic és que els nostres fills no tenen dret a comprar cases en aquestes illes perquè les circumstàncies són les que són. És a dir, vostè em parla d'unes limitacions de dret: no, no podem fer això perquè va contra la lliure circulació. Però és que jo li parl d'unes limitacions de fet, del que passa, ja no tenim dret. Si això és limitar la lliure circulació, és que se'ns limita la nostra lliure circulació, perquè hi ha molts llocs als quals evidentment no podem accedir-hi mai perquè mai no ho podem...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... comprar.

Acab de seguida.

Crec que a la proposició de llei queda molt clar, jo entenc que vostès, Sra. Cañadas, Sra. Pocoví, ens diguin que la legislació europea no ho permet o fins i tot la legislació espanyola, però anem més enllà; és a dir, no ens autolimitem, no ens autocensurem d'entrada, és a dir, bé, doncs, si hem de fer retocs..., és veritat, nosaltres hem fet una proposició que va al límit, és clar que sí, però és que intentam trobar una solució per a un problema que crec que compartim. Llavors, exposem-ho, exposem-ho, no anticipem ja conclusions i diguem, com que la Unió Europea ens dirà que no, no ho fem.

Nosaltres no ens resignam, si vostès es volen resignar a aquesta situació, MÉS per Menorca no s'hi vol resignar i continuarem lluitant per trobar maneres de solucionar aquesta problemàtica que, pel que sembla, vostès només estan disposats a posar-hi pedaços calents. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Amb aquesta segona intervenció vull ser especialment clara i contundent sobre la responsabilitat política d'aquest govern

davant l'emergència residencial que patim. Però abans, Sra. Pocoví, sembla que no m'escoltava molt i vull fer-li un aclariment a la seva intervenció, perquè he explicat que la situació ha canviat des que es va aprovar la PNL que ha esmentat, li tornaré explicar perquè li pugui quedar clar que..., -sí, sí-, que des de llavors, des que es va aprovar aquesta PNL, no només és que el problema de l'accés a l'habitatge s'hagi descontrolat per als residents d'aquestes illes, és que el Govern d'Espanya ja ha manifestat la intenció de posar en marxa la limitació de compra d'habitatges per part dels ciutadans estrangers extracomunitaris no residents.

Però és que, a més a més, el Parlament Europeu ja ha constituït, precisament el mes de desembre de l'any passat, fa uns mesos, la Comissió especial sobre la crisi de l'habitatge a la Unió Europea, amb l'objectiu, precisament, de proposar solucions per garantir l'accés de la ciutadania a un habitatge digne i amb la tasca d'analitzar la situació específica dels territoris com el nostre, on la insularitat, la sobrepoblació i la tensió turística agreugen el problema de l'habitatge.

Esper que a partir d'ara entengui per què sí estam d'acord i per què ho defensarem, no amb els termes exactes, però sí que hem de defensar aquest debat. Perquè és indignant comprovar que, davant una situació crítica com l'actual, aquest govern rebutja sistemàticament qualsevol proposta...

(Alguns aplaudiments)

... destinada a millorar la vida de milers de famílies que cada dia tenen més difícil l'accés a un habitatge digne a les nostres illes, sense permetre ni tan sols que aquestes propostes es puguin debatre en profunditat.

Acabam de veure la negativa injustificada del seu govern a aplicar la Llei estatal del dret a l'habitatge per declarar les Illes com a zones tensionades. I sí, els ho torn dir, és una mesura que ja s'ha comprovat que sí funciona on s'aplica, però que aquest govern es nega a aplicar. Per què? Haurien d'explicar a tots els ciutadans d'aquestes illes quin és el motiu real per què no la volen aplicar. I ara tenen la intenció de fer exactament el mateix amb aquesta proposta. Aquesta decisió clarament ideològica només s'entén des d'una visió absolutament mercantilista de l'habitatge, on prioritzen els interessos especulatiu per sobre del dret fonamental de les persones a accedir a un habitatge digne. Ens demanam, què més ha de passar perquè aquest govern reaccioni i posi fi a aquesta situació d'injustícia social?

És evident que no podem permetre que aquest govern segueixi ignorant sistemàticament les dades dramàtiques que tenim davant nostre: l'increment disparat dels preus de compra i de lloguer, la impossibilitat per als joves a emancipar-se, famílies treballadores obligades a abandonar els seus municipis i fins i tot aquestes illes per no poder assumir els costos de l'habitatge.

Cap nou habitatge públic i un parc immobiliari que cada vegada més es troba en mans d'inversors estrangers i fons especulatiu. Un govern que, davant aquesta realitat, només pren mesures per beneficiar els grans promotors i les persones i famílies que no ho necessiten. És un govern que clarament ha

decidit donar l'esquena a la majoria de la gent d'aquesta terra. Aquest govern ha triat i tria cada dia posar-se al costat dels grans promotors, dels grans tenidors i dels interessos econòmics més potents, deixant absolutament abandonades les persones, els joves i famílies que més ho necessiten. No ha volgut escoltar la realitat de les entitats socials, no ha volgut escoltar les recomanacions d'experts, ni hi ha volgut aprendre d'altres territoris que sí implanten mesures eficaces per revertir situacions similars. Només escolten els promotors, el resultat és una realitat de cada dia més preocupant que fa impossible que els residents d'aquestes illes, especialment els joves i les famílies amb recursos més ajustats, tinguin la mínima oportunitat d'accedir a un habitatge digne.

Des del Partit Socialista triam lluitar per defensar sempre els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears,...

(Alguns aplaudiments)

... sempre per davant dels interessos especulatiu.

I no podem entendre ni compartim la negativa del Govern del Partit Popular a debatre amb serietat aquestes proposicions de llei que avui s'han presentat, que pretenen explorar solucions per garantir el dret constitucional a l'habitatge digne i assequible per a tothom.

És una falta de responsabilitat política...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

... -sí, Sr. President- però també i sobretot una falta de sensibilitat i responsabilitat social absoluta. Volem recordar al Govern del Partit Popular que la seva obligació és governar per a tota la ciutadania, no només per als interessos econòmics privilegiats. Volem recordar al Govern del Partit Popular que l'accés a un habitatge digne és un dret bàsic i constitucional, no un luxe.

I és per açò que insistim que els ciutadans d'aquestes illes no poden esperar més, no poden permetre més excuses ni negatives.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marquès... gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Mirin, jo també els vull agrair el to, tant a la Sra. Cañadas com a la Sra. Pocoví, crec que és una confrontació d'idees profundament ideològica, però que l'han duta pels termes amb els és adequat tenir-la.

En qualsevol dels casos, quan la Sra. Cañadas diu: aquesta mesura desincentivaria la inversió. Exactament, exactament, és que,...

(Alguns aplaudiments)

... de fet, és el que pretenem, que es desincentivi la inversió especulativa a les Illes Balears, que és al que estam sotmesos i al que està sotmès el nostre parc d'habitatges, i que és contra el que ens consta competir als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, perquè no jugam amb les mateixes capacitats.

I quan la Sra. Pocoví feia referència a les diferents competències que operen sobre aquesta qüestió de la limitació dels habitatges als no residents, he de dir-li que, sense posar-nos d'acord, en qüestió de dies de diferència, MÉS per Menorca va ser primer, però MÉS per Mallorca va presentar una altra iniciativa legislativa, també en aquest parlament, una altra proposició de llei en què, així com MÉS per Menorca basava la seva proposició en la competència d'habitatge i, per tant, feia una llei autonòmica de les Illes Balears que, com he dit a la meua anterior intervenció, és, segons l'Estatut, competent en aquesta matèria, nosaltres ho fèiem pel costat de la regulació contractual, i, per tant, és una llei que proposam tramitar davant el Congrés dels Diputats i, per tant, no passi pena, si perilla la qüestió competencial, ho abordam des de totes les competències. Pot votar aquesta a favor i la següent també a favor, si aquesta és la qüestió que li preocupa.

Però jo crec que som davant una diferència ideològica i jo els dic: per a MÉS per Mallorca el problema de l'habitatge no es resoldrà construint més, perquè l'habitatge no es mou com la resta de mercats en el capitalisme per la llei de l'oferta i la demanda, perquè es mou bàsicament per l'expectativa de guany, no per la diferent capacitat d'adquisició o la diferent demanda i oferta que hi operi. I, per tant, no és la solució.

Perquè jo els ho diré: a les Illes Balears, els darrers quaranta anys s'hi ha construït no molt, moltíssim, és que en els darrers anys s'ha construït molt... no molt, sinó moltíssim.

I vostès ho diuen i fan aquesta cosa de PP i PSOE, que jo ja els dic que avorreixen, de dir: no, només s'ha construït per als rics, mentida, no s'ha construït només per a rics, s'ha construït tant per als rics com quan vostès han governat, ben igual, ben igual. I ara mateix també es construeix bàsicament per als rics, ara mateix, a dia d'avui, a dia d'avui, es construeix bàsicament per als rics, perquè són els que tenen més capacitat adquisitiva, no perquè el seu model urbanístic, que no ha canviat, ho propiciï, o... en qualsevol cas fan lleis per afavorir-ho.

I després hi ha una altra diferència, una altra diferència que jo crec que és profundament ideològica, que és que, mirin, nosaltres impugnam la idea del "rendisme", que sigui lícit viure exclusivament de rendes, que una persona pugui captar la renda del treball d'una altra persona a través d'un lloguer, que sigui capaç de captar-ne el 50% o més de la seva renda del treball a través d'una renda...; no hi estam d'acord, no hi estam d'acord i ho impugnam, perquè què impugnam? Que l'habitatge obeeixi a processos i a dinàmiques especulatives. Nosaltres no

impugnam el dret a la propietat, impugnam quin ús es fa de la propietat, perquè està regulat.

Perquè vostès confonen, Sr. Rodríguez, i d'una forma jo crec que intencionada, intenta confondre la llibertat amb el llibertinatge, i no és exactament el mateix, perquè jo tenc la llibertat de circular per les carreteres de les Illes Balears, però no tenc la llibertat de circular en contra direcció. I si no som capaços que això opera damunt tot no som capaços d'entendre res, perquè per a vostè és comunisme la regulació de la convivència; per a vostè és comunisme la política, que puguem parlar i diguem quins interessos tenim entre tots i siguem capaços d'organitzar la societat atenent els interessos de la majoria, perquè, per a vostè, el que ha de primar són els interessos dels més forts. I això és una impugnació profundament ideològica que fem des de l'esquerra, que no hi estam en cap dels casos d'acord.

I miri, Sra. Pocoví, jo també li voldria dir una cosa: passi més gust, no en digui 25.000, digui'n 50.000, tanmateix posats a inventar, passi més gust...

(Alguns aplaudiments)

... perquè 25.000 queda... queda curt.

Sr. Castells, el Sr. Rodríguez ens acusava abans de caure reiteradament en la mateixa pedra. Bé, jo li contestaré que la pedra en la qual caiem és la d'intentar convèncer la dreta de quin és l'interès general, però no defallirem!

I permeti'm acabar amb dos versos de Miguel Àngel Riera, que diuen que: "... a cada morrada, que és més bèstia, a cada vegada incorporant noves savieses entorn a la tècnica de travalada. No desvia el camí, ans prossegueix i pensa: he caigut perquè hi era. Encara hi som. Just cau aquell que està dotat per fer-ho i només caiem perquè qualche dia passarem caminant amb el cap ben alt."

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente, no haré uso.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Sra. Pocoví..., sí, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Diputats i diputades, creuen realment vostès que la venda d'habitatges, de segones residències a no

residents és el principal problema de la pujada desorbitada dels preus i de la manca d'habitatges?

(Remor de veus)

Sí? Si realment és cert que pensen això, que aquest és el gran problema, jo em deman: què feren vostès respecte d'això els vuit anys d'Armengol?

(Alguns aplaudiments)

Perquè l'emergència d'habitatge hi era, hi era.

A la iniciativa presentada pel Sr. Castells es fa referència a una moció, precisament presentada per MÉS per Menorca el 2022, i aprovada, evidentment amb el vot de l'esquerra, per aquest parlament, relativa a constituir un grup de treball per analitzar normes per limitar la compra d'immobles per part d'estrangers i cercar alternatives de modificacions reglamentàries que permetessin aquesta limitació. Però, sorprenentment, el Govern Armengol no va arribar a executar aquest mandat parlamentari. No es va arribar a constituir cap grup de treball, però sí...

(Remor de veus)

..., però sí que el que va fer el mateix 2022 el Grup Socialista, capitanejat per la Sra. Armengol, va ser vendre la seva seu socialista a Alaró a un ciutadà alemany...

(Alguns aplaudiments)

..., fet que no ens hauria de sorprendre, i menys a vostès, Sr. Castells, que durant vuit anys va estar de diputat amb la Sra. Armengol. Per tant, més que ningú... va ser diputat en aquest parlament i hi havia la Sra. Armengol de presidenta. Per tant, jo entenc que més que ningú hauria de conèixer a la perfecció que la Sra. Armengol actua per lliure, no atén ningú...

(Remor de veus)

..., bé, més ben dit, sí que fa cas, sí que fa cas i atén les peticions del Sr. Sánchez, n'hi ha prou a veure el succeït la setmana passada, quan Armengol com a presidenta del Congrés, i per primera vegada en cinquanta anys de democràcia, va censurar el debat i votació d'esmenes aprovades pel Senat,...

(Alguns aplaudiments)

... fent cas omís a avisos i advertències dels lletrats sobre la inconstitucionalitat dels fets.

Per altra banda,...

(Remor de veus)

... tenim el Grup MÉS per Mallorca, soci d'Armengol durant els vuit anys del seu mandat, defensors de la limitació de venda d'habitatges a no residents. Això sí, s'ha demostrat, no tan sols amb les iniciatives tramitades en aquest parlament, sinó també al Congrés, però, curiosament, quan el Sr. Vidal, el seu diputat,

el 2024, precisament, defensava la limitació de venda d'immobles a estrangers, el líder de MÉS al Consell va vendre el seu immoble de tres plantes a una parella d'estrangers...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Això sí, això sí, se'ls ha de reconèixer que són coherents amb el que voten a Balears i amb el que voten a Madrid, no com el Grup Socialista, que no són coherents, aquí voten una cosa i a Madrid en voten una altra.

Sra. Marquès, jo la convidaria a revisar el *Diari de Sessions* de la Comissió d'Habitatge i Agenda Urbana del Congrés.

I en relació amb MÉS per Menorca, autors d'aquesta iniciativa per prioritzar l'accés a un habitatge a residents, quan el passat mes de febrer, a l'Ajuntament de Ciutadella, votaven en contra d'una iniciativa del Partit Popular per afavorir els residents a l'accés a un habitatge de l'IBAVI...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Aquests fets demostren clarament que predicar amb l'exemple no és cosa de l'esquerra. Està clar que, mentre els partits d'esquerra se centren a fer demagògia, el Partit Popular se centra a complir els compromisos amb els ciutadans, se centra en aplicar polítiques efectives en matèria d'habitatge per poder garantir el dret a un habitatge digne als ciutadans, tal com mana la Constitució, sense deixar de banda, així com també mana la Constitució, a garantir el dret a la propietat privada.

Tots els equips presents som ben conscients que el problema de l'habitatge no s'ha generat en divuit mesos, també som conscients, malgrat que a alguns els costi reconèixer-ho, que en divuit mesos aquest govern ha posat les bases per un canvi de rumb. I, per suposat, que aquest govern, conscient que encara queda molt per fer, seguirà fent feina i fomentarà totes les iniciatives posades en marxa per incrementar l'oferta d'habitatges assequibles per als residents.

Els record que en divuit mesos s'han activat 25.000 habitatges, mesures...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., amb mesures avalades pels ciutadans a les urnes, mesures durament criticades i qüestionades per vostès...

(Remor de veus)

... aplaudides pels seus batles, ha quedat ben demostrat aquest darrer cap de setmana,...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... amb les declaracions del socialista,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... el batle, Sr. Moreno, en defensar públicament les polítiques aplicades en matèria d'habitatge per aquest govern.

Per descomptat, el que no farà aquest govern serà imposar limitacions ni restriccions com la que pretén imposar aquesta iniciativa presentada per MÉS per Menorca, mesura que, d'aplicar-se, implicaria inseguretat jurídica, greuges comparatius i enfrontaments entre iguals. A més, aquest Govern no actuarà en contra dels principis fonamentals de lliure circulació de persones i capitals de la Unió Europea.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Silencio, por favor. La Presidencia pregunta a la cámara si toma o no en consideración la proposición de ley debatida. Votamos.

22 a favor, 29 en contra, 1 abstención y un voto telemático en contra.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
